

Den Europæiske Unions Tidende

C 229

49. årgang

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

22. september 2006

Informationsnummer

Indhold

Side

I Meddelelser

.....

II Forberedende retsakter

Regionsudvalget

65. plenarforsamling den 14. og 15. juni 2006

2006/C 229/01	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fremme af bæredygtig ressourceudnyttelse: Temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse og om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald	1
2006/C 229/02	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af renere vejtransportkøretøjer	18
2006/C 229/03	Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring	21
2006/C 229/04	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen »Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Politiske rammer til styrkelse af fremstillingsindustrien i EU — mod en mere integreret industripolitisk strategi«	29
2006/C 229/05	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny ramme-strategi for flersprogethed	34
2006/C 229/06	Regionsudvalgets udtalelse om Tredje søfartssikkerhedspakke	38

DA

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2006/C 229/07	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »i2010: digitale biblioteker«	51
2006/C 229/08	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse	53
2006/C 229/09	Regionsudvalgets udtalelse om Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa	57
2006/C 229/10	Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat og Hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik	67

II

(Forberedende retsakter)

REGIONSUDVALGET

65. PLENARFORSAMLING DEN 14. OG 15. JUNI 2006

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Fremme af bæredygtig ressourceudnyttelse: Temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse og om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald

(2006/C 229/01)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Fremme af bæredygtig ressourceudnyttelse: Temastrategi for affaldsforebyggelse og -genanvendelse« (KOM(2005) 666 endelig) og Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om affald (KOM(2005) 667 endelig — 2005/0281 (COD));

under henvisning til Kommissionens beslutning af 5. januar 2006 om i henhold til EF-traktatens artikel 175, stk. 1, og 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse;

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling;

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens meddelelse »På vej mod en temastrategi for affaldsforebyggelse og genanvendelse« (KOM(2003) 301 endelig — CdR 239/2003 (1));

under henvisning til sin perspektivrapport om »Gennemførelse af direktivet om deponering af affald (1999/31/EF) på regionalt og lokalt plan« (CdR 254/2005);

under henvisning til forslag til udtalelse (CdR 47/2006 rev. 2), som blev vedtaget den 3. april 2006 med **Laust Grove Vejstrup**, kommunalbestyrelsesmedlem i Sydthy Kommune (DK/PPE), som ordfører —

på sin 65. plenarforsamling den 14. og 15. juni 2006 (mødet den 14. juni) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

Generelle bemærkninger

1.1 **byder** Kommissionens temastrategi **velkommen**, da den indeholder en integreret og holistisk tilgang til affaldsområdet, som er givtig for skabelsen af yderligere, fornødne miljømæssige forbedringer på området;

(1) EUT C 73 af 23.3.2004, s. 63.

1.2 **understreger**, at affaldspolitikken er af fundamental betydning for hele miljøpolitikken, hvorfor en samlet, forbedret indsats inden for affaldspolitikken i vidt omfang vil være befordrende for miljøet;

1.3 **understreger**, at i de fleste medlemsstater er det de lokale og regionale myndigheder, der har ansvaret for gennemførelsen af en væsentlig del af EU's miljøpolitik, hvoraf affaldshåndtering udgør et af de vigtigste aspekter; og **bemærker** endvidere, at de lokale og regionale myndigheder bør spille en nøglerolle i udviklingen af nye strategier og forslag til foranstaltninger på affaldsområdet;

1.4 **påpeger**, at det kræver en væsentlig indsats at gå fra simpel bortskaffelse af affald til en bæredygtig politik med fokus på forebyggelse, genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse, ligesom det forudsætter, at der indgås en dialog med de lokale myndigheder, og påpeger endvidere, at de lokale og regionale myndigheder har behov for flere menneskelige og finansielle ressourcer til at varetage denne opgave;

1.5 **henleder** opmærksomheden på, at affaldshierarkiet bør være det bærende og dominerende princip i affaldspolitikken, men **bemærker**, at det er åbent over for nye regimer, som f.eks. en rimelig anvendelse af livscyklustilgangen, der omfatter produkters samlede livscyklus, hvis det er veldokumenteret, at de virker og er praktisk gennemførlige;

1.6 **advarer** dog om, at implementeringen af temastrategien på en række områder, som for eksempel end-of-waste og blanding af farligt affald, lægger op til unødige og uhensigtsmæssige lempelser, som kan have uheldige miljømæssige konsekvenser;

1.7 **påpeger**, at der stadig er brug for klar lovgivning, for eksempel hvad angår definitionen af genanvendelse og nyttiggørelse;

Strategiens mål

1.8 **er enig i** temastrategiens mål og vurdering af, at der i EU's affaldspolitik er potentiale til at reducere de overordnede, negative miljømæssige påvirkninger af ressourceforbruget, og at EU skal have som målsætning at blive et genanvendelsessamfund;

1.9 **fortolker** temastrategiens målbeskrivelse som et fokus på affaldshierarkiet;

Handlinger opridset i strategien

Implementering, simplificering og modernisering af den eksisterende lovgivning

1.10 **finder** det fornuftigt, at temastrategien fokuserer på de eksisterende implementeringsproblemer og tilpasning af gældende lovgivning under hensyntagen til den videnskabelige og teknologiske udvikling,;

1.11 **er enig i** temastrategiens vægtning af at simplificere og modernisere den eksisterende lovgivning, såfremt dette letter gennemførelsen af miljøbeskyttelsesforanstaltninger;

Det nye rammedirektiv for affald

Artikel 1

1.12 **konstaterer med tilfredshed** henvisningen til affaldshierarkiet, der betragtes som et vigtigt udgangspunkt for indsatsen på affaldsområdet, som danner grundlag for en sund og frugtbar affaldspolitik;

1.13 **beklager**, at hierarkiet flades ud til tre niveauer. Sidestilling af genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse strider imod ånden i en række retsakter;

1.14 **sætter spørgsmålstegn ved**, om medlemsstaterne på baggrund af artiklens fortolkningsrum vil træffe de nødvendige foranstaltninger og gøre brug af de bedst mulige værktøjer til opnåelse af artiklens mål;

Artikel 2

1.15 **beklager** slettelsen af det juridiske grundlag for vedtagelsen af affaldsstrømspecifik lovgivning;

Artikel 3

1.16 **påpeger**, at definitionen af producent indebærer, at en aktør, som behandler affald, altid betragtes som affaldsproducent, uanset en eventuelt gennemført ændring af affaldets natur eller sammensætning. Dette er i modstrid med Kommissionens eget end-of-waste-koncept;

Artikel 5

1.17 **billiger** præciseringen af definitionen af nyttiggørelse ved forbrænding, men bemærker, at der stadig er stor uklarhed om definitionen af nyttiggørelse ved andre behandlingsformer;

Artikel 8

1.18 **beklager** slettelsen af henvisningen til »forureneren betaler-princippet«, hvilket er grundlaget for et øget produktansvar;

Artikel 11

1.19 **konstaterer med bekymring**, at introduktionen og definitionen af end-of-waste kan få omfattende og uhensigtsmæssige konsekvenser, herunder at:

- der for de produkter, der opfylder end-of-waste-definitionen, ikke længere kan stilles behandlingskrav
- de produkter, der opfylder end-of-waste-definitionen, ikke kan opspores

— anvisningsretten/benyttelsespligten bortfalder for de produkter, der opfylder end-of-waste-definitionen;

1.20 **bemærker**, at end-of-waste-konceptet begrænses til de affaldsstrømme, hvor dette vil give anledning til en reel miljøfordel, men **konstaterer**, at der er tale om en meget uklar afgrænsning af konceptets anvendelsesområde, idet betydningen af »en reel miljøfordel« ikke defineres nærmere;

Artikel 12

1.21 **byder velkomment**, at direktivet om farligt affald og rammedirektivet slås sammen til ét rammedirektiv;

Artikel 16

1.22 **beklager**, at reglerne for adskillelse af farligt affald ikke slår klart fast, at affaldsblanding er forbudt for alle aktører (såvel producenter, indsamlere og transportører) med undtagelse af de anlæg, der har fået tilladelse hertil i henhold til artikel 19 (jf. stk.1a og 1d);

Artikel 21

1.23 **deler** Kommissionens ambition om, at minimumsstandarder for godkendelse af behandling skal fastlægges på et niveau, som sikrer høj sundheds- og miljøbeskyttelse. Udvalget **er dog imod**, at Kommissionen får beføjelser til at fastsætte disse minimumsstandarder efter en ikke-demokratisk udvalgsprocedure;

Artikel 25

1.24 **bifalder** reglerne om registrering af de aktører, der beskæftiger sig med affaldet i dets sidste faser;

Artikel 26

1.25 **finder** de øgede krav til affaldsplanerne positive, da planerne betragtes som nyttige, fleksible instrumenter, der endvidere kan bidrage til udbredelsen af god praksis på området;

1.26 **bifalder** opfordringen til at anvende økonomiske instrumenter i affaldspolitikken, herunder materiale- og behandlingsafgifter og i forbindelse med affaldsforebyggelse, og **henviser til**, at der allerede er vellykkede erfaringer med dette i en række lande; **understreger** imidlertid, at eksisterende differentieret brug af økonomiske instrumenter forvrider konkurrencen og fremhæver derfor, at der er behov for at opretholde et velfungerende indre marked;

Artikel 30

1.27 **er bekymret over**, at Kommissionen overlader det til den enkelte medlemsstat at udvikle indikatorer til opmåling af de opnåede resultater; **opfordrer** derfor Kommissionen til at fastsætte kvalitative og kvantitative mindstemål samt indikatorer på fællesskabsplan;

Artikel 32

1.28 **ser positivt på** de nye bestemmelser om tilsyn med indsamlere og transportører;

Bilag V

1.29 **anser** ækvivalenstabellerne for at være et nyttigt instrument til at sikre direktivets fulde implementering;

Introduktion af livscyklustænkningen

1.30 **anser** temastrategiens introduktion af livscyklusanalyser, der tager hensyn til produkternes miljøvirkning under hele livscyklussen, for at være et nyttigt tiltag, men kritiserer temastrategien for kun i et meget begrænset omfang at fokusere på den tidlige fase i denne cyklus, nemlig på producenterne og disses ansvar for at designe mere miljøvenlige produkter. Udvalget **mener**, at direktivet tydeligt bør kobles sammen med REACH-direktivet med henblik på at forebygge produktionen af farligt affald og mindske affaldets farlighed;

1.31 **sætter** endvidere **spørgsmålstegn** ved selve udarbejdelsen af disse analyser. Det er af afgørende betydning, at der fastsættes klare retningslinjer for, hvilke aktører der har kompetence til at validere sådanne analyser, da betydningen af analyserne ellers vil blive udvandet og miste deres tiltænkte funktion;

Forbedring af vidensbasen

1.32 **støtter** Kommissionens ambition om at fremme tilvejebringelsen af viden samt forskning og udvikling på affaldsområdet, da øget viden og information er centrale elementer i at forbedre producenter og myndigheders affaldspraksis samt i at ændre forbrugernes adfærd til at være mindre affaldsproducerende; **bemærker** imidlertid, at det i lyset af den fordeling af ansvar, der findes i de fleste medlemsstater, er nødvendigt at bygge videre på den solide vidensbase, der allerede findes på det lokale og regionale niveau; **føler**, at affaldsstrategien giver

et fragmenteret indtryk af de informationskilder, som findes på fællesskabsplan: Det Europæiske Miljøagentur, Eurostat, Det Fælles Forskningscenter, det europæiske bureau i Sevilla og Kommissionens nye hjemmeside »Science for Environment Policy, DG Environment News Alert Service«. For de lokale og regionale aktører er det afgørende, at Kommissionen arbejder på at foretage en nærmere definition af de opgaver, som tilfalder hver af disse videncentre, at man koordinerer og strukturerer deres analyser og at eksisterende viden stilles til rådighed i en lettilgængelig form;

Affaldsforebyggelse

1.33 **er enig i**, at der er behov for mere ambitiøse affaldsforebyggelsespolitikker i medlemsstaterne og finder, at et krav om udvikling af affaldsforebyggelsesprogrammer er fornuftigt i dette henseende;

Mod et europæisk genanvendelsessamfund

1.34 **fremhæver**, at skabelsen af lige konkurrence mellem medlemsstaterne er af central betydning for at forebygge miljømæssigt u hensigtsmæssige aktioner så som standarddumpling og støtter således Kommissionens initiativ på området;

1.35 **fremhæver** vigtigheden af at inddrage sociale aspekter i miljøpolitikken og glæder sig over, at Kommissionen anerkender, at vækstraten i affaldshåndterings- og genanvendelses-sektoren er høj, samtidig med at det er en arbejdskraftintensiv sektor; opfordrer imidlertid til en drøftelse af, hvorvidt implementeringen af strategien skaber beskæftigelse på EU-plan;

1.36 **bemærker**, at det for opfyldelsen af dette mål er nødvendigt, at lovgivningen giver en grad af sikkerhed, der svarer til planlægnings- og investeringshorisonten hos de virksomheder, der forsøger at udvikle nye områder for genanvendelse;

Monitorering og evaluering

1.37 **bemærker**, at de lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i temastrategiens implementering og dermed også har en væsentlig opgave at udfylde i forbindelse med dens overvågning og evaluering, og **opfordrer** derfor til, at de tildeles en hovedrolle som primus motor i gennemførelsen af affaldsforvaltningspolitikkerne i de forskellige EU-lande;

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **beklager**, at blandingsforbuddet indskrænkes markant, at det erstattes af betingelser, hvorunder blanding kan være tilladt, og at definitionen af blanding indskrænkes — det må betragtes som en betragtelig lempelse med store miljømæssige risici til følge; **henstiller** derfor til fastholdelse af det uindskrænkede forbud mod blanding af farligt affald;

2.2 **opfordrer til**, at der ved evalueringen i 2010 og ved fremtidige evalueringer sker en drøftelse af, om energiuudnyttelsen for nye anlæg skal hæves fra de foreslåede 65 % på baggrund af den teknologiske udvikling samt en drøftelse af, om der kan stilles ændrede krav til genanvendelses-anlæg på baggrund af den teknologiske udvikling.

Regionsudvalgets henstillinger

Henstilling 1

Præambel 17 a)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p><u>Præambel 17 a)</u></p> <p><u>Af hensyn til en hensigtsmæssig planlægning af behandlingskapacitet kan medlemsstaterne påberåbe sig og anvende nærheds- og autonomiprincipperne i forbindelse med affald bestemt til forbrænding med energiuudnyttelse for derved at sikre, at brændbart affald, som produceres inden for deres område, kan behandles i de nationale forbrændingsanlæg;</u></p>

Begrundelse

Den planlagte klassificering af forbrænding med energiuudnyttelse som en nyttiggørelsesoperation vil i visse lande kunne skabe uligevægt mellem den foreliggende forbrændingskapacitet og den mængde affald, der skal behandles, selv om den til rådighed stående kapacitet svarer til det nationale behov. De ansvarlige myndigheder bør i sådanne situationer have mulighed for at begrænse importen af affald bestemt til forbrænding med henblik på at sikre behandlingsmuligheder for det affald, der produceres inden for deres retsområde.

Henstilling 2

Artikel 1

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der tager sigte på at mindske den samlede miljøbelastning fra anvendelse af ressourcer og fra produktion og håndtering af affald.</p> <p>I samme øjemed indeholder det også bestemmelser om, at medlemsstaterne skal træffe foranstaltninger, der for det første tjener til at fremme forebyggelse eller nedbringelse af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger og for det andet tjener til at fremme nyttiggørelse af affald gennem genbrug, genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer.</p>	<p><u>1.</u></p> <p>(a) I dette direktiv fastsættes foranstaltninger, der tager sigte på at mindske den samlede miljøbelastning fra anvendelse af ressourcer og fra produktion og håndtering af affald.</p> <p>(b) I samme øjemed indeholder det også bestemmelser om, at medlemsstaterne skal prioritere træffe foranstaltninger, der for det første tjener til at fremme forebyggelse eller nedbringelse af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger og for det andet tjener til at fremme nyttiggørelse af affald gennem genbrug, genanvendelse og andre nyttiggørelsesoperationer.</p> <ul style="list-style-type: none"> — <u>forebyggelse eller nedbringelse af affaldsproduktionen og affaldets skadevirkninger</u> — <u>genbrug</u> — <u>genanvendelse</u> — <u>andre nyttiggørelsesoperationer</u> — <u>bortskaffelse af affald.</u> <p><u>2.</u></p> <p>(a) <u>På baggrund af miljøindikatorer vedtaget på EU-niveau kan medlemsstaterne træffe foranstaltninger, der afviger fra de i § 1(b) fastsatte prioriteter.</u></p> <p>(b) <u>Så længe disse indikatorer ikke er udarbejdet og vedtaget, kan medlemsstaterne på tilsvarende måde fravige de i § 1(b) fastsatte prioriteter, såfremt livscyklusinstrumenter og lønsomhedsanalyser viser, at en alternativ håndtering giver bedre resultater for en bestemt affaldsstrøm.</u></p> <p><u>3.</u></p> <p><u>Ansvaret for at validere resultaterne af de undersøgelser, der er nævnt i §2(b) ligger hos de kompetente nationale myndigheder. De godkendte resultater indberettes til Kommissionen og vil blive gennemgået i overensstemmelse med den i artikel 36, stk. 2 omtalte procedure.</u></p>

Begrundelse

Livscyklustankegangen hilses velkommen som et vejledende princip. Men for nuværende er livscyklusinstrumenter ikke et brugbart alternativ til affaldshierarkiet. Der vil gå mange år, før der på EU-plan vedtages en fælles fremgangsmåde for brug af disse instrumenter. Indtil da er det vigtigt at klarlægge forholdet mellem livscyklustankegangen og det politisk anerkendte affaldshierarki ved endnu en gang at gøre det klart, at affaldspolitikken fortsat er bygget op omkring sidstnævnte. Mulighederne for at afvige fra det i § 2(a) og (b) opstillede hierarki og derved sikre den nødvendige fleksibilitet vil også medvirke til at fremme udviklingen af livscyklusinstrumenter. På grundlag af den allerede eksisterende vidensbase bør lokale og regionale myndigheder tildeles en vigtig rolle i forbindelse med anvendelsen af disse instrumenter i praksis.

De lokale myndigheder og affaldshåndteringsvirksomheder bør gives klare retningslinier, og placeringen af ansvaret for at validere resultaterne af livscyklusvurderingerne er en vigtig forbedring af direktivforslaget. Det i § 3 indeholdte forslag om en gennemgang tjener til at sikre, at vurderinger ikke bliver brugt til at beskytte nationale markeder, således at indførelsen af en livscyklustilgang ikke forvrider den lige konkurrence.

Henstilling 3

Artikel 2, stk. 5 (nyt)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>5. Med henblik på regulering af håndteringen af visse kategorier af affald kan der i særdirektiver fastsættes specifikke særbestemmelser til supplerende af bestemmelserne i dette direktiv.</p> <p>Kommissionen skal regelmæssigt gennemgå affaldsstrømmene med henblik på at fastsætte prioriteter for fastlæggelse af yderligere harmoniserede krav, således at affaldshåndteringen ledes i retning af foretrukne håndteringsformer.</p>

Begrundelse

Ændringsforslaget er identisk med artikel 2, stk. 2 i det gældende rammedirektiv om affald. Det tilvejebringer retsgrundlaget for vedtagelse af særdirektiver om affaldsstrømme, da det ikke bør udelukkes, at det kan blive nødvendigt at vedtage yderligere direktiver. Ændringsforslaget skaber også retsgrundlaget for de forslag til direktiver, der angår ændringsforslag 9 vedrørende artikel 11. Ændringsforslaget tilføjer endvidere et krav om affaldsstyring. Denne strategi, der har til formål at harmonisere den foretrukne form for håndtering af specifikke affaldsstrømme skal ses i sammenhæng med fastlæggelsen af anlægsstandarder, der har til formål at sikre lige vilkår.

Henstilling 4

Artikel 3

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;">Artikel 3</p> <p style="text-align: center;">Definitioner</p> <p>I dette direktiv forstås ved:</p> <p>a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med</p> <p>b) »producent«: enhver, hvis erhvervmæssige aktivitet frembringer affald, eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning</p> <p>c) »indehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet</p> <p>d) »håndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg</p> <p>e) »indsamling«: afhentning af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg</p> <p>f) »genbrug«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor produkter eller komponenter, der er blevet til affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til</p> <p>g) »genanvendelse«: nyttiggørelse af affald til produkter, materialer eller stoffer til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår ikke energiudnyttelse</p>	<p style="text-align: center;">Artikel 3</p> <p style="text-align: center;">Definitioner</p> <p>I dette direktiv forstås ved:</p> <p>a) »affald«: ethvert stof eller enhver genstand, som indehaveren skiller sig af med eller agter eller er forpligtet til at skille sig af med</p> <p>b) »farligt affald«:</p> <ul style="list-style-type: none"> — affald, der udviser en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III, i koncentrationer over de grænseværdier, der er opstillet i artikel xx i Rådets direktiv 88/379/EØF om farlige præparater (bilag III A) eller — affald, der udviser en eller flere af de egenskaber, der er opregnet i bilag III, i koncentrationer over de grænseværdier, der er opstillet i artikel xx i Rådets direktiv 88/379/EØF om farlige præparater (bilag III A), og som er markeret med en stjerne i den liste, der er opstillet efter artikel 4 — farligt affald opstået i husholdninger betragtes først som farligt affald, når det indsamles af en virksomhed, der udfører affaldsbehandling, eller af en privat eller offentlig indsamler

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
h) »mineralolieaffald«: enhver form for industriolie eller smøreolie, af mineralsk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, navnlig olie fra forbrændingsmotorer og transmissions-systemer samt mineralolie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger	c) <u>»blandet affald«: affald, der opstår ved forsætlig eller uforsætlig sammenblanding af to eller flere forskellige affaldstyper, og for hvilken der ikke findes en enkelt indgang i bilag III, III B, IV og IV A til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om overførsel af affald. En enkelt overførsel af affald, der består af to eller flere indbyrdes adskilte affaldstyper, er ikke blandet affald</u>
i) »behandling«: nyttiggørelse eller bortskaffelse.	h) d) <u>»mineralolieaffald«: enhver form for industriolie eller smøreolie, af mineralsk oprindelse, der er blevet uegnet til det formål, som den oprindeligt var bestemt til, navnlig olie fra forbrændingsmotorer og transmissionssystemer samt mineralolie til maskiner, turbiner og hydrauliske anordninger</u>
	b) e) <u>»producent«: enhver, hvis aktivitet frembringer affald (oprindelig producent), eller enhver, der foretager en forbehandling, blanding eller andet, som medfører en ændring af dette affalds karakter eller sammensætning (ny producent)</u>
	e) f) <u>»indehaver«: producenten af affaldet eller den fysiske eller juridiske person, der er i besiddelse af affaldet</u>
	g) <u>»forhandler«: enhver, der optræder som hovedmand ved køb og efterfølgende salg af affald, herunder forhandlere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse</u>
	h) <u>»mægler«: enhver, der arrangerer nyttiggørelse eller bortskaffelse af affald på andres vegne, herunder mæglere, der ikke fysisk tager affaldet i besiddelse</u>
	d) i) <u>»håndtering«: indsamling, transport, nyttiggørelse og bortskaffelse af affald, herunder tilsyn i forbindelse hermed og efterbehandling af deponeringsanlæg</u>
	j) <u>»miljømæssigt forsvarlig håndtering«: alle praktisk mulige foranstaltninger er truffet til at sikre, at affald håndteres på en sådan måde, at folkesundheden og miljøet beskyttes mod de negative virkninger, der måtte opstå i forbindelse med sådant affald</u>
	e) k) <u>»indsamling«: afhentning af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg, herunder udveksling af affald under transporten og midlertidig oplagring før indsamlingen eller under transporten</u>
	l) <u>»behandling«: nyttiggørelse eller bortskaffelse, herunder midlertidige processer som f.eks. blanding, sammensætning, rekonditionering, udveksling og oplagring før indleveringen til nyttiggørelse eller bortskaffelse</u>
	m) <u>»affaldsforebyggelse«: enhver foranstaltning, der træffes, inden produkter eller stoffer er blevet til affald, og som sigter på at nedbringe produktionen af affald, dets skadevirkninger eller de miljømæssige påvirkninger ved anvendelse af ressourcer i almindelighed</u>
	f) n) <u>»genbrug«: enhver nyttiggørelsesoperation, hvor produkter eller komponenter, der er blevet til affald, bruges igen til samme formål, som de var udformet til, uden nogen anden forudgående behandling end rensning og reparation</u>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
	<p>o) »genanvendelse«: nyttiggørelse af affald til produkter, materialer eller stoffer til det oprindelige formål eller til andre formål. Heri indgår ikke energiudnyttelse</p> <p>p) »nyttiggørelse«: enhver behandling, der:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sikrer, at affaldet tjener et nyttigt formål, enten ved at det erstatter andre ressourcer, som ellers ville være blevet brugt i anlægget selv eller i andre dele af samfundet, eller ved at det forberedes til dette formål — opfylder effektivitetskriterier, på grundlag af hvilke den kan siges at tjene et nyttigt formål — sikrer, at de overordnede miljømæssige påvirkninger ikke forværres af en anvendelse af affald som erstatning for andre ressourcer — sikrer, at forurenende stoffer ikke overføres til det færdige produkt under behandlingen <p>q) »bortskaffelse«: enhver behandlingsproces, som ikke opfylder kriterierne for at blive klassificeret som nyttiggørelse.</p>

Begrundelse

Denne artikel bør omfatte alle de definitioner, som er relevante med hensyn til bestemmelserne i direktivet om affald. Samtidig hermed skal definitionerne stemme overens med de definitioner, der allerede er blevet vedtaget i gældende lovgivning om affald, navnlig forordningen om overførsel af affald. I ændringsforslaget foreslås det derfor, at:

- de definitioner, der er spredt ud over hele teksten i Kommissionens forslag, samles i artikel 3
- der tilføjes en række manglende definitioner (f.eks. anvendes ordene »forhandler« og »mægler« i artikel 25, uden at de defineres), ved at man genanvender de definitioner, som allerede er blevet vedtaget ved den fælles beslutningsprocedure i forbindelse med vedtagelse af den nye forordning om overførsel af affald
- der skabes klarhed omkring de foreslåede definitioner.

Henstilling 5

Artikel 4

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Kommissionen opstiller en liste over affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2.</p> <p>Listen omfatter affald, der skal betragtes som farligt i medfør af artikel 12 til 15, under hensyntagen til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.</p>	<p>Senest to år efter den i artikel 39 angivne dato opstiller Kommissionen opstiller en liste over affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2. Listen over affald skal tage udgangspunkt i den eksisterende liste, som skal være gældende, indtil den nye liste træder i kraft. Den nye affaldsliste omfatter tillige oplysninger om affaldets materielle hovedegenskaber (sammensætning og koncentration af indeholdte stoffer).</p> <p>Listen skal også omfatte affald, der skal betragtes som farligt i medfør af artikel 12 til 15, under hensyntagen til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.</p>

Begrundelse

Formålet med ændringen af artikel 4 er at garantere retssikkerheden omkring affaldslisten. Den eksisterende liste over affald er løbende blevet tilpasset under udvalgsproceduren og er ajour. Selv om kvaliteten af listen over affald hele tiden kan forbedres, bør de anstrengelser, der hidtil er gjort med at udarbejde listen, ikke

bare tilsidesættes. Tværtimod bør de være grundlaget for det fortsatte arbejde med udarbejdelsen af en liste over affald og således være myndighedernes og aktørernes garant for kontinuitet. Eftersom direktiv 75/442/EØF og 91/689/EØF er blevet ophævet, er det vigtigt at sikre, at den eksisterende liste forbliver gyldig, indtil en ny er blevet vedtaget, og det er vigtigt, at der fastsættes en frist for udarbejdelsen af den nye liste. Praktisk erfaring viser, at en liste med oplysninger om affaldets materielle egenskaber (væsentlige kriterier: de indeholdte stoffers sammensætning og koncentration) må foretrækkes, eftersom den skaber mulighed for en mere nøjagtig vurdering af affaldets miljø-, sundheds-, sikkerheds-, og farlighedskonsekvenser og gør det nemmere at fastslå bortskaffelsesprocedurerne. Kommissionens forslag om udarbejdelse af en ny liste er ikke specifikt nok, og det er vigtigt at gøre det klart, at listen omfatter såvel ikke-farligt som farligt affald.

Henstilling 6

Artikel 5

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alt affald gennemgår operationer, hvorved det tjener et nyttigt formål, enten ved at det erstatter andre ressourcer, som ellers ville være brugt i anlægget selv eller i andre dele af samfundet, eller ved at det forberedes til dette formål, i det følgende benævnt »nyttiggørelsesoperationer«. Som nyttiggørelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag II.</p> <p>2. Kommissionen kan vedtage gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 36, stk. 2, for at opstille effektivitetskriterier til vurdering af, om operationerne i bilag II kan anses for at have ført til et nyttigt formål som nævnt i stk. 1.</p>	<p>1. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at sikre, at alt affald gennemgår operationer, hvorved det tjener et nyttigt formål, enten ved at det erstatter andre ressourcer, som ellers ville være brugt i anlægget selv eller i andre dele af samfundet, eller ved at det forberedes til dette formål, i det følgende benævnt »nyttiggørelsesoperationer«. Som nyttiggørelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. Xxxxx om klassificeringen af affaldshåndteringsoperationer.</p> <p>2. Kommissionen kan vedtage Den i stk. 1 nævnte forordning vil fastlægge gennemførelsesforanstaltninger efter proceduren i artikel 36, stk. 2, for at opstille effektivitetskriterier til vurdering af, om operationerne i bilag II kan anses for at have ført til et nyttigt formål som nævnt i stk. 1.</p>

Begrundelse

Klassificeringen af håndteringsoperationer indvirker i høj grad på mulighederne for at planlægge kravene til kapacitet på mellemlang og lang sigt. Den fastlægger også konkurrencevilkårene for det enkelte håndteringsanlæg. Dette ændringsforslag opfordrer derfor til, at man anvender den politiske beslutningsproces med inddragelse af de berørte parter. Vedtagelse af en forordning om klassificering af affaldshåndteringsoperationer gør det muligt at gøre valget af effektivitetskriterier og fastsættelsen af de tilsvarende tærskler til genstand for politisk granskning. Samtidig gør vedtagelse af en sådan forordning det muligt at træffe foranstaltninger, uden at det medfører for hyppige ændringer af direktivet om affald. Med den viden, der findes på det lokale niveau, og i lyset af de lokale og regionale myndigheders ansvar og kompetencer på affaldsområdet, bør det være et mindstekrav, at de høres, før der stilles forslag om gennemførelsesforanstaltninger. Vedtagelse af ændringsforslag 5 og 6 vil derfor medføre, at bilag I og II til affaldsdirektivet i stedet bliver til bilag I og II til Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. Xxxxx om klassificeringen af affaldshåndteringsoperationer.

Henstilling 7

Artikel 6

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Er nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, ikke mulig, sikrer medlemsstaterne, at alt affald gennemgår bortskaffelsesoperationer.</p>	<p>1. Er nyttiggørelse i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1, ikke mulig, sikrer medlemsstaterne, at alt affald gennemgår bortskaffelsesoperationer.</p>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>De forbyder henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af affald.</p> <p>2. Som bortskaffelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag I, også hvis operationen tillige fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse.</p> <p>3. Hvis resultaterne af en operation viser, at den til trods for substitution af ressourcer kun har ringe mulighed for at opfylde målene i artikel 1, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, hvorved den pågældende operation føjes til listen i bilag I.</p>	<p>De forbyder henkastning, dumpning og ukontrolleret bortskaffelse af affald.</p> <p>2. Som bortskaffelsesoperationer betragtes mindst de operationer, der er opregnet i bilag I i <u>Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. Xxxxx om affaldsbehandlingsoperationer</u>, også hvis operationen tillige fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse.</p> <p>3. Hvis resultaterne af en operation viser, at den til trods for substitution af ressourcer kun har ringe mulighed for at opfylde målene i artikel 1, kan Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, vedtage gennemførelsesforanstaltninger, hvorved vil den pågældende operation blive føjet til den liste i bilag I, som er nævnt i stykke 2.</p>

Begrundelse

Af de samme grunde, som er nævnt under begrundelsen til ændringsforslag 5, bør det emne, der behandles i denne artikel, gøres til genstand for en politisk og ikke blot en teknisk drøftelse. Klassificeringen af affaldsbehandlingsoperationerne, i dette tilfælde bortskaffelse, påvirker i høj grad de kompetente myndigheders og de private operatørers evne til at planlægge kapacitetsbehovene på mellemlangt og langt sigt. Den fastlægger også de konkurrencebetingelser, den enkelte affaldsbehandlingsenhed arbejder under.

Derfor skal vedtagelsen af gennemførelsesforanstaltningerne være genstand for en politisk beslutningsprocedure, der inddrager de relevante aktører. I lyset af det ansvar og de kompetencer på affaldsområdet, som de lokale og regionale myndigheder bærer og råder over, bør disse i det mindste høres, inden gennemførelsesforanstaltningerne foreslås, og have mulighed for at overveje den konsekvensanalyse, som Kommissionen bør gennemføre, inden den fremlægger et forslag.

Henstilling 8

Artikel 9

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Medlemsstaterne sikrer, at omkostningerne ved nyttiggørelse og bortskaffelse af affald alt efter omstændighederne fordeles mellem indehaveren, de tidligere indehavere og producenten.</p>	<p>Medlemsstaterne sikrer, <u>i overensstemmelse med princippet om, at det er forureneren, der betaler</u>, at omkostningerne ved nyttiggørelse og bortskaffelse af affald alt efter omstændighederne fordeles mellem indehaveren, de tidligere indehavere og producenten.</p>

Begrundelse

Fællesskabets 6. miljøhandlingsprogram (vedtaget af Europa-Parlamentet og Rådet den 22. juli 2002) er altovervejende baseret på princippet om, at forureneren betaler. Dette princip bør, eftersom der er tale om et grundlæggende princip i miljøpolitikken, genindføres i direktivteksten.

Henstilling 9

Artikel 11, stykke 1, litra c) (nyt)

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. For at afgøre, om en given affaldstype bør anses for ikke længere at være affald og for at have gennemgået en genbrugs-, genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation og derfor bør omklassificeres som et sekundært produkt, materiale eller stof, vurderer Kommissionen, om følgende betingelser er til stede:</p> <p>a) omklassificering vil ikke medføre generelle negative miljøvirkninger</p>	<p>1. For at afgøre, om en given affaldstype bør anses for ikke længere at være affald og for at have gennemgået en genbrugs-, genanvendelses- eller nyttiggørelsesoperation og derfor bør omklassificeres som et sekundært produkt, materiale eller stof, vurderer Kommissionen, om følgende betingelser er til stede:</p> <p>a) omklassificering vil ikke medføre generelle negative miljøvirkninger</p>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
b) der findes et marked for det pågældende sekundære produkt, materiale eller stof.	b) der findes et marked for det pågældende sekundære produkt, materiale eller stof. c) <u>det sekundære produkt, materiale eller stof har gennemgået en behandling og er ved at indgå i en ny cyklus som et produkt eller materiale med egenskaber, der svarer til ubehandlede materialers eller stoffers egenskaber.</u>

Begrundelse

Der henstilles til, at end-of-waste kriteriet først finder anvendelse, når affaldet har gennemgået en behandling. Dette betyder, at det ikke er muligt at undtage affald fra affaldslovgivningen, før dette rent faktisk kan indgå i en ny produktionscyklus, og før det udviser en kvalitet, der svarer til ubehandlet materiales eller ubehandlede stoffers kvalitet.

Henstilling 10

Artikel 11, stk. 2

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. På grundlag af sin vurdering vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, gennemførelsesforanstaltninger for visse kategorier af affald, alt efter de heri indeholdte produkter, materialer eller stoffer, idet den opstiller de miljø og kvalitetskriterier, der skal opfyldes, for at det pågældende affald kan anses for at være blevet til et sekundært produkt, materiale eller stof.	2. På grundlag af sin vurdering skal vedtages Kommissionen efter proceduren i artikel 36, stk. 2, i et direktiv om, hvornår affald ophører med at være affald, foreslå gennemførelsesforanstaltninger for visse kategorier af affald, alt efter de heri indeholdte produkter, materialer eller stoffer, idet den opstiller de miljø- og kvalitetskriterier, der skal opfyldes, for at det pågældende affald kan anses for at være blevet til et sekundært produkt, materiale eller stof. <u>Kommissionen gennemfører en konsekvensanalyse af de foreslåede foranstaltninger.</u>

Begrundelse

Artikel 11 anfører kriterierne for, hvornår affald ophører med at være affald, og dermed det fremtidige anvendelsesområde for affaldslovgivningen. Valget af miljømæssige kriterier og det niveau, de skal fastsættes på, er ikke blot et teknisk, men også et politisk emne. Fortsat mangel på strenge kriterier for brugen af sådanne begreber kan medføre forvirring og endda diskussioner mellem uenige interessegrupper. Gennemførelsesforanstaltningerne bør derfor gøres til genstand for en politisk drøftelse. Fremlæggelse af forslag til et særskilte direktiv om, hvornår affald ophører med at være affald, vil gøre det muligt at undgå alt for hyppige ændringer af affaldsdirektivet. Eftersom sådanne forslag har miljømæssige, økonomiske og sociale konsekvenser, bør de ledsages af en konsekvensanalyse, herunder en bredt anlagt høring af alle interesserede parter.

Henstilling 11

Artikel 13

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen opstiller en liste over farligt affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2, i det følgende benævnt »listen«.	Kommissionen opstiller en liste over farligt affald efter proceduren i artikel 36, stk. 2, i det følgende benævnt »listen«.
Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.	Ved listens udarbejdelse tages der hensyn til affaldets oprindelse og sammensætning og, når det er relevant, koncentrationsgrænseværdier.

Begrundelse

Artiklen er overflødig, eftersom kravene til opstillingen af en liste over farligt affald allerede er anført i artikel 4.

Henstilling 12

Artikel 15

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den behandle det pågældende affald som ikke-farligt affald.</p> <p>Medlemsstaten meddeler Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og stiller den fornødne dokumentation til rådighed.</p> <p>2. Kommissionen revurderer listen på grundlag af de modtagne meddelelser og afgør efter proceduren i artikel 36, stk. 2, om den skal tilpasses.</p>	<p>1. Hvis en medlemsstat kan dokumentere, at en given affaldstype, der er optaget på listen som farligt affald, ikke udviser nogen af egenskaberne i bilag III, kan den behandle det pågældende affald som ikke-farligt affald. Medlemsstaten meddeler den Kommissionen sådanne tilfælde i den i artikel 34, stk. 1, nævnte rapport og stiller den fornødne dokumentation til rådighed.</p> <p>2. Kommissionen revurderer listen på grundlag af de modtagne meddelelser og afgør efter proceduren i artikel 36, stk. 2, om den skal tilpasses.</p> <p>3. <u>Medlemsstaten kan behandle det pågældende affald som ikke-farligt affald, når tilpasningen af listen er blevet vedtaget.</u></p>

Begrundelse

Ensartet klassificering af affald som farligt eller ikke-farligt er en vigtig forudsætning for implementering af Fællesskabets lovgivning herunder Rådets forordning 93/259 EF om grænseoverskridende transport af affald. Denne klassificering er genstand for løbende drøftelser i den Tekniske Tilpasnings Komité. Ændringer må ikke overlades til den enkelte medlemsstat, men bør først indtræde efter drøftelser herom mellem repræsentanter for medlemsstaterne og Kommissionen.

Henstilling 13

Artikel 16

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 16</p> <p>Adskillelse</p> <p>1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende betingelser opfyldes, hvis farligt affald blandes med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer:</p> <p>a) blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 19</p> <p>b) betingelserne i artikel 7 er opfyldt</p> <p>c) miljøbelastningen fra håndteringen af affaldet forværres ikke</p> <p>d) blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik.</p> <p>2. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, der fastsættes af medlemsstaterne, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer, om nødvendigt adskilles herfra til sikring af, at betingelserne i artikel 7 opfyldes.</p>	<p>Artikel 16</p> <p>Adskillelse</p> <p>1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at følgende betingelser opfyldes hvis farligt affald blandes med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer:</p> <p>a) <u>det er forbudt for affaldsproducenter, -indsamlere og -transportører at blande farligt affald med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer</u></p> <p>b) <u>hvis farligt affald blandes:</u></p> <p>⇒ i) <u>gennemføres blandingen gennemføres af et anlæg eller en virksomhed, som har indhentet tilladelse i overensstemmelse med artikel 19</u></p> <p>⇒ ii) <u>skal betingelserne i artikel 7 være opfyldt er opfyldt</u></p> <p>⇒ iii) <u>må miljøbelastningen fra håndteringen af affaldet ikke forværres ikke</u></p> <p>⇒ iv) <u>skal blandingen sker i overensstemmelse med den bedste tilgængelige teknik-</u></p> <p>v) <u>skal den færdige blanding behandles i overensstemmelse med de regler, der gælder for farligt affald, uanset dens endelige sammensætning.</u></p> <p>2. Medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, der fastsættes af medlemsstaterne, skal farligt affald, som i strid med betingelserne i stk. 1 er blandet med andet farligt affald, der besidder andre egenskaber, eller med andre former for affald, stoffer eller materialer, om nødvendigt adskilles herfra til sikring af, at betingelserne i artikel 7 opfyldes.</p>

Begrundelse

Ganske vist må kun anlæg med tilladelse hertil gennemføre blandingen. Det skal dog bemærkes, at ulovlig affaldsblanding i henhold til artikel 16, stk. 2, skal adskilles, »medmindre andet følger af tekniske og økonomiske gennemførlighedskriterier, der fastsættes af medlemsstaterne«. Det bør slås klart fast i direktivet, at blanding er forbudt for affaldsproducenter, -indsamlere og -transportører. For at undgå, at blandingen udelukkende gennemføres med det formål at fortynde de forurenende stoffer, skal det desuden præciseres, at blandingen skal behandles i henhold til reglerne for farligt affald.

Henstilling 14*Artikel 19, stk. 1*

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre bortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer, indhenter tilladelse fra de nationale kompetente myndigheder.</p> <p>Tilladelsen skal indeholde følgende oplysninger:</p> <p>a) arten og mængden af affald, der kan behandles</p> <p>b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav, det pågældende anlæg skal opfylde</p> <p>c) de sikkerhedsmæssige forholdsregler, der skal træffes</p> <p>d) for hver type operation: den metode, der skal anvendes.</p> <p>Der kan anføres yderligere betingelser og forpligtelser i tilladelsen.</p>	<p>1. Medlemsstaterne kræver, at alle anlæg eller virksomheder, som påtænker at udføre bortskaffelses- eller nyttiggørelsesoperationer, indhenter tilladelse fra de nationale kompetente myndigheder.</p> <p>Tilladelsen skal indeholde følgende oplysninger:</p> <p>a) arten og mængden af affald, der kan behandles</p> <p>b) for hver type operation, tilladelsen omfatter: de tekniske krav, det pågældende anlæg skal opfylde</p> <p>c) de sikkerhedsmæssige forholdsregler, der skal træffes</p> <p>d) for hver type operation: den metode, der skal anvendes.</p> <p>Der kan anføres yderligere betingelser og forpligtelser i tilladelsen, <u>såsom kvalitetskrav til affaldsbehandlingen.</u></p>

Begrundelse

Direktivets artikel 19 bør i lyset af sine miljømæssige konsekvenser fastsætte, at det er muligt at opstille kvalitetskrav til affaldsbehandlingen.

Henstilling 15*Artikel 21*

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Kommissionen kan efter proceduren i artikel 36, stk. 2, vedtage mindstestandarder for tilladelser til sikring af, at affaldet behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde.</p>	<p>Kommissionen kan efter proceduren i artikel 36, stk. 2, <u>en politisk procedure, der inddrager alle relevante aktører, og efter at have gennemført en konsekvensanalyse af de foreslåede foranstaltninger, vedtage mindstestandarder for tilladelser til sikring af, at affaldet behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde.</u></p> <p><u>Medlemsstaterne kan fastlægge højere standarder for godkendelse med udgangspunkt i en national behovs- og proportionalitetsvurdering og i henhold til EF-traktaten.</u></p>

Begrundelse

I overensstemmelse med ændringsforslag 5, 6 og 9 opfordrer dette ændringsforslag til politiske og ikke kun tekniske drøftelser. Vedtagelse af mindstestandarder for tilladelser til sikring af, at affaldet behandles på en miljømæssigt forsvarlig måde bør være genstand for en politisk beslutningsprocedure, der inddrager alle relevante aktører. I lyset af det ansvar og de kompetencer på affaldsområdet, som de lokale og regionale myndigheder bærer og råder over, bør disse i det mindste høres, inden gennemførelsesforanstaltningerne foreslås, og have mulighed for at overveje den konsekvensanalyse, som Kommissionen bør gennemføre, inden den fremlægger et forslag.

Henstilling 16*Artikel 26, stk. 1*

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner, som skal revurderes mindst hvert femte år.</p> <p>Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.</p>	<p>1. Medlemsstaterne sikrer, at deres kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 1 udarbejder en eller flere affaldshåndteringsplaner, som skal revurderes mindst hvert femte fjerde år.</p> <p>Disse planer skal hver for sig eller tilsammen dække hele den pågældende medlemsstats område.</p>

Begrundelse

Hyppigheden, hvormed affaldshåndteringsplanerne ændres, bør synkroniseres med, hvad der gælder for de programmer til forebyggelse af affald, der er beskrevet i artikel 29. Revisionen af affaldsforebyggelsesprogrammerne er fastsat i artikel 31 og knyttet sammen med de i artikel 34 fastsatte rapporteringskrav, der bestemmer, at der skal udarbejdes rapporter hvert tredje år. Ved at synkronisere både affaldshåndterings- og -forebyggelsesprogrammerne og ved at udarbejde sektoropdelte rapporter vil der blive indført en regelmæssig praksis hos de relevante myndigheder, som vil hjælpe disse til at leve op til direktivets rapporteringskrav.

I forbindelse med disse kriterier er det vigtigt at nævne, at der bør gives de kompetente myndigheder passende ressourcer til at løse opgaven.

Henstilling 17*Artikel 29, stk. 1*

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>1. Medlemsstaterne udarbejder senest den [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1.</p> <p>Disse programmer indarbejdes i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 26 eller fungerer som særskilte programmer. De udarbejdes på det geografiske niveau, der bedst kan sikre, at de gennemføres effektivt.</p>	<p>1. Medlemsstaterne udarbejder senest den [tre år efter dette direktivs ikrafttræden] affaldsforebyggelsesprogrammer i overensstemmelse med artikel 1. <u>Disse programmer revideres mindst hvert fjerde år.</u></p> <p><u>Programmerne og de deri indeholdte foranstaltninger skal som et minimum tage sigte på en stabilisering af affaldsproduktionen senest i 2010 og på yderligere betydelige reduktioner i affaldsproduktionen senest i 2020.</u></p> <p>Disse programmer indarbejdes i affaldshåndteringsprogrammerne som nævnt i artikel 26 eller fungerer som særskilte programmer. De udarbejdes på det geografiske niveau, der bedst kan sikre, at de gennemføres effektivt.</p>

Begrundelse

Som nævnt i begrundelsen til ændringsforslag 14 bør hyppigheden, hvormed affaldsforebyggelsesprogrammerne ændres, synkroniseres med, hvad der gælder for affaldshåndteringsplanerne. Revisionen af affaldsforebyggelsesprogrammerne er fastsat i artikel 31 og knyttet sammen med de i artikel 34 fastsatte rapporteringskrav, der bestemmer, at der skal udarbejdes rapporter hvert tredje år. Synkroniseringen af rapporteringskravene foreslås af de samme årsager som dem, der er nævnt under begrundelsen til ændringsforslag 14.

Affaldsforebyggelsesprogrammer, der tager sigte på at tackle én af de største udfordringer inden for affaldspolitik, nemlig en reduktion af affaldsproduktionen, og det reviderede rammedirektiv, bør opstille milepæle, som gør det muligt at måle fremskridtene. Opstilling af klare reduktionsmål er også på linje med de målsætninger og prioriterede indsatsområder, der er fastsat i Fællesskabets 6. miljøhandlingsprogram vedrørende affald.

Artikel 29 fastsætter, at affaldsforebyggelsesprogrammer udarbejdes på det geografiske niveau, der bedst kan sikre, at de gennemføres effektivt, og derfor er det vigtigt, at der tildeles dette niveau passende ressourcer.

Henstilling 18

Artikel 30, stk. 2

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. For at kunne følge og vurdere resultaterne af de enkelte foranstaltninger fastlægger medlemsstaterne specifikke kvalitative og kvantitative mål og indikatorer for hver enkelt foranstaltning eller kombination af foranstaltninger, der træffes.	2. Medlemsstaterne fastlægger specifikke kvalitative og kvantitative mål. <u>Kommissionen vedtager i overensstemmelse med den i art. 36, stk. 2, omtalte procedure kvalitative og kvantitative vejledende mål samt generelle indikatorer for hver enkelt foranstaltning eller kombination af foranstaltninger, der træffes, som medlemsstaterne benytter for at kunne følge og vurdere resultaterne af de enkelte foranstaltninger.</u>

Begrundelse

Opstilling af kvalitative og kvantitative mål på nationalt plan kan afspejle forskellene mellem medlemsstaternes respektive situationer. At fremskridtene følges og vurderes efter en vedtagen metode, vil sætte Kommissionen i stand til at videreudvikle forebyggelsespolitikken.

Henstilling 19

Artikel 34, stk.1

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
1. Hvert tredje år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv i form af en sektorrapport. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Rapporten sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker. I disse rapporter anfører medlemsstaterne oplysninger om udviklingen i gennemførelsen af deres affaldsforebyggelsesprogrammer. Som led i rapporteringsforpligtelserne indsamles data om køkken- og madaffald, på grundlag af hvilke der kan opstilles regler om forsvarlig brug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse af dette affald.	1. Hvert tredje fjerde år underretter medlemsstaterne Kommissionen om gennemførelsen af dette direktiv i form af en sektorrapport. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller en model, som udformes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Rapporten sendes til Kommissionen inden ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker. I disse rapporter anfører medlemsstaterne oplysninger om udviklingen i gennemførelsen af deres affaldsforebyggelsesprogrammer. Som led i rapporteringsforpligtelserne indsamles data om køkken- og madaffald, på grundlag af hvilke der kan opstilles regler om forsvarlig brug, nyttiggørelse, genanvendelse og bortskaffelse af dette affald.

Begrundelse

Af samme årsager som anført i forbindelse med henstilling 14 og 15 skal sektorrapporternes hyppighed afstemmes med kravene i forbindelse med affaldsforebyggelsesprogrammerne og affaldshåndteringsplanerne.

Henstilling 20

Artikel 35

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 36, stk. 2, de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling.	Kommissionen vedtager efter proceduren i artikel 36, stk. 2, <u>en politisk procedure, som inddrager de relevante aktører, og efter en konsekvensanalyse af de foreslåede foranstaltninger</u> de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse bilagene til den videnskabelige og tekniske udvikling.

Begrundelse

Bilagene til direktivet spiller en stor rolle for den fremtidige affaldslovgivning. Som påpeget i henstilling 5 og 6, foreslås det, at bilag I og bilag II — der skitserer en klassificering af den fremtidige affaldsbehandling — overføres til en særlig forordning. Men det er vigtigt at gøre sig klart, at tilpasning af bilagene til det videnskabelige og det tekniske fremskridt stiller krav om en politisk og ikke bare en teknisk debat. De relevante aktører bør inddrages i den politiske beslutningsproces, og i betragtning af deres ansvar og kompetence i forbindelse med affaldsspørgsmål bør de lokale og regionale myndigheder som et minimum høres, før der foreslås gennemførelsesbestemmelser. Som nævnt i henstilling 5 bør de relevante aktører også have mulighed for at drøfte den konsekvensanalyse, som Kommissionen skal udføre forud for fremsættelse af forslag om ændringer af lovgivningen.

Henstilling 21

Bilag I

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
BILAG I	BILAG I
BORTSKAFFESESOPERATIONER	BORTSKAFFESESOPERATIONER
D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)	D 1 Deponering på eller i jorden (f.eks. deponeringsanlæg)
D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)	D 2 Behandling i jordmiljø (f.eks. bionedbrydning af flydende affald eller slam i jordbunden)
D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)	D 3 Indsprøjtning i dybtliggende formationer (f. eks. indsprøjtning af flydende eller partikelformet affald i borer, salthorste eller naturlige geologiske spalter)
D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)	D 4 Deponering i overfladevand (f. eks. udledning af flydende affald eller slam i udgravninger, småsøer eller laguner)
D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f. eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)	D 5 Deponering på specielt indrettet deponeringsanlæg (f. eks. placering i vandtætte, tildækkede rum, der er adskilt indbyrdes og isoleret fra det omgivende miljø)
D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning	D 6 Udledning i vandmiljøet, undtagen dumpning
D 7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden	D 7 Dumpning, herunder nedgravning i havbunden
D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer	D 8 Biologisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring, kalcinering)	D 9 Fysisk-kemisk behandling, ikke andetsteds specificeret i dette bilag, som resulterer i forbindelser eller blandinger, der bortskaffes ved en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer (f.eks. fordampning, tørring, kalcinering)
D 10 Forbrænding på landjorden	D 10 Forbrænding på landjorden
D 11 Forbrænding på havet	D 11 Forbrænding på havet
D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)	D 12 Permanent oplagring (f. eks. placering af beholdere i en mine)
D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer	D 13 Blanding forud for en af de i D 1 til D 12 omhandlede operationer
D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer	D 14 Rekonditionering forud for en af de i D 1 til D 13 omhandlede operationer
D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret).	D 15 Oplagring forud for en af de i D 1 til D 14 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor affaldet er produceret).

Begrundelse

Bilag I bør overføres til forordning nr. Xxxxx og bør udgå her, jf. begrundelsen til henstilling 5.

Henstilling 22

Bilag II

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p style="text-align: center;">BILAG II NYTTIGGØRELSESOPERATIONER</p> <p>R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling</p> <p>Dette omfatter forbrændingsanlæg for fast husholdningsaffald med en virkningsgrad på mindst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009 — 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008, beregnet efter følgende formel: <p>Virkningsgrad = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, hvor:</p> <p>$E_p$ er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6 og energi i form af varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)</p> <p>E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)</p> <p>E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets nedre netto-brændværdi (GJ/år)</p> <p>E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)</p> <p>0,97 er en faktor til beregning af energitab på grund af bundaske og stråling.</p> <p>R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler</p> <p>R 3 Recirkulering eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)</p> <p>R 4 Recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser</p> <p>R 5 Recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer</p> <p>R 6 Regenerering af syrer eller baser</p> <p>R 7 Genvinding af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse</p> <p>R 8 Genvinding af komponenter fra katalysatorer</p> <p>R 9 Regenerering og anden genbrug af olie</p> <p>R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi</p>	<p style="text-align: center;">BILAG II NYTTIGGØRELSESOPERATIONER</p> <p>R 1 Hovedanvendelse som brændsel eller andre midler til energifremstilling</p> <p>Dette omfatter forbrændingsanlæg for fast husholdningsaffald med en virkningsgrad på mindst:</p> <ul style="list-style-type: none"> — 0,60 for anlæg, der er i drift, og hvortil der er udstedt tilladelse i overensstemmelse med gældende fællesskabslovgivning inden den 1. januar 2009 — 0,65 for anlæg, hvortil der er udstedt tilladelse efter den 31. december 2008, beregnet efter følgende formel: <p>Virkningsgrad = $(E_p - (E_f + E_i)) / (0,97 \times (E_w + E_f))$, hvor:</p> <p>E_p er den årligt producerede energi i form af varme eller elektricitet. Den beregnes ved, at energi i form af elektricitet multipliceres med 2,6 og energi i form af varme fremstillet til kommerciel brug multipliceres med 1,1 (GJ/år)</p> <p>E_f er den årlige energitilførsel til systemet fra brændsler, som bidrager til produktionen af damp (GJ/år)</p> <p>E_w er den energi, der på årsbasis er indeholdt i det behandlede affald, beregnet ud fra affaldets nedre netto-brændværdi (GJ/år)</p> <p>E_i er den årligt importerede energimængde, uden E_w og E_f (GJ/år)</p> <p>0,97 er en faktor til beregning af energitab på grund af bundaske og stråling.</p> <p>R 2 Genvinding eller regenerering af opløsningsmidler</p> <p>R 3 Recirkulering eller genvinding af organiske stoffer, der ikke anvendes som opløsningsmidler (herunder kompostering eller andre former for biologisk omdannelse)</p> <p>R 4 Recirkulering eller genvinding af metaller og metalforbindelser</p> <p>R 5 Recirkulering eller genvinding af andre uorganiske stoffer</p> <p>R 6 Regenerering af syrer eller baser</p> <p>R 7 Genvinding af komponenter, der har været benyttet til forureningsbekæmpelse</p> <p>R 8 Genvinding af komponenter fra katalysatorer</p> <p>R 9 Regenerering og anden genbrug af olie</p> <p>R 10 Spredning på jorden med positive virkninger for landbrug eller økologi</p>

Kommissionens tekst	Regionsudvalgets ændringsforslag
R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10	R 11 Anvendelse af affald hidrørende fra en af operationerne R 1 til R 10
R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11	R 12 Udveksling af affald med henblik på at lade det gennemgå en af operationerne R 1 til R 11
R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor det er produceret).	R 13 Oplagring af affald forud for en af de i R 1 til R 12 omhandlede operationer (bortset fra midlertidig oplagring forud for indsamling på det anlæg, hvor det er produceret).

Begrundelse

Bilag II bør, som anført i begrundelsen til henstilling 5, overføres til en særlig forordning og udgå her.

Bruxelles, den 14. juni 2006

Michel DELEBARRE

Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af renere vejtransportkøretøjer

(2006/C 229/02)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om fremme af renere vejtransportkøretøjer (KOM(2005) 634 endelig — 2005/0283 (COD)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 21. december 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 175 og artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 24. januar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Bæredygtig Udvikling,

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »På vej mod en temastrategi for bymiljøet« (KOM(2004) 60 endelig — (CdR 93/2004 fin ⁽¹⁾)),

under henvisning til sin udtalelse om hvidbogen »Den europæiske transportpolitik frem til 2010 — De svære valg« (KOM(2001) 370 endelig — (CdR 54/2001 fin ⁽²⁾)),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet »2005-revision af EU's strategi for bæredygtig udvikling: første status og fremtidige retningslinjer« (KOM(2005) 37 endelig — (CdR 66/2005 fin),

⁽¹⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 35.

⁽²⁾ EFT C 192 af 12.8.2002, s. 8:

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 48/2005 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Bæredygtig Udvikling den 3. april 2006 med Ewa-May Karlsson, medlem af kommunalrådet i Vindeln Kommune (SE/ALDE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

1. kommunerne og regionerne er det beslutningstagende og udøvende niveau, som er tættest på EU-borgerne. De foranstaltninger, som er nødvendige for at få renere luft i Europa, må udarbejdes, forankres, gennemføres og følges op i dialog med kommunerne, regionerne og EU's borgere;
2. i EU's 25 medlemsstater er det på det lokale og regionale niveau, at den praktiske gennemførelse af de foreslåede foranstaltninger til mindskelse af miljøbelastningen ved kørsel med motorkøretøjer skal finde sted;
3. fremme af anvendelsen af renere køretøjer er i overensstemmelse med de lokale og regionale myndigheders mål om at mindske energiforbruget og dermed luftforureningen.
4. regionerne og kommunerne bør ikke alene bære byrderne ved at fremme anvendelsen af renere køretøjer. Der må gennemføres foranstaltninger, som straks inddrager også det private erhvervsliv og virksomheder, der løser opgaver for det offentlige;
5. det er gennem en kombineret effekt af foranstaltninger gennemført lokalt og regionalt, at de ikke-bæredygtige tendenser, vi ser i dag, kan ændres —

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006, mødet den 15. juni, vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Generelt

Regionsudvalget

1.1 **bifalder** Kommissionens ambition om at forbedre luftkvaliteten gennem grønne offentlige indkøb;

1.2 **anmoder om**, at de i direktivet nævnte foranstaltninger vedrørende offentlige organers indkøb af renere vejtransportkøretøjer formuleres som en henstilling;

1.3 **understreger**, at hvis et direktiv imidlertid skulle blive vedtaget, bør de foreslåede foranstaltninger udarbejdes i tæt samarbejde med kommunerne og regionerne i EU. Under høringen forud for udarbejdelsen af dette forslag til direktiv var det først og fremmest bilindustrien og brændstofsektoren samt medlemsstaternes nationale niveau, der blev konsulteret;

1.4 **går ud fra**, at kommunerne og regionerne inddrages i det videre arbejde med at udarbejde, gennemføre, følge op på og evaluere de foranstaltninger, som foreslås i direktivet, hvis det vedtages, men finder det ikke nødvendigt at oprette et særligt udvalg, der skal bistå Kommissionen i det videre arbejde;

1.5 **understreger**, at borgerne bør informeres om de gennemførte foranstaltninger og ved hjælp af praktiske eksempler orienteres om den europæiske lovgivning og dens konsekvenser. Det lokale og regionale niveau spiller en vigtig rolle i dette arbejde, hvilket bl.a. understreges i Kommissionens hvidbog om EU's kommunikationspolitik;

1.6 **tilslutter sig** Kommissionens principielle begrundelse for og mål med forslaget til direktiv, men **gør opmærksom** på, at en ensidig udbudsretlig forpligtelse for det offentlige må afvises. Som Kommissionen med rette konstaterer i direktivforslaget, har det offentlige for tunge **og** lette erhvervskøretøjers vedkommende en markedsandel på kun 6 %, mens den for bussers vedkommende ligger på ca. 30 %. Udvalget går derfor ind for en løsning, der i højere grad inddrager den private sektor. Regionsudvalget lægger i princippet vægt på betydningen af »bløde« ikke-lovgivningsmæssige foranstaltninger, når det drejer sig om grønne indkøb. Især storbyer opstiller frivilligt, når de rette betingelser er til stede, ambitiøse mål for miljøbeskyttelse.

1.7 **påpeger**, at økonomisk svage kommuner og regioner, såfremt forpligtelsen kun gælder for det offentlige, kan se sig nødsaget til at undlade at investere, eller blive tvunget til at udlicitere forsyningspligtigheder;

Andre foranstaltninger til fremme af renere vejtransportkøretøjer

Regionsudvalget

1.8 **efterlyser** et samlet syn på de foranstaltninger, som kan iværksættes for at fremme renere vejtransportkøretøjer. Udvalget tager forbehold over for direktivforslagets krav til den offentlige sektor om at sikre, at 25 % af deres tunge vejtransportkøretøjer er rene i henhold til definitionerne. Udvalget foretrækker, at man anvender motorstandarder, som gælder alle køretøjer og alle brugergrupper. Der er behov for yderligere foranstaltninger for at overholde de gældende grænseværdier for luftforurening;

1.9 **glæder sig over**, at der i højere grad sættes på biobrændsler. En øget europæisk produktion af bioethanol og biodiesel, som skal træde i stedet for traditionelle brændstoffer i køretøjer (benzin og diesel), giver bl.a. følgende fordele:

- drivhusgasemissioner fra transportkøretøjer mindskes,
- energitilførslen vil være sikret ved mangel på olie,
- land- og skovbrug i EU får mulighed for at dyrke afgrøder og træråvarer til produktion af biobrændsler;
- udviklingslande får mulighed for at eksportere biobrændsler til EU;
- forbruget af naturressourcer begrænses.

Foreslåede foranstaltninger

Regionsudvalget

1.10 **er imod** gennemførelsen af direktivet om renere vejtransportkøretøjer. Der bør i stedet træffes følgende foranstaltninger:

- Kommissionen bør udarbejde en tidsplan for en europæisk trafik- og transportpolitik, der fokuserer på forureningskilden, og bestræber sig på at sikre:
 - at Euro 5-standarden gælder for persontransport fra 2007,
 - at Euro 6-normerne gælder for dieseldrevne person- og varevogne fra 1. januar 2011,
 - at Euro 6-normerne gælder for lastvogne fra 1. januar 2012.
- Informations- og uddannelsestiltag må gennemføres for at støtte og udvikle den offentlige sektors indkøb af renere køretøjer. Kommissionens håndbog om grønne offentlige indkøb er et værdifuldt instrument, men der er behov for yderligere tiltag.
- For at der kan stilles miljøkrav i forbindelse med offentlige indkøb, bør der gøres en indsats for at udvikle disse tiltag.
- Der bør ydes støtte til udvikling af et grønt netværk for offentlige indkøb, hvor man kan foretage sammenlignende studier, udnytte bedste praksis og opstille fælles mål.
- Europæiske forsknings- og udviklingstiltag til fremme af renere køretøjer og hermed forbundne spørgsmål bør prioriteres højere.
- Der bør parallelt med fremme af renere vejtransportkøretøjer investeres i udvikling af egne vedvarende energiformer. Derfor er det nødvendigt at iværksætte de nødvendige mekanismer til at fremme udviklingen og dyrkningen af energiafgrøder til produktion af biobrændstoffer.

Gennemførelse af direktivforslaget på lokalt og regionalt niveau

Regionsudvalget

1.11 **understreger**, at forudsætningerne for at gennemføre direktivforslaget om fremme af renere vejtransportkøretøjer vil være forskellige i de enkelte medlemsstater.

- I de fleste af medlemsstaterne vil direktivets foranstaltninger blive finansieret helt eller delvist over den nationale skat. I nogle medlemsstater finansieres de derimod over kommunale og regionale skatter og afgifter.
- Markedet for renere køretøjer er ikke det samme overalt i EU. Adgangen til renere køretøjer afhænger bl.a. af, om man i nogle medlemsstater har indført frivillige forpligtelser til at købe eller leje en vis procentdel renere køretøjer, hvorved der er opstået et større marked for renere køretøjer. Udvikling og indførelse af et miljøledelsessystem og fællesskabsordningen for miljøledelse og miljørevision (EMAS) i offentlige virksomheder bidrager også til at øge antallet af renere køretøjer.
- En anden faktor, som er forskellig fra den ene medlemsstat til den anden, hvad angår mulighederne for at indføre forskellige typer af renere køretøjer, er omfanget af de infrastrukturinvesteringer, som foretages. Adgangen til tankstationer med forskellige typer brændstof er en afgørende forudsætning for, at der kan skabes et marked for renere køretøjer.

Disse forskellige forudsætninger gør, at støtten til det lokale og regionale niveau ikke kan være den samme overalt i EU.

Opfølgning

Regionsudvalget

1.12 **Understreger**, at hvis direktivet bliver vedtaget, er det vigtigt, at der i tæt samarbejde med det kommunale og regionale niveau foretages en opfølgning og evaluering af dets gennemførelse. Det er vigtigt at få indberettet og analyseret resultatet af direktivet, både med hensyn til antallet af renere køretøjer, som indsatsen har ført til, og den indvirkning, som det har haft på luftkvaliteten. Feedback fra det kommunale og regionale niveau samt fra EU's borgere er en forudsætning for, at intentionerne i direktivet kan føres ud i livet og udvikles. Det er ligeledes en afgørende forudsætning for, at der kan gennemføres yderligere foranstaltninger til fremme af renere vejtransportkøretøjer.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **opfordrer** EU-lovgiverne til i den fortsatte indsats for fremme af ren vejtransport også at iværksætte fælles foranstaltninger rettet mod såvel den offentlige som den private sektor;

2.2 **går ud fra**, at der ydes økonomisk støtte til det kommunale og det regionale niveau med henblik på anskaffelse af renere vejtransportkøretøjer;

2.3 **understreger**, at der bør gennemføres informations- og uddannelsestiltag for at støtte og udvikle den offentlige sektors indkøb af renere køretøjer;

2.4 **efterlyser** et samlet syn på de foranstaltninger, som kan iværksættes for at fremme renere vejtransportkøretøjer;

2.5 **foreslår**, at det rapporteringssystem, som skal sikre opfølgningen af et eventuelt direktiv om fremme af renere vejtransportkøretøjer, samordnes med de øvrige rapporteringssystemer. Der bør bl.a. foretages en samordning med det rapporteringssystem, som foreslås i forslaget til direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa;

2.6 **går ud fra**, at kommunerne og regionerne inddrages i det videre arbejde med at udarbejde, gennemføre, følge op på og evaluere de foranstaltninger, som foreslås i et eventuelt direktiv.

Bruxelles, den 15. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling om nøglekompetencer for livslang læring

(2006/C 229/03)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Henstilling om nøglekompetencer for livslang læring (KOM(2005) 548 endelig — 2005/0221 (COD)),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 28. november 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til formandens beslutning af 24. januar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om etablering af et integreret handlingsprogram inden for livslang læring (CdR 258/2004 fin ⁽¹⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen — Realiseringen af et europæisk område for livslang læring (CdR 49/2002 fin ⁽²⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (CdR 155/2005 fin),

under henvisning til sin udtalelse om Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om vedtagelse af et flerårigt program (2004-2006) for effektiv integrering af informations- og kommunikationsteknologi (ikt) i uddannelses- og erhvervsuddannelsessystemerne i Europa (eLearning-programmet) (CdR 73/2003 fin ⁽³⁾),

under henvisning til sin udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen om Fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed: Handlingsplan 2004-2006 (CdR 248/2003 fin ⁽⁴⁾),

⁽¹⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 59.

⁽²⁾ EFT C 278 af 14.11.2002, s. 26.

⁽³⁾ EUT C 244 af 10.10.2003, s. 42.

⁽⁴⁾ EUT C 73 af 23.3.2004, s. 33.

under henvisning til sin udtalelse om Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af programmet Kultur 2007 (2007-2013) (CdR 259/2004 fin ⁽⁵⁾),

under henvisning til meddelelse om Opfølgning på hvidbogen om et nyt afsæt for europæisk ungdom. Forslag til fælles målsætninger for volontøraktiviteter blandt unge i forlængelse af Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (KOM(2004) 337 endelig),

under henvisning til Meddelelse om opfølgning på hvidbogen om et nyt afsæt for europæisk ungdom. Forslag til fælles målsætninger for volontøraktiviteter blandt unge i forlængelse af Rådets resolution af 27. juni 2002 om rammerne for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (KOM(2004) 336 endelig) (CdR 192/2004 fin ⁽⁶⁾),

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 31/2006 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning den 4. april 2006 med Christina Tallberg, medlem af Stockholms läns landsting (SE/PSE) som ordfører —

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 14. juni) vedtaget følgende udtalelse:

Resumé af Kommissionens meddelelse

Det Europæiske Råd anerkendte på mødet i Lissabon i marts 2000, at Europa står over for flere udfordringer, når det drejer sig om at tilpasse sig til globaliseringen og overgå til en videnbaseret økonomi. Det blev understreget, at »hver borger skal have de færdigheder, der er nødvendige for at leve og arbejde i dette nye informationssamfund«, og at »en europæisk ramme bør fastlægge, hvilke nye grundlæggende færdigheder ⁽⁷⁾ der skal erhverves gennem livslang uddannelse: IT-færdigheder, fremmedsprog, teknologikultur, iværksætterånd og sociale færdigheder«.

Denne henstilling indeholder derfor både et forslag til et europæisk referenceværktøj for nøglekompetencer og et forslag til, hvordan alle borgere kan sikres adgang til disse kompetencer gennem livslang læring.

Udviklingen i det videnbaserede samfund skærper efterspørgslen efter personlige, offentlige og faglige nøglekompetencer.

I sin rapport i november 2004 gjorde ekspertgruppen for Lissabon-strategien det dog helt klart, at der »langt fra gøres nok i Europa for at udstyre folk med de redskaber, de har brug for, således at de kan tilpasse sig et arbejdsmarked i løbende udvikling — og det gælder både i ufaglærte job og job, der kræver høje kvalifikationer.«

Mange lande har iværksat programmer for grundlæggende færdigheder, f.eks. læse-, skrive- og regnefærdigheder samt til for voksne, ofte gennem ngo'er. En række lande er endnu ikke i stand til at give alle borgere mulighed for at tilegne sig grundlæggende færdigheder.

⁽⁵⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 65.

⁽⁶⁾ EUT C 43 af 18.2.2005, s. 42.

⁽⁷⁾ »Grundlæggende færdigheder« opfattes normalt som læse-, skrive- og regnefærdigheder; på Det Europæiske Råds møde i Lissabon blev der opfordret til at supplere med de nye færdigheder, der er brug for i et videnbaseret samfund, f.eks. it-færdigheder og iværksætterånd.

»Nøglekompetencer for livslang læring — en europæisk referenceramme« omhandler viden, færdigheder og holdninger, som får borgerne til at blive mere involveret både i bæredygtig udvikling og demokratisk medborgerskab. De otte nøglekompetencer er: Kommunikativ kompetence i modersmålet og fremmedsprog, matematisk kompetence, digital kompetence, læringskompetence, interpersonelle, interkulturelle og sociale kompetencer, iværksætterånd og kulturel udtryksevne.

Betydning for de lokale og regionale myndigheder

I hele EU har det lokale og regionale niveau et stort ansvar for almen og erhvervsfaglig uddannelse og udvikling af færdigheder gennem livslang læring.

De lokale og regionale myndigheder har enestående forudsætninger for at indlede et konstruktivt partnerskab både med arbejdsmarkedsparterne og uddannelsesinstitutionerne og dermed for at tilbyde uddannelsesmuligheder, der er tilpasset efter de forskellige lokale behov og krav.

Desuden fungerer forskellige regionale og lokale samarbejdsprojekter som en væsentlig drivkraft for vækst og udvikling.

Uddannelsesprogrammerne giver EU mulighed for at komme i direkte kontakt med borgerne. Ingen andre EU-tiltag påvirker så mange mennesker hvert år. Programmerne er også med til at modernisere uddannelsessystemer og hjælpe enkeltpersoner med at ajourføre deres færdigheder. I lyset af det lokale og regionale niveaus ansvarsområder bør de regionale aktører være en vigtig målgruppe for programaktiviteter på uddannelsesområdet ⁽⁸⁾.

⁽⁸⁾ CdR 258/2004 fin.

De regionale netværker for livslang læring (R3L-programmet), der blev oprettet af Kommissionen og Regionsudvalget, er et udmærket eksempel på spredning og udvikling af livslang læring i Europa. Der var i første omgang tale om et pilotinitiativ med et særskilt budget fra de centrale programmer. Det indgår nu i forslaget til et nyt integreret handlingsprogram inden for livslang læring 2007-2013.

1. Regionsudvalgets generelle synspunkter om meddelelsen

1.1 Regionsudvalget konstaterer, at EU-strategien anlægger et deltagerbaseret syn på livslang læring fra den tidligste barndom og op gennem livet, og at den omfatter læring, der er erhvervet på forskellige måder, gennem formel, ikke-formel og uformel læring. Regionsudvalget har i forskellige sammenhænge understreget, at strategien for livslang læring i høj grad berører det lokale og regionale niveau. Det er her, man ofte har det politiske og økonomiske ansvar for skole og uddannelse i medlemsstaterne. Ofte fungerer de lokale og regionale myndigheder som koordinatore for udvikling og vækst og har ansvaret for borgernes velfærd og infrastruktur samt som sociale myndigheder. Desuden fungerer de som arbejdsgivere med ansvar og interesse for at udvikle deres ansattes færdigheder⁽⁹⁾.

1.2 Uddannelse er afgørende, hvis Europa skal mobiliseres på en konkurrencedygtig måde og have forudsætningerne for tryk velfærd. Europas største ressource, dets mennesker, skal rustes til et arbejdsliv og et arbejdsindhold, som i høj grad adskiller sig fra tidligere generationers og som vil være under hastig forandring. Både virksomheder og medarbejdere står over for forandringer, som er svære at bedømme på forhånd.

1.3 Den lokale og regionale udvikling sker ganske vist ud fra forskellige forudsætninger og udgangspunkter. Men den kan under ingen omstændigheder ses isoleret fra omverdenen. Regioner og samfund har brug for aktiviteter med henblik på fornyet produktion i takt med, at de gamle arbejdspladser forsvinder, så man ikke risikerer stagnation, social udstødelse i form af arbejdsløshed osv., højt sygefravær og mange, som tvinges til at forlade arbejdsmarkedet for tiden.

1.4 Udviklingen af menneskers kompetence og evner bør derfor leve op til de videnbaserede aktiviteter. Gode sproglige færdigheder, kommunikativ kompetence i øvrigt og samarbejdssevnen bliver stadig vigtigere egenskaber for det enkelte

menneske. Med dagens udvikling med hurtigere handelsstrømme, globaliserede markeder og segmentering opstår et øget behov for samspil. Det gælder mellem forskellige virksomheder/organisationer lokalt og regionalt samt mellem regioner. En stadig mere gensidig afhængighed udvikles mellem forskellige dele af Europa samt mellem Europa og verden generelt.

1.5 Samarbejde mellem arbejdsliv, samfund og de videregående uddannelser er en vigtig forudsætning for innovation og vækst på lokalt og regionalt plan. Der er brug for en infrastruktur, som er inklusiv og ikke-diskriminerende, og som opmuntrer til aktivt medborgerskab og en fælles ansvarsfølelse for den sociale samhørighed og en bæredygtig udvikling.

1.6 Regionsudvalget har tidligere fremhævet, at det bør spille en aktiv rolle i arbejdet med at fremme livslang læring på lokalt og regionalt niveau⁽¹⁰⁾. Det gælder dermed også spørgsmål om uddannelsesmål og nøglekompetencer. Regionsudvalget anser det for særdeles vigtigt, at de spørgsmål, som behandles i Kommissionens herværende meddelelse, får en gennemslagskraft på lokalt og regionalt niveau.

1.7 Regionsudvalget vil arbejde videre med dette for at følge og støtte en kommende udvikling og foreslår et fremtidigt samarbejde med Kommissionen i disse spørgsmål, f.eks. vedrørende pilotprojekter og undersøgelser.

1.8 Regionsudvalget understreger det nødvendige i at udvikle regioner for livslang læring (R3L) med henblik på at styrke netværksamarbejdet mellem offentlige institutioner, videregående og erhvervsfaglige uddannelsesinstitutioner, kulturinstitutioner og foreninger som et vigtigt led i bestræbelserne på at forbedre beskæftigelsesegnetheden og fremme aktivt borgerskab.

2. Kommissionens forslag vedrørende henstillinger til medlemsstaterne

2.1 Ud fra de i de foregående afsnit omtalte perspektiver er det særdeles vigtigt at fokusere på nøglekompetencer i dagens og fremtidens samfund og arbejdsliv. Det skal være en støtte for udviklingen på lokalt og regionalt niveau samt på nationalt niveau og i EU som helhed. Regionsudvalget bifalder Kommissionens forslag til henstillinger til medlemsstaterne om nøglekompetencer for livslang læring.

⁽⁹⁾ CdR 49/2002 fin.

⁽¹⁰⁾ CdR 49/2004 fin.

2.2 Regionsudvalget anser det for særligt positivt, at Kommissionens forslag her peger på det regionale og lokale niveaus rolle og betydning. Det er et vigtigt fremskridt i forhold til tidligere forslag fra Kommissionen, som nærmest udelukkende var begrænset til det europæiske og nationale plan.

2.3 Regionsudvalget anser det integrerede uddannelsesprogram for livslang læring som et vigtigt redskab til at fremme uddannelsesområdet som et led i styrkelsen af nøglekompetencerne for livslang læring. Overførsel af viden og færdigheder på tværs af regioner og byer i EU gennem øget mobilitet for dets borgere kan være med til at styrke konkurrenceevnen og beskæftigelsen.

2.4 En af hjørnestenene i Kommissionens henstillinger er at sikre, at voksne kan opdatere nøglekompetencerne hele livet igennem, og at der navnlig sættes fokus på de målgrupper, som har førsteprioritet i national, regional og/eller lokal sammenhæng. Her kan motivationsfremmende tiltag og informationsspredning på lokalt og regionalt niveau til kortuddannede udgøre et vigtigt element. Det drejer sig om at bygge på menneskers færdigheder, erfaringer og interesser, ikke om at udgå fra mangler og nederlag.

2.5 Hvordan Kommissionens henstillinger påvirker ændringer i økonomiske, sociale og kulturelle processer samt andre processer afhænger af, hvilke konkrete og umiddelbare foranstaltninger som træffes på nationalt, regionalt og lokalt niveau. Regionsudvalget understreger derfor betydningen af at gennemføre en reform af det formelle, ikke-formelle og uformelle uddannelsessystem. Disse programmer skal omfatte alle niveauer, så de orienteres mere imod behovene på arbejdsmarkedet i EU og de krav, som strategien for livslang læring stiller.

2.6 Kønsmæssige forskelle i deltagelse i og resultater af uddannelse er dermed en vigtig faktor, der skal skabes opmærksomhed omkring og sættes ind over for nationalt, regionalt og lokalt. Det kan dreje sig om at stimulere piger og kvinder til studier i teknologi og videnskab. I andre sammenhænge er det mændene, som behøver støtte. I adskillige regioner og kommuner er det overvejende mænd, som afbryder deres uddannelse og viser mindre motivation og interesse for at deltage i fortsat uddannelse.

2.7 Regionsudvalget finder, at Kommissionens foreslåede henstillinger til medlemsstaterne vil være en vigtig løftestang for at støtte en hurtigere og mere målbevidst indretning af uddannelsessystemerne i Europa med henblik på at opnå de fastlagte mål om konkurrencedygtighed, velfærd og deltagelse. Regionsudvalget stiller sig bag disse og ønsker at tilføje følgende kommentarer:

2.8 Kommissionens henstilling 1:

at sikre, at grundlæggende almen uddannelse og erhvervsuddannelse giver alle unge mulighed for at udvikle nøglekompetencerne i et sådant omfang, at de er rustet til voksenlivet, og at grunden er lagt til yderligere uddannelse og arbejdslivet

Regionsudvalgets synspunkter:

2.8.1 Regionsudvalget understreger vigtigheden af, at man allerede i de tidlige barneår på en effektiv måde støtter børnenes målrettede udvikling, så de ikke får deres selvtillid undermineret undervejs, samt at den grundlæggende uddannelse danner basis for fortsat læring livet igennem via formel, ikke-formel og uformel læring. Det er vigtigt at fokusere på, at børn og unge lærer på forskellige måder, ikke bliver modne samtidigt og at nogle har brug for mere eller mindre tid til at nå målene. Det er en stor udfordring, når man skal udvikle uddannelsessystemer og læreruddannelser.

2.8.2 Børn og unge med særlige behov, f.eks. handicap, har især brug for støtte, så disse kan spille samme rolle som andre børn.

2.9 Kommissionens henstilling 2:

at sikre, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger for unge, som af personlige, sociale, kulturelle eller økonomiske årsager er uddannelsesmæssigt dårligt stillet og derfor har behov for særlig støtte til at realisere deres uddannelsespotentiale

Regionsudvalgets synspunkter:

2.9.1 Regionsudvalget bifalder, at Kommissionen i sit dokument nævner behovet for særlige foranstaltninger for personer med mangelfuld tidligere uddannelse. Vi er enige i, at det at være uddannelsesmæssigt dårligt stillet ofte skyldes en kombination af personlige, sociale, kulturelle og økonomiske omstændigheder og skal takles i samarbejde med andre sektorer. For Regionsudvalget er en effektiv fjernelse af hindringer for beskæftigelse, uddannelse og andre muligheder afgørende.

2.9.2 Regionsudvalget understreger, at det er meget vigtigt at give alle elever uanset baggrund forudsætninger for at klare målene, så de ikke forlader skolen i utide. Her er der brug for en særlig indsats og støtte, som bygger på den enkelte elevs forudsætninger og behov.

2.9.3 EU vil ikke kunne indfri de ambitiøse mål, det har sat, hvis nogle udelukkes fra arbejde, uddannelse og højere præstationer på grundlag af køn, handicap, kulturel eller etnisk baggrund, alder eller af andre grunde. De lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle for at realisere inklusive og ikke-diskriminerende strategier og for at give alle mennesker lige muligheder og rettigheder.

2.9.4 Regionsudvalget ser gerne et grænseoverskridende netværkssamarbejde mellem europæiske regioner og kommuner vedrørende erfaringsspredning og kundskabsudvikling svarende til R3L-initiativet. Det handler om at få spørgsmålet på dagsordenen samt om fortsat metodeudvikling, vidensoverførsel og forankring.

2.10 Kommissionens henstilling 3:

at sikre, at voksne kan udvikle og opdatere nøglekompetencerne hele livet igennem, og at der navnlig sættes fokus på de målgrupper, som har førsteprioritet i national, regional og/eller lokal sammenhæng

Regionsudvalgets synspunkter:

2.10.1 Regionsudvalget anser dette forslag for vigtigt og kan konstatere, at behovene ofte varierer betydeligt mellem forskellige regioner og samfund, og at der er brug for forskellige metoder til at nå ud til alle. Der er derfor god grund til at understrege, at prioriterede grupper i mange tilfælde skal indkredses på netop lokalt og regionalt niveau. Det kan f.eks. dreje sig om at udvikle samarbejdet med organisationer, som har erfaringer med voksnes læring samt med arbejdsmarkedets parter.

2.10.2 Blandt de prioriterede målgrupper bør man efter Regionsudvalgets mening være særlig opmærksom på, at ansatte i kommuner og regioner, som udfører offentlige opgaver, får mulighed for at udbygge og opdatere deres nøglekompetencer gennem hele arbejdslivet.

2.11 Kommissionens henstilling 4:

at sikre, at der forefindes hensigtsmæssige infrastrukturer for efter- og videreuddannelse af voksne, herunder lærere og undervisere, adgangsforanstaltninger og elevstøtte, som tager højde for voksnes forskellige behov

Regionsudvalgets synspunkter:

2.11.1 Regionsudvalget har tidligere⁽¹⁾ understreget nødvendigheden af at mobilisere ressourcer på lokalt og regio-

(1) CdR 19/2001 fin.

nalt niveau til støtte for livslang læring og fremhævet behovet for, at dette tages op til diskussion på disse niveauer. I udtalelsen fremhævede Regionsudvalget, at den geografiske tilgængelighed også bør ses i sammenhæng med andre tiltag for at øge tilgængeligheden, hvad angår form og placering. Det kan f.eks. ske ved at tilbyde aktiviteter såvel om dagen som om aftenen samt i weekenden. Det kan også ske om sommeren og under traditionelle ferieperioder. Andre muligheder kan være hyppige kursusstarter, fjernstudier eller fleksibel læring med vejledning. Det kan også gå ud på at give deltagerne de økonomiske forudsætninger for at deltage i studier. Man skal også tage vare på den læring, som finder sted i forskellige former uden for det formelle skolesystem.

2.11.2 Infrastrukturen må ikke indebære en alment gyldig og standardiseret form for uddannelsescentre, men bør så vidt muligt bygge på former, der er etableret på grundlag af lokale forudsætninger og behov.

2.12 Kommissionens henstilling 5:

at sikre relevant voksenundervisning for den enkelte borger gennem tæt tilknytning til beskæftigelses- og socialpolitikken og andre politikker for unge og samarbejde med arbejdsmarkedsparterne og andre berørte parter

Regionsudvalgets synspunkter:

2.12.1 Regionsudvalget fremhæver, at dette punkt er en særdeles vigtig succesfaktor for udviklingen lokalt og regionalt. Især for det lokale og regionale niveau er det vigtigt, at forskellige politikområder kan forenes på det lokale og regionale niveau — erhvervspolitik, uddannelsespolitik, arbejdsmarkedspolitik, integrationspolitik og socialpolitik og derigennem komme snæversynet tænkning til livs. Det er i den forbindelse vigtigt, at ansvar og beføjelser i størst mulig udstrækning går hånd i hånd. Her ser Regionsudvalget et behov for økonomiske ressourcer og mere fri ressourceanvendelse for at muliggøre gennemførelsen af tiltag inden for rammerne af det integrerede handlingsprogram for livslang læring. Samarbejdet mellem samfundet, arbejdslivet og de højere uddannelser er en nøglefaktor for vækst i regioner og kommuner.

2.13 Kommissionens henstilling 6:

at anvende bilagets »Nøglekompetencer for livslang læring — en europæisk referenceramme« som referenceværktøj til at udvikle nøglekompetencer til alle som led i deres strategier for livslang læring

Regionsudvalgets synspunkter:

2.13.1 Regionsudvalget bifalder forslag om nøglekompetencer for livslang læring. Det sætter fokus på spørgsmålet om, hvilke grundlæggende kvalifikationer individer er nødt til at være udrustet med i et videnintensivt samfund. Disse nøglekompetencer kan tjene som udgangspunkt for fremtidige kompetencebehov i diskussioner på såvel EU-niveau og nationalt niveau som på regionalt og lokalt niveau. Spørgsmålet er i EU særdeles relevant i forbindelse med opfyldelsen af Lissabonstrategiens mål. Det er netop på det lokale og regionale niveau, at disse kompetencespørgsmål omsættes i praksis.

2.13.2 Regionsudvalget finder, at disse kompetencer bør være genstand for en løbende og levende diskussion samt for en fortsat dialog og udvikling. For eksempel indeholder kompetencen, sociale kompetencer og medborgerkompetencer, en række forskellige aspekter, som det senere kan blive nødvendigt at videreudvikle eller opsplitte. Flere af nøglekompetencerne hænger desuden tæt sammen.

2.13.3 Regionsudvalget er indforstået med, at der inden for Kommissionen foregår et løbende arbejde med at videreudvikle forslaget om nøglekompetencer. Regionsudvalget stiller sig bag det forslag til nøglekompetencer, som udarbejdes i Kommissionen.

2.13.4 Regionsudvalget kommer med nærmere synspunkter om hver af de foreslåede kompetencer i følgende afsnit.

3. Nøglekompetencer

Den europæiske referenceramme for nøglekompetencer omfatter otte områder:

- Kommunikativ kompetence i modersmålet
- Kommunikativ kompetence i fremmedsprog
- Matematisk kompetence og grundlæggende videnskabelig og teknologisk basiskompetence
- Digital kompetence
- Læringskompetence
- Sociale kompetencer og medborgerkompetence
- Initiativevne og iværksætterånd
- Kulturel udtryksevne.

3.1 Kommunikativ kompetence i modersmålet

3.1.1 Regionsudvalget er enig i det nødvendige i at kunne **kommunikere på modersmålet**, både skriftligt og mundtligt.

3.1.2 Éns eget sprog er en grund til fortsat indlæring, udtryksevne og identitet. Gode kundskaber og færdigheder i éns eget sprog er dermed en grundlæggende forudsætning for

indlæringsprocessen. Sproget udgør grundlaget for informationsindhentning og kommunikation med andre, deltagelse og ansvarsfølelse.

3.1.3 Udvalget påpeger imidlertid, at Kommissionen og nationale organer bør arbejde tæt sammen med de lokale og regionale myndigheder i områder, hvor man taler mindre udbredte og aktuelt mindre underviste sprog, så flere tilskyndes til at lære disse ⁽¹²⁾.

3.2 Kommunikativ kompetence i fremmedsprog

3.2.1 I fremtidens Europa vil det blive stadig mere nødvendigt at kunne beherske flere sprog. Det skaber mulighed for uddybede kontakter, hvorigennem man kan opnå en bedre forståelse af andre landes kultur, sædvaner og leveforhold. Det er også en vigtig forudsætning for studier på højere niveau og udgør en præmis for øget bevægelighed på arbejdsmarkedet. Der findes allerede i dag et gensidigt afhængighedsforhold mellem Europas forskellige sprogområder. Udveksling landene imellem vil øge, økonomierne blive stadig mere sammenflettede og produktionen af varer og tjenester i stadig højere grad ske over lande- og sprogrænser. Regionsudvalget understreger, at den europæiske mangfoldighed af sprog skal ses som en ressource.

3.3 Matematisk kompetence og grundlæggende videnskabelig og teknologisk kompetence

3.3.1 Regionsudvalget anser det for vigtigt, at matematisk kompetence samt videnskabelig og teknisk kompetence udvikles i sammenhænge, hvor eleven oplever det som meningsfuldt og motiverende. Matematik kan også være et værktøj for andre emner som fysik, kemi, biologi og samfundskundskab. Kundskaber i og om emnet kan også være en naturlig del af en moderne dannelses-tækning. Videnskabelig kompetence er vigtig bl.a. for at kunne se og forstå sammenhænge, årsager og virkninger og for at efterprøve udsagn. Et aktivt medborgerskab kræver en vis grad af matematisk og videnskabelig kompetence. Teknisk kompetence bør udvikles både på grundlag af kvinders og mænds erfaringer. Det er også vigtigt at vise, hvordan forestillinger og traditioner styrer opfattelser om mandligt og kvindeligt i forhold til teknologiområdet.

3.3.2 Inden for rammerne af det europæiske forskningsområde bør man især tilstræbe at gøre unge og kvinder interesseret i en forskerkarriere inden for videnskab og teknologi. En selvstændig og kritisk brug af informationssamfundsteknologi bør være tilgængelig for alle. Udviklingen af såkaldte forskningsparker er en interessant fremgangsmåde for at tiltrække flere til studier inden for naturvidenskab og teknologi.

⁽¹²⁾ CdR 248/2003 fin.

3.4 Digital kompetence

3.4.1 En inklusiv og ikke-diskriminerende informationsinfrastruktur for digital kompetence, som omfatter hele EU, må skabes. Regionsudvalget anser det for vigtigt, at man fremmer et socialt og geografisk retfærdigt informationssamfund, så man sikrer, at alle borgere er udstyret med de fornødne færdigheder til at leve og arbejde i denne nye digitale tidsalder. Evnen til at håndtere store informationsmængder og sammensatte problemstillinger bliver derved en vigtig egenskab, som langt flere bør beherske.

3.5 Læringskompetence

3.5.1 **Læringskompetencen** indebærer et perspektiv, en tilgang til ens egen læring og en fremgangsmåde for at tilegne sig nye kundskaber. Det indebærer for hvert individ en bevidsthed om sig selv, hvordan man fungerer i forskellige læringsituationer, de bedste indlæringsstrategier, stærke sider og områder, hvor der er plads til forbedring. Det handler også om motivation og selvtillid. Strategien for livslang læring bygger jo i høj grad på et indlæringsperspektiv, og at man lærer på forskellige måder og i forskellige sammenhænge. Det handler om at kunne lære og om at lære nyt. Det handler desuden om at kunne bygge videre på eksisterende kundskaber, færdigheder og tidligere livserfaringer og at tilegne sig evnen til at udnytte og anvende dem i en række forskellige situationer.

3.5.2 Regionsudvalget tillægger denne kompetence meget stor betydning i videnssamfundet. Det er særlig vigtigt, at kommende lærere i deres uddannelse rustes til at arbejde på denne måde. Det er en problemstilling, som af karakter adskiller sig fra de andre nøglekompetencer og som har at gøre med evnen til at udvikle dem alle. Regionsudvalget mener derfor, at denne nøglekompetence bør udskilles og sættes over de andre.

3.6 Sociale kompetencer og medborgerkompetence

3.6.1 Begrebet sociale kompetencer og medborgerkompetence indeholder et spektrum af problemstillinger, som efter Regionsudvalgets opfattelse bør fokuseres på. Det handler dels om udvikling af personlige egenskaber, udvikle evnen til at knytte kontakter med andre mennesker. En udviklet kommunikativ kompetence — i bred forstand — bliver en stadig vigtigere evne i det arbejdsliv og samfundsliv, som kendetegner et videnssamfund. Det indbefatter også interkulturel forståelse.

3.6.2 På dette kompetenceområde er der *sociale aspekter* i den forstand, at individet ser sig selv som en ressource for sig selv, sin familie og sine omgivelser.

3.6.3 Her er der også *medicinske aspekter* såsom indsigt i betydningen af en sund måde at leve på, spørgsmålet om fysisk og mental sundhed og en aktiv livsstil. Samtidig med, at de medicinske kundskaber udvikles, forværres i mange samfund sundhedstilstanden hos børn og unge gennem dårlige kost- og motionsvaner. Det vil udvikle sig til en meget alvorlig situation, hvis der ikke gøres noget.

3.6.4 Et andet meget vigtigt aspekt er *rollen som samfundsborger*. Deri indgår spørgsmålet om at forstå demokratiets betydning, individets rettigheder og ansvar. Alle disse faktorer kan fremmes på det lokale og regionale niveau. Udvalget foreslår, at man supplerer definitionen og angiver, at borgerne bør kende EU's historie, mål, væsentlige fakta vedrørende EU-traktaten og forbindelserne mellem EU og medlemsstaterne, problemerne og fremskridtene i relation til indførelsen af en EU-forfatning samt principperne inden for forskellige politikområder.

3.6.5 Betydningen af en *bæredygtig udvikling* og forståelsen for ansvar for vores fælles miljø er et aspekt, som Regionsudvalget mener, der bør gives klart udtryk for i denne sammenhæng.

3.7 Initiativevne og iværksætterånd

3.7.1 Initiativevne og iværksætterånd handler grundlæggende om en aktiv indstilling, om evnen til at omsætte idéer i handling. Det bliver derfor vigtigt, at skolesystemet fra de tidlige skoleår støtter og opmuntrer et sådan aktiv indstilling og udvikler arbejdsformer som grundlag herfor. Regionsudvalget påpeger betydningen af at tage vare på det potentiale, som findes hos kvinder og etniske grupper med gode forretningsidéer til at starte egen virksomhed. Kvinder kan også have brug for aktiv støtte fra forskellige myndigheder for at få adgang til ny teknologi. Sådanne tiltag kan sammen med en aktiv arbejdsmarkedspolitik mindske forskellene i mænds og kvinders erhvervsfrekvens i mange dele af Europa. Ovenstående er af afgørende betydning for EU's økonomiske fremtid (¹³).

(¹³) CdR 151/2005 fin.

3.8 Kulturel udtryksevne

3.8.1 Regionsudvalget er enig i, at det er meget vigtigt at forstå den kulturelle og sproglige mangfoldighed i Europa og at bevare denne⁽¹⁴⁾. Det handler om at tage vare på forskellige udtryksformer som musik, kunst, litteratur og sprog som en del af menneskers læring og udvikling. Det er generelt set vigtigt at tage vare på menneskers forskellige perspektiver og anskuelser.

3.8.2 I den sammenhæng betoner Regionsudvalget det historiske perspektiv, hvordan kontakter mellem forskellige dele af Europa under forskellige tidsepoker har haft betydning for udviklingen og at der gennem mindst fem årtier har været en etableret idé om et europæisk fællesskab, hvad EU i dag er udtryk for.

3.9 Regionsudvalgets forslag

3.9.1 Regionsudvalget anser det for vigtigt at følge og støtte en kommende udvikling på grundlag af de henstillinger, som Kommissionen har fastlagt, og foreslår et fremtidigt samarbejde med Kommissionen om disse spørgsmål.

3.9.2 Regionsudvalget støtter de forslag til nøglekompetencer for livslang læring, som Kommissionen har foreslået, og mener, at disse bør være genstand for løbende dialog og udvikling.

3.9.3 Regionsudvalget foreslår, at nøglekompetencen »læringskompetence« placeres før de andre, eftersom den anlægger et perspektiv på egen læring og forskellige tilgange til erhvervelse af nye kundskaber. Den vedrører dermed forudsætningerne for at udvikle de øvrige foreslåede nøglekompetencer.

3.9.4 Nøglekompetencen »sociale kompetencer og medborgerkompetence« bør også dække vigtigheden af en bæredygtig udvikling og forståelse for ansvaret for vores fælles miljø.

3.9.5 Regionsudvalget lægger vægt på, at kulturel bevidsthed er forudsætningen for at kunne åbne sig op over for den sproglige og kulturelle mangfoldighed i Europa og for at kunne forstå den og den berigelse, den kan bibringe alle europæiske borgere.

Bruxelles, den 14. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

⁽¹⁴⁾ Nøglekompetence nr. 8: Kulturelle udtryksformer.

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen »Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Politiske rammer til styrkelse af fremstillingsindustrien i EU — mod en mere integreret industripolitisk strategi«

(2006/C 229/04)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse om *Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Politiske rammer til styrkelse af fremstillingsindustrien i EU — mod en mere integreret industripolitisk strategi* (KOM(2005) 474 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 12. oktober 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til sin formands beslutning af 10. november 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik og

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 39/2006 rev. 2), som blev vedtaget af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik den 6. april 2006 med **Onno Hoes**, deputeret for Noord-Brabant-provinsen (**NL/ALDE**), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) En ny og moderne europæisk industripolitik, som er rettet mod vores industris konkurrenceevne, er en absolut topprioritet på dagsordenen »Vækst og Beskæftigelse«. Den problematik, det drejer sig om her, gør sig som bekendt gældende i alle EU's regioner, og dynamikken i den underliggende proces er stærk og tvingende. Regionsudvalget glæder sig derfor over Kommissionens ambitioner samt over dens beredthed til at satse kraftigt på at lette de nødvendige reformer;
- 2) I lyset af de hastige forandringer i verdensøkonomien må der sættes ind her og nu. Den europæiske industris konkurrencemæssige stilling er under stærkt pres, hvilket indebærer, at fornyelsen af den europæiske industripolitik må foregå i et hurtigere tempo og gøres mere slagkraftig. Regionsudvalget påskønner, at Kommissionen har rådført sig med og fået tilbagemeldinger fra organisationer fra mange sektorer, men er ikke sikker på, at det er tilstrækkeligt som udgangspunkt. I den globale økonomiske konkurrence vil Europa først og fremmest udvikle sin styrke i konkurrencedygtige regioner, omtalt nedenfor som »valleys«, inspireret af »silicon valley«-begrebet og filosofien fra World Economic Forum. Disse europæiske »valleys«, der bygger på gamle industrier og sektorer, bliver drivkraften i den økonomiske og sociale fornyelse;
- 3) Eksempler på sådanne regioner er Stockholm, Cambridge, Bayern, Rhône-Alpes, Sydøstholland, samt fremspirende regioner såsom Värmland, Riga og Sachsen-Anhalt. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at gøre ovenstående til kernen i sin nye industripolitiske strategi og dermed øve større indflydelse på dannelsen af regionale økonomiske koncentrationer i Europa. Dette indebærer en væsentlig opstramning af de aktuelle forslag, som nøjes med at skabe rammebetingelser og ud fra den betragtning ikke er innovative nok. I den nye europæiske industripolitik må der navnlig sættes på tværsektorielle udviklingstendenser, hvor der sættes fokus på nye kombinationer mellem teknologi, produkt og marked;
- 4) Regionsudvalget stiller i nærværende udtalelse en række konkrete forslag vedrørende en mere dybtgående og omfattende integration af EU-instrumenterne. Allerede under det kommende tyske formandskab må der lægges et solidt grundlag herfor, og vi opfordrer Kommissionen og Parlamentet til at udforme en mere innovativ og offensiv politik —

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 14. juni) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Forslag til horisontale initiativer

1.1 Kommissionen opstiller i sit arbejdsprogram syv forslag til initiativer på tværs af sektorerne med henblik på at opnå en samlet tilgang til de udfordringer, som forskellige industrier, her samlet i grupper, har til fælles, og styrke synergien mellem forskellige indsatsområder:

- Et initiativ til en ordning for beskyttelse af intellektuel ejendomsret
- Ekspertgruppe på højt niveau om konkurrenceevne, energi og miljø
- Foranstaltninger vedrørende markedsadgang (på internationale markeder)
- Et nyt program for regelforenkling
- Bedre kvalifikationer på sektorplan (bedre kvalificeret personale)
- Håndtering af strukturelle ændringer i fremstillingsindustrien
- En integreret indsats til fremme af forskning og innovation.

1.2 Disse foranstaltninger er alle, uden undtagelse, af stor betydning for den europæiske industris muligheder for at forbedre konkurrenceevnen. Generelt går Regionsudvalget derfor helhjertet ind for forslagene. Udvalget ser gerne, at der lægges særlig vægt på håndtering af strukturelle ændringer i industrien. Lige så stor vægt bør der imidlertid lægges på det nye program for forenkling af lovgivningen. Det er sagens kerne i denne sammenhæng: der må gives plads for befordring og fremme af en ny industripolitik, der hidrører fra regionerne. EU's konkurrenceevne bør indgå som et centralt punkt i debatten om, hvordan globaliseringens udfordringer og muligheder skal håndteres for at sikre vores børns velfærd. Vi afviser enhver protektionistisk strategi rettet mod fortiden og fastholdelse af tidligere opnåede resultater. Initiativer såsom den globaliseringsfond, Kommissionen har foreslået, må ikke lanceres i defensivt øjemed, men i stedet med henblik på udviklingsfremme, f.eks. uddannelse til nye, lovende sektorer.

1.3 Regionsudvalget plæderer for, at der mere udtrykkeligt henvises til Kommissionens regionale innovationspolitik, som i høj grad tager sigte på at befordre klyngeudviklinger og nye samarbejdsformer. Der er allerede i Europa en række gode eksempler på samspillet mellem Kommissionen og regionerne, f.eks. handlingsprogrammet for innovation i Noord-Brabant 2005-2010 »Connecting, creating and enabling winners«.

1.4 Navnlig gennem forslag til horisontale initiativer på tværs af sektorerne er der muligheder for udvikling af en moderne og bedre integreret europæisk industripolitik. På den baggrund vil vi kort gennemgå nogle af de foreslåede initiativer,

og lægger i den forbindelse vægt på at udforske mulighederne for at anlægge en mere integreret strategi.

Ekspertgruppe på højt niveau om konkurrenceevne, energi og miljø

1.5 På verdensplan vil energi og miljø stå højt på dagsordenen i de kommende år.

Kommissionen bør fremsætte et klima, hvor trusler kan omsættes til muligheder. Inden for disse områder ligger der interessante nye markeder og muligheder for den europæiske industri- og forskningspolitik.

Dette vil bidrage til, at energi og bæredygtig udvikling (miljøvenligere produkter og produktionsprocesser) ikke behandles særskilt, men bliver en helt integreret del af industri- og innovationspolitikken. Udviklingen af alternative energikilder bør skænkes mere opmærksomhed. Energiomkostningerne udgør en betragtelig del af industriens udgifter. Regionsudvalget opfordrer medlemsstaterne til at øge sammenkoblingskapaciteten, således at en liberalisering af energimarkedet kan gøre det muligt for erhvervslivet at købe gas og elektricitet i hele Europa. Et aktivt bidrag til skabelse af lige vilkår i Europa kan ydes ved, at lokale og regionale myndigheder indtræder som aktive aktionærer i energiselskaber.

Bedre kvalifikationer på sektorplan

1.6 Regionsudvalget understreger, at den nye industripolitik skal ses i globaliseringsammenhæng og som led i Lissabonstrategien. Omstruktureringen i regioner og stater er et resultat af denne udvikling. Som udvalget understregede i sin udtalelse om omstruktureringer og virksomhedsudflytninger (CdR 148/2005 fin), må det sikres, at omstruktureringen håndteres korrekt (i den sammenhæng henvises også til vores tidligere bemærkning om en udviklingsorienteret frem for en defensiv anvendelse af globaliseringsfonden). I forbindelse med en gennemførelse på EU-plan er det nødvendigt at fremme den økonomiske og sociale samhørighed: Det må også være basis for et bedre fungerende og mere fleksibelt europæisk arbejdsmarked. Debatten bør i højere grad centreres om det prioriterede område »social innovation«. Kernespørgsmålet er, hvordan vi kan sætte europæiske arbejdstagere på alle niveauer bedre i stand til at indgå i til tider meget gennemgribende omstruktureringer uden at blive ramt af strukturarbejdsløshed.

1.7 En forbedring af arbejdsproduktiviteten, arbejdsdeltagelsen og arbejdsmobiliteten er af afgørende betydning for EU's konkurrenceevne. Der må sættes mere på disse områder, både i medlemsstaternes politikker og i EU's programmer og strukturfonde. Endvidere må adgangen for højtuddannede fra tredjelande til EU's arbejdsmarked (midlertidigt) lettes. En sådan liberalisering bidrager også til at forbedre EU's konkurrenceevne.

Intellektuel ejendomsret

1.8 Regionsudvalget konstaterer, at nogle vigtige europæiske fremstillingssektorer stadig står stærkt over for deres konkurrenter, men globaliseringen kan også få negative følger for disse sektorer. Det er meget vigtigt for EU's konkurrencestilling, at intellektuel og industriel ejendomsret beskyttes i tilstrækkelig grad. Beskyttelse af den intellektuelle ejendomsret stimulerer innovative tiltag og udvikling af nye virksomhedsformer. Lovgivningsrammen må tilpasses den hastige teknologiske og samfundsmæssige udvikling. Lovgivningen på dette område må gøres klarere og tilbyde retssikkerhed. Både på europæisk plan (fællesskabslovgivning) og på verdensplan (WTO, TRIPS) må der udformes og gennemføres regler. Mange SMV-iværksættere, som er drivkraften bag innovation, ved stadig ikke præcist, hvordan de skal reagere på overtrædelser af deres intellektuelle ejendomsret. De ekstremt høje håndhævelsesudgifter, der er meget større i Europa end f.eks. i USA, er i øvrigt et stort problem for mange små og mellemstore virksomheder. Hvad angår patentansøgningsomkostninger er det endvidere af største betydning, at et EU-patent nu bliver en realitet efter 30 års diskussion. Fem år efter, at Kommissionen offentliggjorde et konkret forslag, sidder sagen stadig fast i Rådet pga. uoverensstemmelser om sprogordningen. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at udarbejde et harmoniseringsdirektiv med grundlag i EF-traktatens artikel 95. Herved kan nationale patentordninger opretholdes samtidig med, at princippet om gensidig anerkendelse indføres. Ved at begrænse antallet af sprog til den pågældende medlemsstats sprog samt engelsk kan omkostningerne ved EF-patentet reduceres betydeligt, hvilket navnlig kommer SMV'er til gode. På denne måde skabes der et internationalt, konkurrerende patent. Desuden må den patentafgift, som hidtil er blevet opkrævet i mange EU-lande, og som ingenlunde tjener som incitament for innovationsudvikling, sænkes til et minimum.

En integreret indsats til fremme af forskning og innovation

1.9 Sammen med strukturfondene spiller det 7. rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (RP7) og programmet for konkurrenceevne og innovation (CIP) en meget vigtig rolle for fremme og styring af forskning og innovation. RP7-midlerne er meget vigtige for EU's konkurrencestilling og styrkelsen af højteknologiske regioner. Der må ikke skæres i budgettet i de finansielle overslag.

1.10 I nærværende udtalelse opfordres der kraftigt til at stimulere sammenhængende økonomiske klynger i EU's regioner (europæiske »valleys«). Til den ende er det nødvendigt at åbne mulighed for en samlet anvendelse af strukturfonde og rammeprogrammer såsom det syvende rammeprogram og CIP. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at komme med konkrete forslag herom.

Det er bl.a. vigtigt at koncentrere ressourcer om topforskning. Nøgleord i den sammenhæng er stimulering af åben innovation, klyngedannelse og regioner.

1.11 For at udvikle en bæredygtig økonomisk model for en højteknologisk region er det ikke nok at investere kraftigt i forskning. Det viser bl.a. erfaringerne fra regionen Brainport-Eindhoven. Stimulering af en lang række forskellige anvendelser af en bestemt viden inden for adskillige innovationskæder sikrer nye beskæftigelsesmuligheder på alle niveauer og forankring af viden i en region. Små og mellemstore virksomheder har således ret til den samme form for stimulans som udviklerne af viden. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at anvende strukturfondene mere målrettet og som multiplikator for at stimulere et antal innovationskæder pr. region. På den måde kan der skabes et meget stort antal nye job på universitetsniveau og på det grundlæggende og videregående erhvervsuddannelsesniveau.

1.12 I forbindelse med det sidste punkt opfordrer Regionsudvalget til, at der lægges særlig vægt på at sikre små og mellemstore virksomheder adgang til EU's rammeprogrammer og fonde. Udvalget har erfaret, at dette er et stort problem, og uden forenkling vil målet om først og fremmest at stimulere SMV'ers udvikling kun have ringe mulighed for at lykkes. Det er vigtigt at skabe en mere åben innovationskultur for at give SMV'er lettere adgang til midler og til mere integrerede projekter.

1.13 Erfaringerne fra den regionale innovationspolitik viser, at SMV'er først og fremmest kan drage nytte af vekselvirkningen med større foretagender. Regionsudvalget opfordrer derfor til, at EU's industripolitik mere udtrykkeligt henviser til vekselvirkningen mellem de store virksomheder⁽¹⁾ og SMV'er. Af lige så stor betydning er vekselvirkningen mellem SMV'er og forskningscentre.

1.14 Til sidst endnu en bemærkning om mulighederne for en stærkere integreret europæisk industripolitik. Der bør navnlig sættes på integrering med politikken for bæredygtig udvikling og social samhørighed. Heri ligger en vigtig udfordring for Europa. Med dette program kan Kommissionen bidrage til, at der som led i udviklingen af et bæredygtigt europæisk videnssamfund gøres en indsats for nye samarbejdsformer og produkt/markedscombinationer inden for sundhedsindustri (medicinsk-teknisk innovation), miljø og energi. For de europæiske industrier ligger der her interessante nye markeder.

1.15 I øvrigt har vi allerede været inde på tendensen til klyngedannelse og specialisering inden for de vigtigste økonomiske aktiviteter i Europa. Denne kan styrkes på andre politikområder, f.eks. inden for fysisk planlægning og modernisering af infrastrukturer. EU-politikken bør lægge større vægt på skabelse af stabile og favorable vilkår for (grænseoverskridende) internationalt førende etableringssteder, som er tilsluttet en moderne europæisk infrastruktur og dermed gjort lettilgængelige.

Endvidere støtter Regionsudvalget den idé om oprettelse af et EU-universitet (European Institute of Technology — EIT), som formanden for Kommissionen, José Barroso, har fremsat. Med et europæisk topuniversitet kan en yderligere hjerneflugt mod andre dele af verden forebygges. Det er på høje tid, at EU får stablet et institut på benene, der kan måle sig med f.eks. MIT i Boston.

⁽¹⁾ Det er også vigtigt i den forbindelse at rette opmærksomheden mod begrebet »store virksomheder«.

Forslag til horisontale initiativer

1.16 De nye initiativer, som Kommissionen vil foreslå, er følgende:

- Lægemiddelforum
- Midtvejsevaluering af strategien for biovidenskab og bioteknologi
- Nye ekspertgrupper på højt niveau for den kemiske industri og forsvarsindustrien
- Det europæiske rumprogram
- Taskforce for IT-industriens konkurrenceevne
- Politisk dialog om maskindustrien
- Undersøgelser af konkurrenceevne (IT, fødevarer, mode og design).

1.17 Arbejdsprogrammets underliggende sektorstudier viser, at mange europæiske industrier formår at kunne forblive konkurrencedygtige på verdensmarkedet. Afgørende for 'world class performance' er industriens tilpasningsevne, når den stilles over for videns- og innovationskrav i forbindelse med nye produkter og produktionsprocesser.

1.18 Det er vigtigt, at forandrings- og reformprocessen fortsat støttes både af EU og af de enkelte medlemsstater. Det kan konstateres, at EU's aktuelle rammeprogrammer kombineret med dets (nye) strukturfonde udgør et effektivt instrument til fremme af denne proces.

1.19 Ved fastsættelsen af EU's strategiske dagsordener er koncentrering og mængde afgørende for sektorer som maskin- og systemindustriene. De strategiske dagsordener ENIAC og Artemis er i den sammenhæng af væsentlig betydning for europæiske og nationale investeringer på området.

1.20 Ud over vedvarende at have opmærksomheden rettet mod sektorernes konkurrencestilling er det imidlertid også vigtigt at slå fast, at Europas fremtidige velfærd vil blive mere og mere afhængig af tværsektorielle aktiviteter. Dette bør være genstand for særlig opmærksomhed i Kommissionens arbejdsprogram. Ved at fremme »sammenstød mellem sektorer« kan industripolitikken bidrage til at sætte skub i udviklingen på dette område. Dette fører pr. definition til opsigtsvækkende eksempler på produkt- og markedsinnovation. Denne udvikling kan allerede spores i en række sektorer, herunder fødevarer og lægemidler (biovidenskab), biomedicinsk teknik, motorsystemer og højteknologiske systemer.

1.21 I lyset heraf er de fire overordnede kategorier, der nævnes i Kommissionens arbejdsprogram, ikke dækket tilstrækkeligt. Hos biovidenskaben savnes f.eks. det vigtige område »molekylær medicin«. Endvidere bør navnlig nanoelektronik og indbyggede systemer udtrykkeligt nævnes. Også mode og design bør på baggrund af den aktuelle udvikling på området formuleres bredere som »kreativ industri«.

1.22 Det forekommer derfor mere og mere væsentligt at fremme sammenhængende klynger af industriel aktivitet og befordre nye, spirende industrielle aktiviteter. Dette bør krafti-

gere og mere eksplicit fremgå af Kommissionens arbejdsprogram.

1.23 Den såkaldte klyngemodell — intensivt og strukturelt samarbejde mellem myndigheder, virksomheder og forskningsinstitutter — er i den sammenhæng en væsentlig succesfaktor for alle innovative regioner i Europa. Eksempler herpå er Stockholm, Bayern, Ile-de-France, Rhône-Alpes og Zuid-Oost Nederland. Som led i en fornyet og bedre integreret europæisk industripolitik fortjener en sådan klyngestrategi betydelig støtte.

2. Regionsudvalgets øvrige henstillinger

Europa i 2027 (fremtidsbillede)

2.1 Kommissionens arbejdsprogram bygger videre på Lissabon-strategien og Göteborg-målene og udgør i den henseende et sammenhængende hele. Som allerede nævnt flere gange indeholder programmet mange gode og værdifulde hensigter. Der er kun få, som vi ikke er enige i. Der efterlyses imidlertid en tydelig fremtidsvision for, hvordan Europa kan udmærke sig i forhold til konkurrenterne i resten af verden;

2.2 Regionsudvalget anbefaler, at der udvikles et fremtidsbillede, der skal virke stimulerende og vække begejstring. Hvor står Europa i 2027? Hvordan vil de europæiske industrier have reageret på de opgaver, som blev opstillet i 2006? Hvordan vil investeringen i »intelligente regioner« have sikret økonomisk og social fornyelse i alle EU's medlemsstater? I hvor høj grad vil det være lykkedes os i et bæredygtigt videnssamfund at skabe nye muligheder og markeder inden for energi, miljø og sundhedsindustrien? Osv. osv.

Satsning på »førende regioner«, vekselvirkning med andre regioner

2.3 Det anbefales at satse kraftigere på lovende udviklingstendenser i de forskellige regioner og i den forbindelse sikre tilslutning til økonomiske koncentrationer og specialiseringer, som vil vinde betydning i Europa i de kommende år. Udgangspunktet er, at satsningen på førende regioner skal bidrage kraftigt til en generel økonomisk og social fornyelse i alle EU's medlemsstater;

2.4 Det anbefales, at der inden for rammerne af EU's nye industripolitik fastlægges kriterier for kortlægning af kommende førende regioner på europæisk plan og i de enkelte medlemsstater med henblik på, at europæiske investeringsprogrammer kan rettes mod disse konkurrencedygtige regioner for at supplere de nationale og regionale investeringer, men også for at understøtte regionernes materielle og immaterielle produktion.

Denne nye europæiske industripolitik, der sætter fokus på lovende udviklingsmuligheder og på nye regionale økonomiske koncentrationer, må inden for rammerne af »ny solidaritet« også tage eksplicit hensyn til behovet for at stimulere regioner med et udviklingsefterslæb. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at indbygge en løftestangeffekt, f.eks. ved at gøre bidrag fra EU's rammeprogrammer og strukturfonde betinget af indgåelsen af tværregionale økonomiske partnerskaber.

Fra sektor- til klyngestrategi (nye områder)

2.5 Stimulering af førende europæiske sektorer med henblik på, at de også kan blive toneangivende på internationalt niveau, er og bliver en vigtig målsætning for EU's industripolitik. Den fremtidige velfærd vil imidlertid blive mere og mere afhængig af tværsektorielle aktiviteter. Det anbefales at gøre den selvstændige udvikling, der allerede finder sted, mere synlig og lade den indgå i de »overordnede kategorier« i Kommissionens arbejdsprogram.

2.6 Det anbefales derfor, at Kommissionen i sin nye industripolitik lægger større vægt på den strategiske betydning af en tværsektoriel strategi, som anerkender virkningen af »sammenstød mellem forskellige sektorer«. Et strukturelt samarbejde mellem myndigheder, erhvervslivet og forskningsinstitutter, også kaldet »triple helix«, er en forudsætning herfor. Denne klynge-model er et af den nye europæiske industripolitik's visitkort.

2.7 Stimuleringen af »sammenstød mellem sektorer« har til hensigt at fremme innovation og en hel ny produkt/markeds-kombination i industrien. Disse sammenstød foregår ikke kun inden for industriområder, men går langt videre. Sammenstød med andre områder, sociale og samfundsmæssige, sikrer en ny dynamik. Regionsudvalget henviser i den forbindelse til sammenstød med kunst og kultur (kreativ industri), sammenstød mellem kulturer (ny interkulturel iværksætterånd) eller med erhvervsuddannelser (ny knowhow). På disse områder kan og må EU spille en vigtig stimulerende rolle. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til at tage hensyn hertil i programmerne og de nye struktur-fonde.

Fremme af øget integration

2.8 Navnlig forslagene til tværsektorielle initiativer åbner mulighed for en mere integreret fremgangsmåde i den europæiske politik. Det anbefales at lægge vægt på følgende områder:

- Inden for energi, miljø og sundhedsindustrien bør »samfundsproblematikken« omsættes til nye markedsmuligheder som led i udviklingen af et bæredygtigt europæisk videnssamfund (jf. 2.1),
- En europæisk taskforce for »social innovation«, som ikke er uafhængig af, men er centralt placeret i den europæiske industripolitik, og som satser på arbejdsmarkedets højest kvalificerede, samtidig med at den åbner muligheder for dets lavest kvalificerede,
- En integreret strategi for forskning og innovation: bedre sammenhæng mellem rammeprogrammerne og struktur-fondene i programmerne og retningslinjerne, herunder navnlig koncentreret af midler på topforskning,

- Indkøbspolitik: Kommissionen har ikke henvist hertil, men området bør gøres til et tværsektorielt initiativ som led i fremme af SMV'er, som har stadig større vanskeligheder ved at komme i betragtning ved EU's udbudsprocedurer,
- At bidrage til skabelse af (grænseoverskridende) internationalt førende etableringssteder også inden for andre EU-politikker.

Afbureaukratisering, adgang for SMV'er til EU-programmer

2.9 Kommissionens arbejdsprogram fremhæver helt med rette den innovative styrke, små og mellemstore virksomheder ligger inde med. Det afhænger imidlertid af forenklingen af EU-lovgivningen, i hvor høj grad man også reelt kan nå ud til disse virksomheder. Sådan som forslagene på SMV-området ser ud i øjeblikket, vil mulighederne for f.eks. at støtte forskning og udvikling i SMV'er blive kraftigt reduceret, hvilket strider direkte imod bestræbelserne på at styrke konkurrenceevnen på verdensmarkedet. Allerede nu bruger en SMV i USA gennemsnitligt 7 gange så meget på FoU som en SMV i EU.

2.10 Inden længe vil der ikke være nogen virksomheder, der kan og vil bære de administrative byrder, der er forbundet med opnåelse af en støtte på 15 %. Regionsudvalget plæderer for en meget kraftig afbureaukratisering, der skal lette SMV'ers adgang til EU's rammeprogrammer og fonde. Alle Kommissionens forslag på dette område støttes kraftigt.

Ved at inddrage de regionale myndigheder, som er det forvaltningsniveau, der er tættest på SMV, kan man lette deres adgang til EU-støtte.

2.11 Deregulering og lettelse af den administrative byrde gennem EU-lovgivningen og en tilbunds-gående cost-benefit-analyse af lovgivningen er vigtige forudsætninger for, at Lissabon-målene kan virkeliggøres. Evalueringen af EU-lovgivningens indvirkning på erhvervslivet (erhvervs-konsekvens-analyse) spiller en vigtig rolle i den forbindelse. En forhåndsbe-tingelse for at sikre kvaliteten af en sådan erhvervs-konsekvens-analyse er, at den er objektiv og udføres af en uvildig tredjepart. Regionsudvalget opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag på dette område. Den nederlandske uafhængige kontrolinstans (Adviescollege Toetsing Administratieve Lasten, ACTAL) vil kunne tjene som udgangspunkt i denne sammenhæng.

Afsluttende bemærkninger

Regionsudvalget vil gerne have reaktioner på de forslag og henstillinger, der er fremsat i nærværende udtalelse, navnlig i lyset af Kommissionens kommende midtvejsevaluering.

Vi opfordrer endvidere Kommissionen til at overveje indførelsen af en årlig opfølgning. Regionsudvalget erklærer sig rede til at udtale sig om den årlige opfølgning.

Bruxelles, den 14. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — En ny rammestrategi for flersprogethed

(2006/C 229/05)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om en ny rammestrategi for flersprogethed (KOM(2005) 56 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 30. september 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse,

under henvisning til præsidiets beslutning af 24. januar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til sin udtalelse om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om oprettelse af programmet Kultur 2007 (2007-2013) (KOM(2004) 469 endelig), (CdR 259/2004 endelig) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om meddelelse fra Kommissionen om fremme af sprogindlæring og sproglig mangfoldighed: Handlingsplan 2004-2006 (CdR 248/2003 endelig) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse om fremme og beskyttelse af regionale sprog og mindretalssprog (CdR 86/2001 endelig) ⁽³⁾,

under henvisning til forslag til udtalelse fra Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning (CdR 33/2006 rev. 2), som blev vedtaget den 4. april 2006 med **Seamus Murray**, medlem af Meath County Council og af Mid-East Regional Authority (IE/UEN-AE), som ordfører,

på sin 65. plenarforsamling den 14. og 15. juni 2006 (mødet den 14. juni) vedtaget følgende udtalelse:

1. Generelle synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **bifalder** den nye rammestrategi, som det anser for et positivt bidrag til fremme af sproglig mangfoldighed og for et supplement til Kommissionens eksisterende initiativer til forbedring af kommunikationen mellem Europa-Kommissionen og EU's borgere;

1.2 **støtter** Kommissionens tre vigtigste målsætninger, nemlig at (1) fremme sprogindlæring og sproglig mangfoldighed i samfundet, (2) fremme en sund multikulturel økonomi, og (3) give borgerne adgang til EU-lovgivning, procedurer og oplysninger på deres eget sprog;

1.3 men **finder**, at de ressourcer, der er til rådighed, ikke er tilstrækkelige til opnåelse af disse vigtige målsætninger;

1.4 **accepterer**, at ansvaret for yderligere fremskridt hen imod flersprogethed først og fremmest hviler på medlemslandene og de lokale og regionale myndigheder, men finder, at det kun er muligt at øge bevidstheden om og forbedre sammenhængen mellem tiltagene på de forskellige niveauer og i hele EU, hvis Kommissionen giver sin udtrykkelige støtte dertil;

1.5 **fremhæver** den vigtige opgave, som lokale og regionale myndigheder udfører i forbindelse med iværksættelsen af en politik til fremme af flersprogethed, og **finder**, at der på tydeligere vis bør henvises til dette arbejde i meddelelsen;

1.6 **opfordrer til**, at den rolle, som venskabsbyer spiller for fremme af sprogindlæring og kulturel udveksling, i højere grad anerkendes, og **mener**, at afstanden mellem EU og borgerne vil kunne mindskes ved på denne måde at inddrage borgerne på det lokale og regionale niveau;

1.7 **finder** endvidere, at den seneste ændring af forordning 1/1958, som fastslår, at irsk vil blive betragtet som officielt sprog og arbejdsprog i EU's institutioner fra den 1. januar 2007, samt Rådets konklusioner af 13. juni 2005 er et vigtigt skridt hen imod at mindske afstanden mellem EU og mange af EU's borgere; Rådets konklusioner giver mulighed for indgåelse af administrative aftaler mellem EU's institutioner og organer og medlemsstaterne om officiel anvendelse af andre sprog, der er anerkendt af en medlemsstats forfatning på hele eller en del af dens territorium, og hvis anvendelse som nationalt sprog er lovfæstet;

1.8 **anerkender**, at sektorprogrammer som Socrates, Youth og Leonardo og det integrerede program for Livslang Læring yder et vigtigt bidrag til fremme af sprogindlæring i EU. Disse

⁽¹⁾ EUT C 164 af 5.7.2005, s. 65.

⁽²⁾ EUT C 73 af 23.3.2004, s. 33.

⁽³⁾ EFT C 357 af 14.12.2001, s. 33.

programmer er gode eksempler på tiltag, der er med til at skabe et samfund med sproglig mangfoldighed, og Regionsudvalget understreger endnu en gang, at det finder, at Kommissionen kan yde en større indsats på dette område;

1.9 **konstaterer** med tilfredshed, at Kommissionen i sit aktuelle forslag til integreret program for livslang uddannelse ikke skelner mellem de forskellige sprog i Europa og derfor ikke — som det ellers er tilfældet i dag — begrænser deltageren i programmet til EU-institutionernes officielle sprog og arbejdsprog;

1.10 **finder**, at migranter skal gives de bedste muligheder for at vedligeholde deres modersmål og lære sproget eller sprogene i det land, de bosætter sig i. Regionsudvalget **finder**, at den rige kulturelle og sproglige mangfoldighed, som migrantgrupper bibringer EU, i højere grad bør anerkendes, og at der, som et minimumskrav, skal træffes foranstaltninger til undervisning i disse sprog. Regionsudvalget fremhæver også behovet for specialuddannelse for tolke som en måde, hvorpå kommunikationen mellem migranter og værtssamfund kan fremmes yderligere.

Særlige bemærkninger til rammestrategien

Indsats til fordel for et flersproget samfund — Sprogindlæring og sproglig mangfoldighed i samfundet

Regionsudvalget

1.11 **er enig i**, at læseplaner og strukturer for undervisning i fremmedsprog skal afspejle de nye krav, som elever og studerende står over for, og imødeser derfor Kommissionens anbefalinger til, hvordan uddannelsen af sprog lærere samt de teknologiske sprogindlæringsredskaber kan gøres tidssvarende;

1.12 **støtter** udviklingen af flersprogethed og tværkulturelle forhold i det europæiske samfund som et akademisk uddannelsesområde, og er positiv over for Kommissionens forslag om, at forskning i sproglig mangfoldighed kunne suppleres med netværk af lærestole i stil med, hvad der har været tilfældet i forbindelse med den vellykkede Jean Monnet-aktion;

1.13 **er bekendt med** fordelene ved tidlig sprogindlæring, forudsat at lærerne er specielt uddannet dertil, og bifalder derfor Kommissionens kommende offentliggørelse af en undersøgelse af bedste praksis inden for tidlig sprogundervisning, som Regionsudvalget finder bør indeholde et regionalt perspektiv, og håber, at der i undersøgelsen tages højde for de mange års erfaringer, regionerne allerede har på området;

1.14 **gør opmærksom på**, at højere læreanstalter kunne tilskyndes til at spille en mere aktiv rolle i forbindelse med fremme af flersprogethed blandt studerende og personale, og ville hilse flere projekter i stil med European Network for the promotion of Languages Among All Undergraduates (ENLU) velkommen;

1.15 **er enig i**, at højere læreanstalter også kunne spille en mere aktiv rolle i forbindelse med fremme af multikulturelle tiltag i bredere kredse i lokalsamfundet ved at knytte forbindelser til lokale og regionale myndigheder og lokale virksomheder;

1.16 **er enig i**, at tendensen i ikke-engelsktalende lande til at undervise på engelsk i stedet for på det nationale eller et regionalt sprog kan få uforudsete konsekvenser for de pågældende sprogs vitalitet. Regionsudvalget gør opmærksom på, at der er et presserende behov for at tage fat på dette spørgsmål, og støtter forslaget om at undersøge fænomenet nærmere;

1.17 **støtter** idéen om at opfordre medlemslandene til at udarbejde nationale planer, som kan strukturere, skabe sammenhæng og styre indsatsen til fremme af flersprogethed. Regionsudvalget finder, at disse planer bør fastlægge klare mål for sprogundervisningen på de forskellige uddannelsesstrin og være suppleret af vedvarende bestræbelser på at øge bevidstheden om vigtigheden af sproglig mangfoldighed set fra et kulturelt synspunkt. Lokale og regionale myndigheder bør inddrages i udarbejdelsen og gennemførelsen af disse nationale planer;

1.18 **mener**, at beskyttelse og fremme af mindretalssprog (mindre udbredte sprog) og regionale sprog styrker regionernes identitet. Regionsudvalget erkender, at der allerede gives støtte til disse sprog, men fordi de tales af et mindretal og derfor er særligt udsatte, finder Regionsudvalget det nødvendigt, at der særligt fokuseres på måder, hvorpå disse sprogs fremtid kan sikres;

1.19 **støtter** Kommissionens medtagelse af »fremmedsprogskommunikation« blandt de nøglekompetencer, som enhver EU-borger bør have i et livslangt perspektiv, og **opfordrer** Kommissionen til at udforme de tekster, der skal indføres i samfundet.

Indsats til fremme af en flersproget økonomi

Regionsudvalget

1.20 **finder**, at bedre sprogfærdigheder vil øge handelsmulighederne for virksomheder i EU, og bifalder offentliggørelsen i 2006 af en undersøgelse af manglende sprogfærdigheders indvirkning på den europæiske økonomi. Regionsudvalget mener imidlertid, at undersøgelsen især bør fokusere på de regionale forskelle i sprogfærdigheder, og finder, at anbefalingerne deri bør gøres alment tilgængelige. Regionsudvalget støtter endvidere den forestående offentliggørelse i 2006 af en oversigt på nettet over sprogcertificeringssystemer;

1.21 **mener**, at der er behov for at undersøge, hvordan flersprogethed og erhvervsuddannelser kan integreres med det formål at øge arbejdstageres mobilitet over grænserne som et middel til at gennemføre den fælles beskæftigelsespolitik;

1.22 **gør opmærksom på**, at der i de engelsktalende lande i EU har været en nedgang i antallet af studerende, der studerer sprog. En af grundene til denne nedgang er den, at borgere med engelsk som modersmål finder det lidt rentabelt og nyttigt i erhvervsøjemed at have kendskab til andre sprog end engelsk, idet færdigheder i et moderne sprog ikke altid vurderes at være væsentlig for adgang til højere uddannelse eller til en karriere. Selv om Kommissionen tager fat på, hvordan den vil skabe en flersproget økonomi, **gentager** Regionsudvalget, at der bør gøres mere for at oplyse om de økonomiske fordele ved at lære fremmedsprog;

1.23 **fremhæver** vigtigheden af at have adgang til og mulighed for at bruge oplysninger på en række sprog, og bifalder derfor skabelsen af et europæisk samarbejdsområde for information med forskelligartet sprogligt og kulturelt indhold og forskellige digitale tjenester;

1.24 **ser** mulighederne ved at gøre brug af tekstning af film og tv-programmer til fremme af sprogindlæring, og støtter yderligere undersøgelser af mulighederne for større brug heraf,

1.25 **finder**, at det er nødvendigt, at uddannelsesforløb ved højere læreanstalter og andre steder løbende revideres, og mener derfor, at afholdelse af en konference i 2006 om uddannelse af oversættere på universiteter vil være en god investering;

1.26 **bifalder**, at der under i2010 lanceres et initiativ, som skal være flagskibet inden for digitale biblioteker, og støtter initiativerne til koordinering af europæiske forskningsgruppers arbejde inden for natursprogsteknologi, maskinoversættelse og udarbejdelse af sprogkilder.

Indsats til fremme af flersprogethed i forbindelse med Kommissionens kontakt med borgerne

Regionsudvalget

1.27 **anerkender**, at Kommissionen i løbet af de sidste 10 år har udviklet adskillige flersprogede initiativer beregnet til at hjælpe borgerne med at forstå, hvordan EU-lovgivningen påvirker dem, og hilser forslagene om at bygge videre på disse initiativer velkommen. Regionsudvalget anser det imidlertid for nødvendigt, at Kommissionen intensiverer sine kampagner til oplysning og bevidstgørelse af EU's borgere om EU's sproglige og kulturelle mangfoldighed og litterære og kunstneriske kulturarv som fælles værdigrundlag. Bevidstgørelsesinitiativer er afgørende for at øge befolkningernes viden om deres kulturarv, og det er især vigtigt, at disse initiativer henvender sig til de yngre EU-borgere på alle stadier af de formelle og uformelle uddannelsesforløb;

1.28 **støtter** Kommissionens fortsatte fremme af flersprogethed på sin Internetportal (Europa) og i sine publikationer. Regionsudvalget bifalder lanceringen af en sprogportal på Europa-serveren med information om flersprogethed i EU og nye portaler for sprogelver og -lærere. Regionsudvalget bifalder også Kommissionens etablering af et internt netværk,

der skal sikre, at alle afdelinger anvender flersprogspolitikken på ensartet måde;

1.29 **minder** alle EU-institutioner om, at Kommissionen i sin politik for kommunikation med borgerne og især i sin internetportal for sprog i Europa husker på, at der i EU's medlemsstater findes andre sprog end EU-institutionernes officielle sprog og arbejdssprog, nemlig sprog, der har en forfatnings-sikret status som officielle sprog. Regionsudvalget mener, at Kommissionen bør medtage disse sprog i sin kommunikationspolitik over for borgerne;

1.30 **er positivt indstillet** over for at give oversættelseskontorerne i medlemslandene en større rolle i forbindelse med fremme af flersprogethed, navnlig ved at Kommissionens meddelelser tilpasses lokale målgrupper;

1.31 **erkender** betydningen af at skabe forståelse for værdien af sproglig mangfoldighed, og **støtter** derfor afholdelsen af seminarer om flersprogethed på højt niveau i medlemslandene med journalister og andre opinionsdannere som målgruppe;

1.32 **finder**, at en international oversættelseskonkurrence for skoler i medlemslandene er et positivt og nyttigt initiativ, og opfordrer til, at der udvikles lignende flersprogede målestokke og konkurrencer for lokale og regionale myndigheder i hele EU;

1.33 **hilser** Kommissionens forslag om at oprette en højtstående gruppe for flersprogethed velkommen, og støtter afholdelsen af en ministerkonference om flersprogethed, som Regionsudvalget bør inviteres til at deltage i.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **henstiller til**, at der på tydeligere vis henvises til den vigtige opgave, som de lokale og regionale myndigheder udfører i forbindelse med fremme af kultur og sprog i deres lokalsamfund;

2.2 **opfordrer til**, at den rolle, som initiativer som for eksempel Euroregionernes aktiviteter og venskabsbyer spiller i forbindelse med fremme af sprogindlæring og kulturel udveksling på lokalt niveau, i højere grad anerkendes;

2.3 **henstiller**, at Kommissionen øger bevidstheden om flersprogethed og sikrer bedre sammenhæng mellem tiltagene på de forskellige niveauer i EU ved at udnytte muligheden for at medtage »kompetence i fremmedsprog« blandt de nøglekompetencer, enhver EU-borger bør have;

2.4 **opfordrer** Kommissionen til at styrke den rolle, som sektorprogrammer som Socrates, Youth og Leonardo og det integrerede program for Livslang Læring spiller i forbindelse med fremme af sprogindlæring i EU; især bør de studerendes mobilitet fremmes gennem Erasmus-programmet;

2.5 **opfordrer** de øvrige EU-institutioner til i lyset af de positive erfaringer, Regionsudvalget har med anvendelsen af sidestillede officielle sprog, at undersøge mulighederne for at indføre sådanne ordninger;

2.6 **henstiller**, at initiativer til fremme af læring, uddybning og forbedring af fremmedsprog rettes mod de ansatte i lokale og regionale myndigheder under hensyntagen til de opgaver, de udfører i forbindelse med fremme af europæisk integration og samarbejdspolitik; **opfordrer** disse myndigheder til at inkludere sprogkompetence i deres uddannelsesprogrammer og -projekter, hvor det falder inden for deres beføjelser;

2.7 **henstiller**, at migrantgrupper i højere grad støttes med henblik på ikke blot at lære værtslandets sprog, men også at vedligeholde deres sprog og kultur, og opfordrer til, at der på tydeligere vis henvises til politiske tiltag vedrørende migranternes sprog. Disse tiltag kan iværksættes i samarbejde og samspil med lokale institutioner, universiteter og virksomheder;

2.8 **fremhæver** behovet for specialuddannelse for tolke som en måde, hvorpå kommunikationen mellem migranter og værtssamfund kan fremmes yderligere.

Særlige bemærkninger til rammestrategien

Indsats til fordel for et flersproget samfund — Sprogindlæring og sproglig mangfoldighed i samfundet

Regionsudvalget

2.9 **henstiller**, at uddannelse af sprog lærere prioriteres, og opfordrer Kommissionen til at fremkomme med en mere detaljeret beskrivelse af handlingsplanen for uddannelse af sprog lærere på alle niveauer;

2.10 **henstiller**, at Kommissionen specificerer fordelingen af lærestole i flersprogethed og tværkulturelle forhold på medlemslandene;

2.11 **opfordrer** Kommissionen til at fremme flere projekter, der tilskynder til forbindelser mellem højere læreanstalter og samfundet i bredere forstand, herunder lokale og regionale myndigheder og lokale virksomheder;

2.12 **foreslår**, at Kommissionen fremmer flersprogethed i videregående uddannelser gennem projekter så som European Network for the Promotion of Language Among All Undergraduates (ENLU);

2.13 **opfordrer** medlemslandene til at følge Kommissionens henstilling om at vedtage nationale planer for flersprogethed og kulturel mangfoldighed;

2.14 **henstiller**, at Kommissionen udarbejder klare retningslinier for, hvordan medlemslandene kan vedtage nationale planer for flersprogethed;

2.15 **henstiller**, at den rolle, som regionale sprog og mindretalssprog spiller i at skabe et flersproget Europa, omtales mere udtrykkeligt;

Indsats til fremme af en flersproget økonomi

2.16 **henstiller**, at undersøgelsen af manglen på sprog færdigheder i EU især fokuserer på de regionale forskelle i sprog færdigheder, og finder, at anbefalingerne deri bør gøres alment tilgængelige;

2.17 **opfordrer** Kommissionen til at intensivere sine oplysningskampagner om de økonomiske og kulturelle fordele ved at lære fremmedsprog.

Indsats til fremme af flersprogethed i forbindelse med Kommissionens kontakt med borgerne

2.18 **opfordrer** Kommissionen til at intensivere sine kampagner til oplysning og bevidstgørelse af EU's borgere om EU's sproglige og kulturelle mangfoldighed, litterære og kunstneriske arv og fælles værdigrundlag og til, at der gøres en særlig indsats for at øge bevidstheden hos den yngre generation af europæiske borgere. Udvalget henstiller desuden, at EU-borgere, der tager arbejde i andre EU-lande, ydes øget støtte til undervisning i modtagerlandets sprog, herunder i erhvervmæssig sprogbrug, har mulighed for at følge;

2.19 **gentager**, at det er vigtigt at skabe forståelse for værdien af sproglig mangfoldighed blandt opinionsdannere, og opfordrer derfor Kommissionen til at intensivere oplysningskampagnerne om flersprogethed over for disse grupper.

Bruxelles, den 14. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Tredje søfartssikkerhedspakke

(2006/C 229/06)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens brev af 25. november 2005 med anmodning om Regionsudvalgets udtalelse om »Tredje søfartssikkerhedspakke«,

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen om *Den tredje søfartssikkerhedspakke* og de syv direktiver, der indgår i pakken: KOM(2005) 586 endelig, KOM(2005) 587 endelig, KOM(2005) 588 endelig, KOM(2005) 589 endelig, KOM(2005) 590 endelig, KOM(2005) 592 endelig, KOM(2005) 593 endelig,

under henvisning til præsidiets beslutning af 12. april 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Territorial Samhørighed,

under henvisning til forslag til Europa-Parlamentets beslutning om skærpelse af sikkerheden til søs efter olietankeren Prestiges forlis (2003/2006(INI)), og »MARE«-udvalgets arbejde (»MARE«-beslutningen),

under henvisning til udtalelse afgivet i juni 2004 af Det Europæiske Fællesskabs Rederisammenslutning (ECSA) på vegne af europæiske rederiforeninger og disses medlemmer, udtalelser afgivet den 10. juni 2004 og den 10. marts 2005 af European Seaports Organisation (ESPO) på vegne af europæiske søhavne og udtalelser afgivet i januar 2006 af Intertanko på vegne af dets medlemmer,

under henvisning til det arbejde der foregår i paraplyorganisationen for søfartssikkerhed (Maritime Safety Umbrella Operation - MUSO) som forelagt på seminaret den 23.-24. februar 2006 om: »Refuge Area Best Practice: Identification, Planning and Stakeholder Involvement« (bedste praksis for nødområder: identificering, planlægning og inddragelse af interessenter) og det forslag, der blev forelagt under dette møde om oprettelse af et permanent samarbejde under den internationale søfartsorganisation (IMO) om håndtering af hændelser til søs, og som kunne indarbejdes i dette direktiv,

under henvisning til IMO's internationale havkonventioner, herunder alle hermed forbundne og gældende resolutioner fra IMO-forsamlingen og ændringer hertil,

under henvisning til forslag til Regionsudvalgets udtalelse (CdR 43/2006 rev. 2), som blev vedtaget den 5. april 2006 af Underudvalget for Territorial Samhørighed med **Flo Clucas** (UK-ALDE), medlem af Liverpool City Council, som ordfører

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) substandardskibe eksisterer stadig, og der må gøres mere for at bekæmpe de flagstater, klassifikationselskaber, rederier, skibsledere, befragtere, terminaloperatører og skibsførere, der fortsat udøver deres virksomhed på en uforsvarlig måde med henblik på kommerciel gevinst og uden hensyntagen til internationale regler og sikkerhedspraksis,
- 2) ulykker og hændelser til søs har ført til tab af menneskeliv samt forurening af havene og af regionale og lokale kyst- og havområder og derved forårsaget betydelige økonomiske tab, omfattende skader på miljøet og alvorlig bekymring i befolkningen,
- 3) et dynamisk og konkurrencedygtigt europæisk søtransportssystem er vigtigt for regionerne og byerne – navnlig for dem, der er involveret i søfartsindustri, eksport og opretholdelse af økonomiske forbindelser,
- 4) der er behov for at sikre koordinering inden for EU's søfartsstrategi, gensidige synergieffekter og mulighed for at tilbyde regionale og lokale myndigheder realistiske løsninger,
- 5) hensyntagen til nærheds- og proportionalitetsprincippet er navnlig vigtigt i forbindelse med EU-foranstaltninger på transportområdet, da lovgivnings- og gennemførelsesbeføjelserne ofte er fordelt mellem EU, medlemsstaterne og regionerne,

- 6) rammen for de nye lovforslag:
- skal være forenelig med de regler, der gælder på nationalt plan, og som er blevet vedtaget inden for Den Internationale Søfartsorganisation (IMO),
 - skal være i tråd med den seneste udvikling på verdensplan

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 15. juni) vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalget

mener, at den tredje pakke om søfartssikkerhed »Erika III« åbner mulighed for en betydelig forbedring af sikkerheden i forbindelse med søtransport:

1. Forslag til direktiv om flagstaters ansvar

Regionsudvalget

1.1 **er af den opfattelse**, at det vil være en betydelig fordel for den europæiske flåde at skærpe flagstaters ansvar og harmonisere fortolkningen af IMO's konventioner, herunder alle ajourførte resolutioner fra IMO-forsamlingen og ændringer hertil;

1.2 **mener**, at de konkrete forslag, der er fremsat for at øge presset på substandardskibe og belønne skibe, der drives korrekt, og for at lægge øget pres på flagstaterne for at få dem til at opfylde deres ansvar under IMO-konventionerne, er den rigtige vej frem;

1.3 **støtter** ophævelsen af IMO-resolution A.847(20) og erstatningen af den med IMO-resolution A.(...)(23), i henhold til hvilken medlemsstaterne bør opfylde deres forpligtelser som flagstat effektivt og konsekvent i overensstemmelse med IMO-konventionerne og under hensyntagen til IMO-resolution A.(...)(23);

1.4 **anser det for** nødvendigt at fjerne økonomiske og sociale forvridninger samt brugen af underkvalificerede besætninger, som begge skyldes flagstaters forskellige udlægning af IMO-konventionerne;

1.5 **mener**, at fortolkningen af IMO-konventionerne, herunder alle ajourførte resolutioner fra IMO-forsamlingen og ændringer hertil, bedst harmoniseres ved at lade IMO's egen fortolkning af konventionerne gælde ens over alt i EU;

1.6 **holder på**, at læseplaner og uddannelseskraav, som fører til maritimfaglige kvalifikationer bør harmoniseres overalt i EU, og at dette bør indgå som en integreret del af den gensidige anerkendelse af kvalifikationsbeviser;

1.7 **er betænkelig ved** muligheden for - og den reelt praktiserede - ændring af klassifikationsselskab og/eller flagstat i tilfælde af uoverensstemmelser mellem rederen/skibslederen på den ene side og klassifikationsselskabet og/eller flagstaten på den anden side i spørgsmål om sikkerhed, bemanning, vedligeholdelse, udstyr og drift af det pågældende fartøj;

1.8 **foreslår**, at klassifikationsselskaber og flagstater bør insistere på, at det pågældende fartøj fuldt ud overholder IMO-konventionerne, inden der skiftes klassifikationsselskab og/eller registreringsflag. Endvidere bør fuld overholdelse af IMO-resolutioner være en forudsætning for, at et fartøj kan godkendes af et klassifikationsselskab og/eller en flagstat, og for fartøjets fortsatte opførelse i klassen og registret;

1.9 **støtter** integreringen i dette direktiv af de gældende instrumenter om arbejdsvilkårene inden for søfart;

1.10 **er betænkelig ved** søfarendes arbejdstid, træthed som følge af konstant ekstraarbejde og den risiko for fejl, ulykker, skader og mulig forurening, som for lang arbejdstid og utilstrækkelige hvileperioder kan medføre;

1.11 **mener**, at en situation, hvor det ene og alene overlades til de enkelte administrationers skøn at undtage skibe fra anvendelsen af grundlæggende flagstatsregler, kan føre til og faktisk fører til, at der opnås forskellige sikkerhedsniveauer i de forskellige medlemsstater, og at der sker en forvridning af konkurrencen mellem flagstater. Retten til undtagelser bør begrænses, f.eks. til flådefartøjer;

1.12 **anbefaler**, at de harmoniserede fortolkninger af de tekniske sikkerhedsnormer, der i øjeblikket gælder for passagerskibe ... i medfør af artikel 12 i Rådets direktiv 98/18/EF af marts 1998, bør finde anvendelse på alle handelsskibe og fiskefartøjer;

1.13 **ønsker** det bredest mulige samarbejde mellem søfartsmyndighederne og de lokale myndigheder, så der kan anlægges en samlet indfaldsvinkel på problemerne omkring skibsfart og indvirkningen på områdets økonomiske og sociale udvikling;

1.14 **er enig i**, at medlemsstaternes søfartsadministrationer bør have adgang til tilstrækkelige ressourcer til gennemførelse af deres flagstatsforpligtelser;

1.15 **støtter** direktivets bestemmelse om oprettelse af en database med de vigtigste oplysninger om skibe, der fører en medlemsstats flag, og skibe, der er slettet af registeret i en medlemsstat;

1.16 **går ind for** den foreslåede auditordning for IMO-medlemsstaterne, men opfordrer til, at ordningen gøres obligatorisk og indgår som led i en kvalitetscertificeringsordning i overensstemmelse med ISO eller lignende standarder specificeret af Kommissionen;

1.17 **finder det betænkeligt**, at skibsførere kriminaliseres og lægges for had. Der er tilfælde, hvor der kan påvises skyld, men enhver generalisering er forkert, uhensigtsmæssig og skadelig for et fag, hvor der på meget tilfredsstillende vis udføres et vanskeligt, stressbetonet og til tider farligt job;

1.18 **konstaterer**, at den mulige indskrænkning af »retten til fredelig gennemsejling« og »retten til fri sejlads« for skibe, der sejler gennem europæiske farvande uden at anløbe en havn, vækker bekymring. Af hensyn til sikkerheden bør disse rettigheder så vidt muligt respekteres. Det bør gøres klart over for skibsindustrien, at passerende fartøjer er forpligtede til at navi-

gere korrekt i henhold til BTT-systemer og følge rapporteringsprocedurer;

1.19 **er betænkelig ved** den ekstra administrative byrde, der vil blive pålagt søfolk i ledende stillinger, hvis skibet både skal rapportere, at det skal til inspektion, og forelægge et forsikringsbevis. IMO's forslag til forenkling af certificering og inspektion af skibe ved at strømline processen med online certificeringsprocesser bør udvides til at omfatte forsikring og gøres obligatorisk. Bemærkningerne under punkt 1.18 gælder også forslaget til direktiv om havnestatskontrol;

HENSTILLINGER

Henstilling 1.1

Artikel 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
c) at etablere en mekanisme for harmoniseret fortolkning af de foranstaltninger i IMO-konventionerne, som i disse konventioner er overladt til de kontraherende parter skøn	c) at sikre etablere en mekanisme for harmoniseret fortolkning af de foranstaltningerne i IMO-konventionerne; som i disse konventioner er overladt til de kontraherende parter skøn ved at lade IMO's fortolkning af konventionerne være gældende.

Begrundelse

Indtil nu har fortolkningen af IMO-konventionerne været op til flagstaternes administrationer eller de domstole, der handler på deres vegne, hvilket har skabt forskellige fortolkninger og varierende standarder. For at harmonisere fortolkningen af IMO-konventionerne bør det være obligatorisk at anvende IMO's fortolkning af dens konventioner.

Henstilling 1.2

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
a) »IMO-konventioner«: følgende konventioner samt protokoller og ændringer hertil og tilhørende koder af bindende karakter, der er vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), i den gældende affattelse: <ul style="list-style-type: none"> (i) den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas 74) (ii) den internationale konvention af 1966 om lastelinjer (LL 66) (iii) den internationale konvention af 1969 om måling af skibe (ITC 69) (iv) den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe (v) den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW 1978) (vi) konventionen af 1972 om internationale søvejsregler (Colreg 72) 	a) »IMO-konventioner«: følgende konventioner samt protokoller og ændringer hertil og tilhørende koder af bindende karakter, der er vedtaget inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation (IMO), i den gældende affattelse: <ul style="list-style-type: none"> (i) den internationale konvention af 1974 om sikkerhed for menneskeliv på søen (Solas 74) (ii) den internationale konvention af 1966 om lastelinjer (LL 66) (iii) den internationale konvention af 1969 om måling af skibe (ITC 69) (iv) den internationale konvention af 1973 om forebyggelse af forurening fra skibe (v) den internationale konvention om uddannelse af søfarende, om sønæring og om vagthold (STCW 1978) (vi) konventionen af 1972 om internationale søvejsregler (Colreg 72) <u>(vii) Kodeks for sikker praksis for skibe, der transporterer tømmer som dækslast</u> <u>(viii) Kodeks for sikker praksis for fast bulklast</u>

Begrundelse

Af følgende årsager bør kodeksen for sikker praksis for skibe, der transporterer tømmer som dækslast, være omfattet af alle direktiver i den tredje pakke om søfartssikkerhed:

- Der er risiko for, at tømmer, der transporteres som dækslast, forskubber sig i hårdt vejr,
- Der er risiko for, at tømmer, der transporteres som dækslast, overises om vinteren på høje breddegrader.

Kodeksen for sikker praksis for tørlast i bulk bør være omfattet af alle direktiver i den tredje søfartssikkerhedspakke, da bulkskibe har vist sig at være nogle af de farligste fartøjer. Sikker og korrekt håndtering af tørlast i bulk, herunder stuvning og trimming samt rækkefølgen ved ladning af fartøjets lastrum kombineret med bortskaffelse af ballast for ikke at overbelaste fartøjet, er vigtigt for skibets sikkerhed. Ud over den brændselolie, der befinder sig i fartøjet, er også nogle former for bulk-tørlast havforureningsfaktorer.

Henstilling 1.3

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Når et skib optages for første gang i dens register, bestræber den pågældende medlemsstat sig på at sikre, at skibet opfylder de gældende internationale regler. Medlemsstaten rådfører sig om nødvendigt med den tidligere flagstat.	2. Når et skib optages for første gang i dens register, bestræber skal den pågældende medlemsstat <u>som forudsætning for optagelse i registret kræve sig på at sikre</u> , at skibet opfylder de gældende internationale regler. Medlemsstaten rådfører sig om nødvendigt med den tidligere flagstat.

Begrundelse

For at sætte en stopper for den u hensigtsmæssige praksis, der går ud på i tilfælde af uoverensstemmelser med flagstaten i spørgsmål om sikkerhed, bemanding, drift og vedligeholdelse af fartøjet at åbne mulighed for 'substandardskibe' gennem udflagning til et mindre krævende register.

2. Forslag til direktiv om havnestatskontrol

Regionsudvalget

2.1 **mener**, at det vil være til gavn for Fællesskabet, hvis havnestatskontrollens effektivitet styrkes og forbedres;

2.2 **er enig i**, at en styrket kontrol af skibe vil få en direkte indflydelse på miljøet og positive økonomiske og sociale virkninger, herunder mere ligelige konkurrencevilkår, på søtransportområdet;

2.3 **er bekymret over**, at lodser skal medvirke til en styrkelse af havnestatskontrollen ved at indberette fejl og mangler og supplere havne- og flagstatskontrollen. Lodser har færdigheder i navigering, sejlads og skibsmånøvrering. De er ikke uddannet som havne- og flagstatsinspektører;

2.4 **gør opmærksom på**, at skibets alder ikke bør være det eneste kriterium for udvidet inspektion. Håndteringen af skibets vedligeholdelse, den last, som det har haft ombord, og de havområder, som det er sejlet gennem på sine ture, har alt sammen indflydelse på skibets tilstand. Et forholdsvis nyt, men dårligt bygget skib, der ikke er blevet vedligeholdt i overensstemmelse med forskrifterne eller kun i begrænset omfang, der drives uforsvarligt som følge af mangelfuld ledelse og en mindre duelig, underkvalificeret, men billig besætning, der udsættes for stress under lastning, losning og indtagelse af ballast, og som sejler under generelt dårlige vejrforhold, vil være i en dårligere tilstand og frembyder en væsentlig større risiko for ulykker og forurening end et ældre velbygget fartøj, der er blevet vedligeholdt, bemannet og drevet i overensstemmelse med bedste praksis;

2.5 **anmoder** om en inspektionsgrad på 100 % af de fartøjer, der anløber EU's havne i et givent år. Imidlertid **henstiller** det, at hvert skib som hovedregel kun inspiceres én gang i et givent år, medmindre omstændighederne gør hyppigere inspektioner berettiget. Inspektionsresultaterne skal straks stilles til rådighed for EU's havne- og flagstater, når inspektionen eller inspektionerne er afsluttet.

2.6 **støtter fuldt ud** intentionerne om at stramme op på bestemmelserne vedrørende personaleforhold;

HENSTILLINGER

Henstilling 2.1

Artikel 5

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
3. + Så længe de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger ikke er trådt i kraft, skal Det det samlede antal inspektioner af skibe, jf. stk. 2 og artikel 7, som årligt skal udføres af den kompetente myndigheden i de enkelte medlemsstater, skal være på mindst 25 % af det gennemsnitlige årlige antal af individuelle skibe, som anløb dets havne.	3. + Så længe de i stk. 2 omhandlede foranstaltninger ikke er trådt i kraft, skal Det det samlede antal inspektioner af skibe, jf. stk. 2 og artikel 7, som årligt skal udføres af den kompetente myndigheden i de enkelte medlemsstater, skal være på mindst 25% 100% af det gennemsnitlige årlige antal af individuelle skibe, som anløb dets havne.

Begrundelse

Bestræbelser på at kontrollere 25 % af skibene vil ikke ændre den nuværende situation.

Henstilling 2.2

Artikel 7

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Når et skib får tilladelse til at forlade en havn på betingelse af, at fejl og mangler udbedres i næste anløbshavn, begrænses inspektionen i den næste havn til en kontrol af, at disse fejl og mangler er blevet udbedret.	2. Når et skib får tilladelse til at forlade en havn på betingelse af, at fejl og mangler udbedres i næste anløbshavn, begrænses inspektionen i den næste havn til en kontrol af, at disse fejl og mangler er blevet udbedret. Intet skib må få tilladelse til at udsætte udbedring af fejl og mangler vedrørende sødygtighed og lastegnhed og sejle videre efter løfte om, at fejl og mangler vil blive udbedret i næste anløbshavn. Disse fejl og mangler skal udbedres, før skibet kan få tilladelse af havne- eller flagstater til at sejle videre til næste anløbshavn.

Begrundelse

Alle skibe, som forlader havn, skal rutinemæssigt overholde betingelserne for sødygtighed, inklusive lastegnhed. Eksisterende fejl og mangler kan påvirke overholdelsen af disse betingelser.

Henstilling 2.3

Artikel 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Klagerens identitet må ikke afsløres over for skibets fører eller reder.	Klagerens identitet må ikke afsløres over for skibets fører, eller reder eller leder.

Begrundelse

Ikke alle skibe ledes af deres ejere. Nogle skibe ejes af banker, som vælger at overlade ansvaret for skibets ledelse og drift til en skibsleder.

Henstilling 2.4*Artikel 20*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Kommissionen udarbejder og offentliggør hvert år en sort-liste over operatørers og rederiers arbejdsindsats efter de i bilag XV fastsatte procedurer og kriterier.	Kommissionen udarbejder og offentliggør hvert år en sort-liste over skibsejeres, -lederes og -operatørers, befragteres, skibes, terminaloperatørers og rederiers arbejdsindsats efter de i bilag XV fastsatte procedurer og kriterier.

Begrundelse

Ved at nævne hver enkelt aktør i artiklen undgås, at domstolene anvender en fortolkning af »skibsoperatør«, som omfatter skadevolderen. En eksplicit henvisning vil forhåbentlig også betyde, at skibsredere, -ledere og -operatører, befragtere, skibe og terminaloperatører holder et vågent øje med hinandens arbejdsindsats, eftersom det ikke er godt for forretningen at optræde på den »grå eller sorte liste«.

Henstilling 2.5*BILAG VIII C (jf. artikel 8)*

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>3. BULKSKIBE</p> <ul style="list-style-type: none"> — Eventuel korrosion i dækmaskineriets fundamenter. — Eventuel deformation og/eller korrosion i lugedæksler. — Eventuelle revner eller lokal korrosion i tværskotter. — Adgang til lastrum. 	<p>3. BULKSKIBE</p> <ul style="list-style-type: none"> — Eventuel korrosion i dækmaskineriets fundamenter. — Eventuel deformation og/eller korrosion i lugedæksler. — Eventuelle revner eller lokal korrosion i tværskotter. — Adgang til lastrum. — <u>Ballasttanke: mindst en af ballasttankene i skibets last-område skal i første omgang undersøges fra tankens mandehul/adgangen fra dækket, og den skal undersøges indefra, hvis skibsinspektøren fastslår, at der er klar begrundelse for yderligere inspektion.</u>

Begrundelse

Bulkskibe har de samme problemer med ballasttanke som dobbeltskrogede tankskibe. I ballasttanke er der risiko for ophobninger af aflejringer og korrosion. Tæring af konstruktionsstål, træthedsbrud og udknækning af afstivere påvirker skibets sikkerhed. Disse fejl og mangler kan kun påvises ved besigtigelse og bør derfor være omfattet af havnestatskontrollen.

3. Forslag til direktiv om oprettelse af et trafikovervågnings- og trafikinformationssystem for skibsfarten i Fællesskabet**Regionsudvalget**

3.1 **bifalder**, at der på fællesskabsniveau vil blive gjort en »forebyggelsesindsats« for operationel håndtering af risikoen ved skibstransport som led i EU's politik for sikkerhed til søs;

3.2 **anbefaler**, at der indføres AIS-systemer på alle fiskefartøjer, i kystnære og off-shore områder, og ikke kun på fartøjer med en længde på mere end 15 m. Mindre skibe er udsatte for den største risiko, eftersom de kun vanskeligt lader sig identificere visuelt eller via radar, hvis de er bygget af træ eller GRP;

3.3 **er helt enig i**, at der er behov for bedre operationsprocedurer, der skal muliggøre en effektiv reaktion på den situation, nødstedte skibe befinder sig i, og i, at spørgsmålene om garantier for eventuelle økonomiske skader foranlediget af modtagelsen af nødstedte skibe må løses;

HENSTILLINGER

Henstilling 3.1

Artikel 1, litra 8)

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 1, litra 8): Artikel 20 affattes således: »Artikel 20 — Modtagelse af nødstedte skibe i nødområder«</p> <p>1. Med forbehold af resultaterne af den situationsvurdering, der foretages på grundlag af den i artikel 20 a) omhandlede plan, sørger medlemsstaterne for, at nødstedte skibe modtages i et nødområde, der gør det muligt at begrænse den fare, deres situation udgør.</p> <p>2. Før et nødstedt skib modtages i et nødområde, vurderer en uafhængig kompetent myndighed, som medlemsstaten har udpeget, situationen og træffer en beslutning.</p> <p>3. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, mødes regelmæssigt for at udveksle sagkundskab og forbedre foranstaltningerne i medfør af denne artikel. På foranledning af særlige omstændigheder kan de mødes når som helst på initiativ af en af myndighederne eller Kommissionen.</p>	<p>Artikel 1, litra 8): Artikel 20 affattes således: »Artikel 20 — Modtagelse af nødstedte skibe i nødområder«</p> <p>1. Med forbehold af resultaterne af den situationsvurdering, der foretages på grundlag af den i artikel 20a omhandlede plan, sørger medlemsstaterne for, at nødstedte skibe modtages i et nødområde, der gør det muligt at begrænse den fare, deres situation udgør.</p> <p>2. Før et nødstedt skib modtages i et nødområde, vurderer en uafhængig kompetent myndighed, som medlemsstaten har udpeget, situationen og træffer en beslutning.</p> <p><u>2 a) De myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, rådfører sig med alle relevante parter i redningsindsatsen og især de lokale (havne-) myndigheder, før de beslutter at modtage et nødstedt skib i et nødområde.</u></p> <p><u>2 b) De myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, er ansvarlige for at kompensere lokale (havne-) myndigheder for omkostninger og skader, som måtte være en følge af den beslutning, der omtales i stk. 2, hvis der ikke umiddelbart kan opnås dækning for sådanne omkostninger og skader hos ejeren eller operatøren af et fartøj i betydningen i direktiv XX/XXXX/EF [om rederes privatretlige ansvar og finansielle sikkerhed].</u></p> <p>3. De myndigheder, der er omhandlet i stk. 2, mødes regelmæssigt for at udveksle sagkundskab og forbedre foranstaltningerne i medfør af denne artikel. På foranledning af særlige omstændigheder kan de mødes når som helst på initiativ af en af myndighederne eller Kommissionen.</p>

Begrundelse

Kommissionen skriver i begrundelsen, at der består et klart behov for at gøre de eksisterende bestemmelser om nødstedte skibe i nødområder tydeligere og mere effektive. Kommissionen lægger derfor op til, at modtagelsen af et skib i et nødområde skal være genstand for en forudgående situationsvurdering og en beslutning, som skal tages af en uafhængig kompetent myndighed, der udpeges af medlemsstaten.

Indføjelser af den uafhængige kompetente myndighed er anbefalelsesværdig, fordi det vil sikre, at der tages en mere objektiv beslutning om, hvor et nødstedt skib bedst kan modtages. Forslaget flytter beslutningsbeføjelsen om modtagelse af et skib fra den lokale havnemyndighed til en national myndighed. For at opretholde et vist samspil og skabe et tillidsforhold mellem den lokale havnemyndighed og den nationale myndighed er en forpligtelse til at rådføre sig med havnemyndigheden overmåde anbefalelsesværdig.

Da den endelige beslutning om at modtage et nødstedt skib tages af den uafhængige kompetente myndighed, kan havnemyndighedens beføjelser tilsidesættes. Den nationale myndigheds mulighed for at tilsidesætte den lokale havnemyndighed kan påføre sidstnævnte en økonomisk byrde, som kan henføres til en beslutning, som havnemyndigheden ikke har taget. Det er ikke logisk, at havnemyndighederne er nødt til at skaffe sig kompensation for omkostninger og skader, som ikke skyldes deres egen indsats eller en beslutning, som havnemyndigheden selv har taget.

Det bør derfor anbefales, at den uafhængige myndighed bærer det fulde ansvar for sine beslutninger og for kompensationen.

Henstilling 3.2

Artikel 1, stk. 9

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>9) Følgende indsættes som artikel 20 a): »Artikel 20 a) — Planer for modtagelse af nødstedte skibe«</p> <p>(1) Medlemsstaterne udarbejder planer for imødegåelse af de farer, der udgår fra nødstedte skibe i farvande under deres jurisdiktion.</p> <p>(2) Planerne udarbejdes efter høring af de berørte parter under hensyntagen til de relevante IMO-retningslinjer, jf. artikel 3, litra a), og skal mindst indeholde:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) oplysning om, hvilken myndighed eller hvilke myndigheder der har ansvaret for at tage imod og behandle alarmkaldene b) oplysning om, hvilken myndighed der har ansvaret for at vurdere situationen, udpege et egnet nødområde og træffe beslutning om modtagelse af nødstedte skibe i det udpegede nødområde c) en oversigt over potentielle nødområder med oplysninger, der gør det lettere hurtigt at foretage en vurdering og træffe afgørelse, herunder en beskrivelse af miljø- og samfundsfaktorerne og naturforholdene i de potentielle områder, som kan komme under overvejelse d) oplysninger om procedurerne for vurdering med henblik på valg af et nødområde blandt de potentielle områder i oversigten e) oplysninger om egnede midler og anlæg til assistance, redning og forureningsbekæmpelse f) oplysninger om eventuelle gældende internationale samordnings- og beslutningsmekanismer g) oplysning om gældende procedurer for finansiel sikkerhedsstillelse og erstatningsansvar for skibe, der modtages i et nødområde. <p>(3) Medlemsstaterne offentliggør navnet på den i artikel 20, stk. 2, nævnte kompetente myndighed og en liste over kontaktpunkter, der er egnede til modtagelse og behandling af alarmkald. De sender Kommissionen oversigten over potentielle nødområder. De sender desuden relevante oplysninger om planerne og nødområderne til de tilgrænsende medlemsstater.</p> <p>Når de procedurer, der er omhandlet i planerne for modtagelse af nødstedte skibe, følges, sørger medlemsstaterne for, at alle relevante oplysninger om planerne og nødområderne stilles til rådighed for de parter, der er involveret i operationerne, herunder for bjærgnings- og bugseringsselskaber</p>	<p>9) Følgende indsættes som artikel 20 a): »Artikel 20 a) — Planer for modtagelse af nødstedte skibe«</p> <p>(1) Medlemsstaterne udarbejder planer for imødegåelse af de farer, der udgår fra nødstedte skibe i farvande under deres jurisdiktion.</p> <p>(2) Planerne udarbejdes efter høring af de berørte parter under hensyntagen til de relevante IMO-retningslinjer, jf. artikel 3, litra a), og skal mindst indeholde:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) oplysning om, hvilken myndighed eller hvilke myndigheder der har ansvaret for at tage imod og behandle alarmkaldene b) oplysning om, hvilken myndighed der har ansvaret for at vurdere situationen, udpege et egnet nødområde og træffe beslutning om modtagelse af nødstedte skibe i det udpegede nødområde c) en oversigt over potentielle nødområder med oplysninger, der gør det lettere hurtigt at foretage en vurdering og træffe afgørelse, herunder en beskrivelse af miljø- og samfundsfaktorerne og naturforholdene i de potentielle områder, som kan komme under overvejelse d) oplysninger om procedurerne for vurdering med henblik på valg af et nødområde blandt de potentielle områder i oversigten e) oplysninger om egnede midler og anlæg til assistance, redning og forureningsbekæmpelse f) oplysninger om eventuelle gældende internationale samordnings- og beslutningsmekanismer g) oplysning om gældende procedurer for finansiel sikkerhedsstillelse og erstatningsansvar for skibe, der modtages i et nødområde h) <u>oplysninger om proceduren for erstatning for eventuelle omkostninger og skader, som modtagelsen af nødstedte skibe i et nødområde medfører.</u> <p>(3) Medlemsstaterne offentliggør navnet på den i artikel 20, stk. 2, nævnte kompetente myndighed og en liste over kontaktpunkter, der er egnede til modtagelse og behandling af alarmkald. De sender Kommissionen oversigten over potentielle nødområder. De sender desuden relevante oplysninger om planerne og nødområderne til de tilgrænsende medlemsstater.</p> <p>Når de procedurer, der er omhandlet i planerne for modtagelse af nødstedte skibe, følges, sørger medlemsstaterne for, at alle relevante oplysninger om planerne og nødområderne stilles til rådighed for de parter, der er involveret i operationerne, herunder for bjærgnings- og bugseringsselskaber.</p>

Begrundelse

Det er hensigtsmæssigt, at proceduren for erstatning for eventuelle omkostninger og skader, som modtagelsen af nødstedte skibe i et nødområde medfører, allerede fastlægges i forbindelse med udarbejdelsen af planen for imødegåelse af de farer, der udgår fra nødstedte skibe i medlemsstaternes farvande.

Lokale havnemyndigheder og samfund kan blive udsat for forurening eller andre farer som for eksempel eksplosioner, og de kan lide økonomisk skade, hvis konsekvensen deraf er, at havnen, broer, sluser eller veje afspærres. De økonomiske skader kan være betydelige, og kan vokse meget hurtigt. En afspærring kan også have konsekvenser, der rækker længere end havneområdet, idet mange virksomheder i oplandet er afhængige af afskibning af varer fra havnen. Internationale fonde erstatter skade forårsaget af olieforurening, men dækker ikke det økonomiske tab, som havnene lider.

Da ikke alle skibe er underlagt krav om forsikring, er der ingen garanti for, at skibet har en ansvarsforsikring, og selv om det har, vil den skadelidte ikke modtage erstatning i de tilfælde, hvor forsikringselskabet kan gøre ansvarsfrihedsgrunde gældende.

Det i direktivet indeholdte forslag om rederes privatretlige ansvar og finansiel sikkerhedsstillelse vil indebære en væsentlig forbedring af den eksisterende lovramme. Alligevel henstilles det, at bestemmelserne i direktivet om trafikovervågning af skibsfarten strammes yderligere, således at der gives havnemyndigheder og lokale myndigheder klare garantier for, at skader og omkostninger som følge af modtagelsen af nødstedte skibe omgående erstattes fuldt ud.

Dette vil tilskynde havnemyndigheder og lokale myndigheder til på mere aktiv vis at stille nødområder til rådighed, og sikrer samtidig et velfungerende og effektivt samarbejde med den uafhængige kompetente myndighed, som Kommissionen ønsker at etablere i hver medlemsstat.

Kommissionen har ladet spørgsmålet om erstatning til havnemyndigheder ubesvaret i den tredje søfartssikkerhedspakke, på trods af at Europa-Parlamentet i sin beslutning fra 2004 om skærpelse af sikkerheden til søs opfordrede Kommissionen til at fremsætte forslag om økonomisk erstatning for nødområder ⁽¹⁾.

Henstilling 3.3

Artikel 1, stk. 10

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
<p>Artikel 1, stk. 10</p> <p>Følgende indsættes som artikel 20b:</p> <p>»Artikel 20 b) — Finansiel sikkerhedsstillelse«</p> <p>(1) Før et nødstedt skib modtages i et nødområde, kan medlemsstaten forlange, at skibets operatør, agent eller fører forelægger en forsikringsattest eller et certifikat for finansiel sikkerhed i betydningen i direktiv XX/XXXX/EF [om rederes privatretlige ansvar og finansielle sikkerhed], som dækker hans erstatningsansvar for skader forårsaget af skibet.</p> <p>(2) Medlemsstaterne er ikke fritaget for forpligtelsen til at foretage en forudgående vurdering og træffe den beslutning, der er omhandlet i artikel 20, når der ikke foreligger en forsikringsattest eller et certifikat for finansiel sikkerhed.</p>	<p>Artikel 1, stk. 10</p> <p>Følgende indsættes som artikel 20b:</p> <p>»Artikel 20 b) — Finansiel sikkerhedsstillelse«</p> <p>(1) Før et nødstedt skib modtages i et nødområde, kan medlemsstaten forlange, at skibets operatør, agent eller fører forelægger en forsikringsattest eller et certifikat for finansiel sikkerhed i betydningen i direktiv XX/XXXX/EF [om rederes privatretlige ansvar og finansielle sikkerhed], som dækker hans erstatningsansvar for skader forårsaget af skibet.</p> <p>(2) Medlemsstaterne er ikke fritaget for forpligtelsen til at foretage en forudgående vurdering og træffe den beslutning, der er omhandlet i artikel 20, når der ikke foreligger en forsikringsattest eller et certifikat for finansiel sikkerhed.</p> <p>(3) <u>Det er de i artikel 20, stk. 2, nævnte myndigheder, der er ansvarlige for at tage retsskridt mod skibets operatør, agent eller fører med henblik på at opnå erstatning for omkostninger og skade forårsaget af skibet.</u></p>

Begrundelse

Havnemyndighederne er en blandt mange af skibets kreditorer. Det erstatningsbeløb, der udbetales fra de internationale fonde eller under skibets forsikring, skal deles mellem havnemyndighederne og de øvrige parter. Havnemyndighederne står ofte sidst i erstatningskøen på trods af deres vidtgående ansvar for at modtage nødstedte skibe. Endvidere erstatter de internationale fonde skade forårsaget af olieforurening, men dækker ikke det økonomiske tab, som havnene lider.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets beslutning om skærpelse af sikkerheden til søs – ordfører: Dirk Sterckx, jf. http://www.europarl.eu.int/comparl/tempcom/mare/pdf/res_en.pdf.

Mindre havne og samfund, der har lidt skade som følge af den påbudte modtagelse af et nødstedt skib, har måske ikke den arbejdskraft, de økonomiske midler og den juridiske ekspertise, der kræves til en langtrukket retssag mod skibets operatør, agent eller fører om erstatning for omkostninger og skade, og besidder ikke engang den endelige beslutningskompetence på området.

4. Direktiv om de grundlæggende principper for undersøgelser af ulykker i søtransportsektoren

Regionsudvalget

4.1 **går ind for** det generelle mål med Kommissionens forslag, som går ud på at forbedre sikkerheden til søs ved at udarbejde klare retningslinjer på EF-plan vedrørende gennemførelsen af tekniske undersøgelser efter hændelser til søs, og er enig i, at der er behov for sådanne undersøgelser;

4.2 **går ind for**, at undersøgelser af ulykker bør lægge vægt på risikoforebyggelse og være baseret på IMO's principper og henstillinger samt tage udgangspunkt i, hvordan man kan forbedre lovgivningen, skibsdriften, beredskabet og håndteringen af indsatsen i nødsituationer;

4.3 **understreger** behovet for at gøre større brug af de modeller og metodologier for undersøgelse af ulykker til søs, der er blevet udviklet inden for rammerne af Den Internationale Søfartsorganisation;

HENSTILLINGER

Henstilling 4.1

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
d) fiskerfartøjer med en længde på under 24 meter	d) fiskerfartøjer med en længde på under 24 meter

Begrundelse

I sine direktiver om havnestsatskontrol og flagstatsforpligtelser beskrev Kommissionen med rette fiskeri som en af de farligste aktiviteter. Jo mindre skibet er, desto større er risikoen for ulykker med tab af menneskeliv! Det foreslås derfor at slette stk. d) i artikel 2 og at undersøge hændelser og ulykker, som involverer fiskerfartøjer, på samme tilbunds gående måde som dette direktiv foreslår, at man undersøger hændelser og ulykker, som involverer handelsskibe.

5. Direktiv om fælles regler og standarder for organisationer, der udfører inspektion og syn af skibe, og for søfartsmyndighedernes aktiviteter i forbindelse dermed

Regionsudvalget

5.1 **er enig i**, at der er behov for en effektiv kontrol og revision af klassifikationselskaberne, deres datterselskaber og deltagende virksomheder, indførelse af sanktioner for manglende overholdelse af forpligtelser og iværksættelse af ordninger – både på internationalt plan og fællesskabsplan – for grundig teknisk inspektion, der kan give pålidelige oplysninger om skibenes reelle tilstand;

5.2 **godkender** forslaget om, at de anerkendte organisationer bør oprette et fælles organ, der skal vurdere og certificere kvaliteten. Organet skal være uafhængigt og have de nødvendige ressourcer til vedvarende at kunne udføre sit arbejde grundigt. Organet skal kunne foreslå individuelle eller kollektive foranstaltninger til forbedring af de anerkendte organisationers arbejde;

5.3 **støtter**, at de anerkendte organisationer skal samarbejde om at sikre overensstemmelse mellem deres respektive tekniske forskrifter og om at nå frem til en ensartet fortolkning og anvendelse af både de tekniske forskrifter og de internationale konventioner. Dette vil give et fælles referencegrundlag for vurdering og et redskab for de udbedrende foranstaltninger, så der kan skabes et ensartet sikkerhedsniveau i hele Fællesskabet, teknisk samarbejde mellem klassifikationselskaber, overensstemmelse mellem forskrifter samt anvendelse af IMO's fortolkning af de internationale konventioner i hele EU, og således munde ud i en faktisk gensidig anerkendelse af klassecertifikater og skibsstyr;

5.4 **anmoder om**, at sidste sætning under punkt 31, »og om nødvendigt inddrage flagstaten«, ændres til »og omgående stille disse oplysninger til rådighed for flagstaten«;

HENSTILLINGER

Henstilling 5.1

Artikel 12

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
2. Hvis en organisation ikke gennemfører de forebyggende og udbedrende foranstaltninger, som Kommissionen har pålagt den, eller gennemfører dem med uberettiget forsinkelse, kan Kommissionen, uanset stk. 1, pålægge den pågældende organisation tvangsbøder, indtil de pålagte handlinger er gennemført fuldt ud.	2. Hvis en organisation ikke gennemfører de forebyggende og udbedrende foranstaltninger, som Kommissionen har pålagt den, eller gennemfører dem med uberettiget forsinkelse, kan Kommissionen, uanset stk. 1, <u>anmode EF-Domstolen om at pålægge den pågældende organisation tvangsbøder, indtil de pålagte handlinger er gennemført fuldt ud.</u>

Begrundelse

Det synes mere acceptabelt for lovovertræderen, at tvangsbøderne pålægges af EF-Domstolen på anmodning af Kommissionen, og ikke direkte af Kommissionen.

Henstilling 5.2

Artikel 20

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
De anerkendte organisationer fastlægger og anvender passende fælles krav vedrørende tilfælde af klasseoverførsler, der kræver særlige sikkerhedsforanstaltninger. Disse tilfælde skal som minimum omfatte klasseoverførsel af skibe, der er 15 år gamle eller ældre, og overførsel fra en ikke-anerkendt organisation til en anerkendt organisation.	De anerkendte organisationer fastlægger og anvender passende fælles krav vedrørende tilfælde af klasseoverførsler, der kræver særlige sikkerhedsforanstaltninger. Disse tilfælde skal som minimum omfatte klasseoverførsel af skibe, der er 15 10 år gamle eller ældre, og overførsel fra en ikke-anerkendt organisation til en anerkendt organisation <u>eller fra en anerkendt organisation til en ikke-anerkendt organisation.</u>

Begrundelse

Perioden for klasseoverførslen er som regel på fire år med en etårig overgangsperiode, hvilket i praksis bliver til ca. fem år i alt. Når et skib er blevet 10 år gammelt, er det ikke længere ligeså effektivt som et nyere skib. Det kan også være nødvendigt at foretage udskiftning af stålpartier i skotter og afstivere samt af rørledninger for vandballast og lastrum, navnlig rørbøjningerne. Dette er det ideelle tidspunkt at videre-sælge skibet på til en forholdsvis lav pris og få den nye reder til at gennemføre og betale for reparationsarbejdet. Den nye reder er normalt mindre krævende og sejler ofte med bekvemmelighedsflag. Desuden er det nye klassifikationsselskab ikke nødvendigvis en »anerkendt organisation« i henhold til Kommissionens definition.

6. Forordning om transportørers erstatningsansvar ved ulykker under passagerskibstransport ad søvejen og indre vandveje

Regionsudvalget

6.1 **bakker op om** initiativet om at indarbejde Athen-konventionen i fællesskabsretten for så vidt angår obligatorisk forsikring i stedet for at overlade spørgsmålet til rederen inden for rammerne af P&I Clubs (Protection & Indemnity Clubs);

6.2 **bifalder** initiativet om at udvide Athen-konventionens anvendelsesområde til også at omfatte indenlandsk passagerskibstrafik, men mener ikke, at en udvidelse af anvendelsesområdet til alle indre vandveje er hensigtsmæssigt, og anmoder Kommissionen om præcist at definere begrebet indre vandveje. Det mener, at det i dette tilfælde er tilstrækkeligt med mindre vidtrækkende foranstaltninger;

6.3 **bifalder**, at protokollen af 2002 til Athen-konventionen indfører objektivi erstatningsansvar for søulykker. Objektivi erstatningsansvar har til formål at forbedre den skadelidtes stilling, således at ansvaret ikke er betinget af en fejl eller forsømmelse fra transportørens side, og den skadelidte derfor ikke behøver at bevise, at transportøren har et objektivi ansvar;

6.4 **noterer** redernes og P&I Clubs' forbehold over for Athen-konventionens artikel 3, stk. 1, om erstatningsansvar for ulykker forårsaget af terrorisme;

6.5 **fremhæver**, at internationalt acceptable forslag er den eneste løsning på det dødvande, der er opstået som følge af forsikringsmarkedets afvisning af de i Kommissionens forordningsforslag fremførte nye ansvarsbetingelser og hermed forbundne forsikringskrav;

7. Direktiv om rederes erstatningsansvar og om finansiel garanti

Regionsudvalget

7.1 **støtter** Europa-Parlamentets ønske om »en samlet og sammenhængende europæisk søfartspolitik, der skal skabe et europæisk rum for sikkerhed til søs, og som navnlig skal bygge på indførelse af en ansvarsordning omfattende hele søfartstransportkæden«;

7.2 **mener** dog, at enhver regulering af spørgsmålet om ansvar og erstatning for havforurening skal finde sted på internationalt plan;

7.3 **går ind for** eventuelle ændringer af de gældende regler, så det bliver muligt at drage andre parter end rederne til ansvar og indføre ubegrænset ansvar for redere, såfremt disse groft eller med overlæg tilsidesætter deres sikkerheds- og forureningsbekæmpelsesforpligtelser;

7.4 **understreger** betydningen af, at man ved enhver ændring af ansvarskonventionen opretholder en lige inddragelse af interessenter, dvs. skibsredere og befragtere, på grundlag af frivillige forslag til foranstaltninger fra skibsrederne;

7.5 **kræver**, at skibsledere og befragtere falder ind under »andre ansvarlige parter end rederne«;

7.6 **fremhæver** det nødvendige i, at anvendelsen af direktivet er i overensstemmelse med international ret;

7.7 **foreslår**, at skibsførere ikke omfattes af definitionen »andre ansvarlige parter end rederne«, medmindre de har handlet groft uagtsomt i forbindelse med udførelsen af deres opgaver;

7.8 **er bekymret over** forskellen mellem dette direktiv på den ene side og Haag-, Haag-Visby- og Hamborg-reglerne vedrørende rederes ansvar i forbindelse med konnossement, søkonnossement og certepartier, der er gængse inden for international søfartstransport, på den anden side. Forskellen kan give anledning til forvirring om, hvilke ansvarsregler der gælder, da det ikke fremgår klart af direktivets ordlyd, hvorvidt direktivet kun finder anvendelse i tilfælde af forureningssskader, eller om det også omfatter andre skader forvoldt på tredjemand;

7.9 **er enig** med Kommissionen i, at etableringen af et obligatorisk forsikringsystem vil bidrage til en løsning af problemet med substandardskibe;

7.10 **kræver**, at ordlyden af den forsikringspolice, som skibet skal dækkes af, slår klart fast, at skader i nødrområder dækkes;

HENSTILLINGER

Henstilling 7.1

Artikel 1

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
Ved dette direktiv fastsættes de regler, der finder anvendelse på visse aspekter af erstatningsansvaret for operatører inden for søfartstransportkæden, og der indføres en tilpasset finansiel beskyttelse for søfarende, der er blevet efterladt.	Ved dette direktiv fastsættes de regler, der finder anvendelse på visse aspekter af erstatningsansvaret for operatører og brugere af skibe inden for søfartstransportkæden, og der indføres en tilpasset finansiel beskyttelse for søfarende, der er blevet efterladt.

Begrundelse

Begrebet »operatører og brugere af skibe« omfatter andre befragtere end bareboat-befragtere, som anvender skibe, herunder substandardskibe i form af tids- og rejsebefragtning, inkl. konsekutiv rejsebefragtning. Disse skal medtages i dette direktiv og pålægges de samme forpligtelser som de i direktivet definerede »redere«, dvs. de skal stille en finansiel garanti. Det er trods alt deres olie, som forurener. Dette vil få følgende konsekvenser:

- Det sikres, at befragtere forpligtes til ikke at anvende substandardskibe.
- De økonomiske fordele, som en befragter opnår ved at anvende substandardskibe til lavere fragtrater, forsvinder som følge af de øgede omkostninger ved den finansielle garanti, da denne indebærer en større risiko ved anvendelse af substandardskibe.
- Det bliver finansielt ugunstigt for befragtere at anvende substandardskibe, og de vil få mindre gods.
- Incitamentet til at drive skibe og befragtning samt anvende substandardskibe begrænses derfor, og de redere, der ejer sådanne skibe, vil blive tvunget til enten at sikre, at skibene, deres bemanning eller drift fuldt ud overholder de internationale bestemmelser, eller at ophugge dem.

Henstilling 7.2

Artikel 2

Kommissionens forslag	Regionsudvalgets ændringsforslag
	(7) Der bør indføres en definition af begrebet »operatør« som anvendt i artikel 1 i dette direktiv.

Begrundelse

Man bør komme eventuelle spørgsmål om, hvad en operatør er, i forkøbet.

De lokale og regionale myndigheder har en central betydning for gennemførelsen af strategien, det være sig i forbindelse med oprydning af forurenede områder, skabelse af sikre havne for skibe, hjælp til nødstedte skibe eller – hvor de lokale myndigheder selv er søfarere – redning af nødstedte mennesker. Det er derfor skuffende, at den tredje søfartssikkerhedspakke ikke i tilstrækkelig grad anerkender sådanne myndigheders betydning for opnåelsen af de tilsigtede resultater.

Bruxelles, den 15. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »i2010: digitale biblioteker«

(2006/C 229/07)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »i2010: digitale biblioteker« (KOM(2005) 465 endelig),

under henvisning til præsidiets beslutning af 24. januar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forskning,

under henvisning til Regionsudvalgets udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«,

under henvisning til Underudvalget for Kultur, Uddannelse og Forsknings udtalelse (CdR 32/2006), som blev vedtaget den 4. april 2006 (CdR 32/2006 rev. 1) med **Jyrki Myllyvirta**, borgmester i Mikkeli (FI/PPE), som ordfører,

på sin 65. plenarforsamling den 14. og 15. juni 2006 (mødet den 15. juni) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Regionsudvalget

1.1 **hilser** forslaget om et initiativ til digitalisering af Europas kulturarv og udvikling af digitale biblioteker **velkommen**, og **understreger**, at det er et centralt element i Kommissionens initiativ »i2010 — Et europæisk informationssamfund som middel til vækst og beskæftigelse«, hvis fulde gennemførelse er en forudsætning for at forbedre den europæiske konkurrenceevne;

1.2 **understreger**, at digitalisering, onlineadgang og præservering af kulturarven bør fremmes i alle lande, regioner og byer og på alle sprog i Europa på en sådan måde, at den kulturelle og sproglige mangfoldighed bevares. Udgangspunktet bør være værdsættelse af kultur, herunder mindretals kultur, og bevarelse af kulturelle værker for kommende generationer;

1.3 **gør opmærksom på**, at præservering af kulturarven gør hurtigt fremskridt i andre dele af verden, og **fremhæver**, at det kun er ved at gøre den europæiske kulturarv og litteratur alment tilgængelig i digital form, at det europæiske videnssamfund bliver en succes, samtidig med at digitaliseringen vil fremme udviklingen af Europas regioner og byer;

1.4 **værdsætter**, at Kommissionens meddelelse fokuserer på de største udfordringer og de mange udestående tekniske, juridiske og økonomiske spørgsmål i forbindelse med digitaliseringen af kulturarven, og **bemærker**, at de lokale og regionale myndigheder støtter arbejdet med at gøre fremskridt på dette område;

1.5 **fremhæver**, at det først og fremmest er de lokale og regionale myndigheder, der er ansvarlige for gennemførelsen af

alle strategier vedrørende informationssamfundet, og det ofte er dem, der vedligeholder biblioteker, hvorfor der bør være passende fokus på den lokale og regionale dimension i forbindelse med initiativet om digitale biblioteker;

1.6 **finder**, at det er af største vigtighed, at digitaliseringen af kulturarven fremmes i alle EU's medlemsstater og **understreger**, at det kun er ved at gøre kulturarven alment tilgængelig online, blandt andet på lokalt og regionalt plan, og ved at udvikle intelligente informationssøgninger, at man vil kunne høste fordelene af digitaliseringen;

1.7 **påpeger**, at digitalisering er en langvarig proces, som kræver omfattende ressourcer til løbende vedligeholdelse, opdatering og konvertering af materiale, og **er enig i** de fordele for tilgængeligheden og bevarelsen af kulturarven, som vil være resultatet af en digitalisering;

1.8 **erindrer om**, at digitalt materiale omfatter såvel digitaliseret analogt materiale som nyt materiale, der oprindeligt er skabt i digital form;

1.9 **bemærker**, at digitale bibliotekstjenester i medlemsstaterne består af dele, der er fremstillet på nationalt, regionalt og lokalt niveau og forbundet til hinanden elektronisk. Samarbejde og koordinering på europæisk niveau er afgørende for, at de bliver en succes;

1.10 **mener**, at biblioteker spiller en afgørende rolle i, at gøre kulturarven og litteratur tilgængelig online, da det er med deres hjælp, at dette materiale bedst formidles til offentligheden, men **bemærker** samtidig, at deres samarbejde med arkiver og museer, andre kulturinstitutioner og relevante aktører på dette område er af væsentlig betydning.

2. Regionsudvalgets henstillinger

Regionsudvalget

2.1 **understreger**, at digitalisering ikke som hovedformål skal erstatte konventionelt trykt og andet fysisk kulturelt materiale, men derimod frembringe digitaliseret materiale i tillæg til analogt materiale og gøre adgangen til information lettere tilgængelig;

2.2 **gør opmærksom på**, at eftersom det kun er en meget lille del af den europæiske kulturarv, der findes i digital form, og eftersom der stadig udestår et omfattende arbejde, er der behov for nye finansieringsformer, herunder samarbejde med den private sektor;

2.3 **påpeger**, at det kommercielle marked for digitalt materiale i små lande og små sprogområder indtil dato har været temmelig beskedent, hvilket hænger sammen med, at de faste omkostninger ved at frembringe digitalt materiale er af næsten samme størrelsesorden som i de store sprogområder, og **fremhæver**, at det takket være de teknologiske fremskridt allerede nu er muligt og også vigtigt i forbindelse med udviklingen af digitale biblioteker at tage hensyn til brugernes behov i de forskellige sprogområder;

2.4 **bemærker**, at selv om en stor del af Europas ældre kulturarv ikke længere er beskyttet af ophavsrettigheder og derfor er tilgængelig på informationsnetværk, er Kommissionens forslag om en reform af ophavsretslovgivningen relateret til den nyere kulturarv yderst relevant;

2.5 **gør opmærksom på**, at der i nogle lande allerede er tegn på, at visse dele af befolkningen ikke kan følge med udviklingen i den digitale teknologi, og **mener**, at også de dårligst stillede sociale grupper bør have mulighed for adgang til Internettet og vejledning i brugen deraf;

2.6 **fremhæver**, at de lokale og regionale myndigheder som skabere og ejere af kulturarven og som ansvarlige for at sikre,

at alle borgere har så lige adgang som muligt til informations-samfundstjenester, har en meget vigtig opgave at varetage;

2.7 **understreger**, at den mulighed for adgang til konventionelt trykt materiale, som tilbydes af offentlige biblioteker i mange europæiske lande, stadig er meget vigtig, men at bibliotekerne også skal tilbyde borgerne adgang til Internettet og online-tjenester. Det er en forudsætning for at kunne imødekomme slutbrugerne af disse online-tjenester og deres behov, at disse online-tjenester udbydes af lokale og regionale aktører. Det er væsentligt, at der i den nationale finansiering af biblioteksaktiviteter tages højde for dette;

2.8 **bemærker**, at det må sikres, at de lokale og regionale myndigheder, der deltager i forskellige former for biblioteks- eller andet samarbejde, der ejer et netværksservermiljø og tilbyder et omfattende antal tjenester, har tilstrækkelige muligheder for at påvirke de beslutninger, der bliver taget på dette område;

2.9 **bifalder**, at Kommissionen retter opmærksomheden mod de udfordringer, der vedrører valget af materiale, der skal digitaliseres, og **finder**, at det først og fremmest er vigtigt, at der fokuseres på udvælgelseskriterier med udgangspunkt i lokale og regionale hensyn, og at der endvidere findes en balance mellem udvælgelseskriterier, der på den ene side er begrundet i den offentlig efterspørgsel og på den anden side sikrer materialets bevarelse;

2.10 **tilslutter sig** forslaget om at udarbejde strategier for langsigtet præservering af digitaliseret kulturelt materiale, således at de ressourcer, der anvendes til digitalisering af kulturarven, ikke går tabt, når der sker ændringer i de tekniske systemer og software;

2.11 **finder**, at forslaget om at oprette kompetencecentre i medlemsstaterne er interessant, og **fremhæver**, at nogle af centrenes vigtigste opgaver bør være at sikre, at de nødvendige kvalifikationer og den nødvendige viden også findes på det lokale og regionale niveau, og at formidle bedste praksis.

Bruxelles, den 15. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse

(2006/C 229/08)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Gennemførelse af Fællesskabets Lissabon-program: Moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse« (KOM(2005) 551 endelig),

under henvisning til Kommissionens beslutning af 15. november 2005 om i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom;

under henvisning til formandens beslutning af 24. januar 2006 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik,

under henvisning til sin udtalelse om et rammeprogram for konkurrenceevne og innovation (KOM(2005) 121 endelig, CdR 150/2005 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse om Integrerede retningslinjer for vækst og beskæftigelse (2005-2008) (KOM(2005) 141 endelig, CdR 147/2005 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin initiativudtalelse om Konkurrenceevne og decentralisering (CdR 23/2005 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til Regionsudvalgets forslag til udtalelse (CdR 40/2006 rev. 2), som blev vedtaget den 6. april 2006 af Underudvalget for Økonomisk Politik og Social- og Arbejdsmarkedspolitik (Ordfører: **Constance Hanniffy**, Medlem af Offaly County Council, Cathaoirleach i Midland Regional Authority og medlem af Border Midland og Western Regional Assembly, IE/PPE),

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 15. juni) vedtaget følgende udtalelse:

1. Regionsudvalgets synspunkter

Nyt skub i SMV-politik

1.1 **bifalder** Kommissionens meddelelse om en moderne SMV-politik for vækst og beskæftigelse som middel til at sætte nyt skub i SMV-politikken, overføre fokus til de væsentligste elementer i politikken og strømline Fællesskabets indsats for at opnå større effektivitet,

1.2 **støtter** en rummelig SMV-politik, der anerkender mangfoldigheden af SMV'er med hensyn til størrelse, ejerskabsstruktur og sektor, og som yder en skræddersyet støtte og en hensigtsmæssig lovgivningsramme, således at de forskellige behov i EU's SMV'er opfyldes,

1.3 **anerkender** henvisningen til de lokale og regionale myndigheders rolle i meddelelsen, men mener, at det i højere grad kunne præciseres, at de lokale og regionale myndigheder gør en betydelig indsats for at støtte SMV'er og skabe et gunstigt miljø for deres udvikling og videreførelse samt i egenkab af store aftagere af SMV'ernes udbud af varer og tjenester,

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

⁽³⁾ Endnu ikke offentliggjort i EU-Tidende.

1.4 **anerkender**, at medlemsstaterne fortrinsvis har hovedansvaret for en virkeligt effektiv SMV-politik, og tilskynder medlemsstaterne til at sikre, at deres nationale reformprogrammer indeholder konkrete foranstaltninger til støtte for skabelsen og udviklingen af SMV'er,

1.5 **gør opmærksom på** Regionsudvalgets analyse af forbedringen af de nationale reformprogrammer (NRP) og i særdeleshed den manglende høring af lokale og regionale myndigheder og **glæder sig** i den forbindelse over, at Det Europæiske Råd i marts 2006 opfordrede Regionsudvalget til at fortsætte sit arbejde med NRP'erne,

1.6 **mener**, at en vellykket SMV-politik forudsætter, at alle aktører gennemfører — og forpligter sig til at gennemføre — Lissabon-programmet, og føler, at Kommissionen i den henseende burde have opstillet nogle specifikke mål og frister i meddelelsen, således at gennemførelsesforløbet kan følges,

1.7 **erkender** det østrigske formandskabs prioritering af SMV'er og **bifalder** Det Europæiske Råds beslutning i marts 2006 om at lade »frigørelse af potentialet i virksomhederne«, navnlig i SMV'er, rangere blandt de prioriterede indsatsområder. Regionsudvalget insisterer desuden på, at Det Europæiske Råd i fremtiden foretager en omfattende og åben vurdering af gennemførelsen af de nationale reformprogrammer og navnlig en klar vurdering af disse programmers fordele for SMV'er,

1.8 **støtter** tilvejebringelsen af et tilstrækkeligt budget til rammeprogrammet for konkurrenceevne og innovation, eftersom det vil have stor betydning for Fællesskabets SMV-politik,

Fremme af iværksætterkultur og -færdigheder

1.9 **finder**, at man bør støtte iværksættere, uanset hvor de bor og arbejder, og **bifalder** meddelelsens anerkendelse af, at kvindelige iværksætteres, unges, minoriteters, indvandreres og ældre iværksætteres behov ikke opfyldes tilstrækkeligt. Udvalget **påpeger**, at de nævnte grupper ikke kan behandles som en samlet gruppe, men **understreger**, at hver enkelt særgruppe har brug for specifikke foranstaltninger. Behovene kan variere i de forskellige lande og tilmed inden for grupperne. Udvalget **føler**, at de fremsatte forslag er begrænset til netværksstøtte, og at der er behov for mere konkrete forslag, hvis iværksætterkulturen skal styrkes blandt disse forskellige målgrupper. Her kan man trække på den europæiske pagt for ligestilling mellem kønnene vedtaget af Det Europæiske Råd den 23.-24. marts 2006 og udvide den til også at omfatte de øvrige grupper.

1.10 **fremhæver**, at de lokale og regionale initiativer fremmer iværksættertankegangen samt støtter og udvikler iværksætterorienterede uddannelser på alle niveauer i uddannelsessystemet, men **mener**, at en del uddannelses- og efteruddannelsesinitiativer ikke er tilstrækkeligt imødekommende eller fleksible over for SMV'ernes behov,

1.11 **tilslutter sig** lanceringen af en konkurrence om en europæisk iværksætterpris som middel til at fremme iværksætterkulturen, kortlægge bedste praksis på lokalt og regionalt niveau og opmuntre potentielle iværksættere,

1.12 **gør opmærksom på** behovet for en mere positiv holdning til kalkulerede og velfunderede forretningsmæssige risici samt tolerance over for erhvervslivet i samfundet som helhed, og navnlig i banksektoren og den offentlige sektor, og opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at der i højere grad skabes en iværksætterkultur i hele EU, og at enhver tidligere iværksætterfaring værdsættes højere,

Forbedring af SMV'ers adgang til markederne

1.13 **bifalder** Kommissionens forslag om at se nærmere på Euro Info Centrene (EIC), da det **mener**, at deres præstationer har været varierende fra medlemsstat til medlemsstat, herunder deres evne til at give SMV'er omfattende støtte og råd om internationalisering; endvidere understreger Regionsudvalget, at man bør afgrænse de opgaver og beføjelser, som tilkommer de organer, der indgår i dette net, og fastlægge koordineringsmekanismer med andre aktører såsom Europe Direct informationskontorerne for at undgå overlapninger mellem informations- og rådgivningstjenester og fremme effektiv udnyttelse af ressourcerne,

1.14 **tilslutter sig** forslag om at udbygge de programmer, som giver SMV lettere adgang til informations- og kommunikationsteknologierne (IKT), således at de står stærkere i konkurrencen og får adgang til nye markeder,

1.15 **bemærker** Kommissionens forslag om at forbedre SMV'ers adgang til markedet for offentlige indkøb,

1.16 **mener**, at standardiseringsarbejdet ikke bør føre til øget bureaukrati, der vil påvirke SMV'erne negativt,

Mindskelse af bureaukratiet

1.17 **tilslutter sig** Kommissionens bestræbelser på at forenkle regler og bestemmelser for at gøre det lettere for SMV'er at få adgang til fællesskabsprogrammer, men **går ind for**, at det i højere grad tydeliggøres, hvordan dette skal opnås, og hvad det kan have af følger for de organisationer, der udbetaler EU-midler,

1.18 **støtter** beslutningen om at undersøge kommende lovgivning og **tilskynder** Kommissionen til at rådføre sig med de organer, der repræsenterer SMV'er, for at sikre, at ny lovgivning ikke hæmmer SMV'ernes vækst- og innovationspotentiale,

1.19 **bemærker** den vigtige rolle, der tillægges Kommissionens SMV-repræsentant, som skal sikre, at EU-politikker er SMV-venlige, men **bekymrer sig for**, om SMV-repræsentanten får tilstrækkelige ressourcer og ikke mindst tilstrækkelig status og politisk gennemslagskraft til at sikre, at de opstillede mål nås,

1.20 **bifalder** indarbejdelsen af »tænk småt først«-princippet i alle EU-politikker og ser gerne, at SMV'er prioriteres højere under konsekvensanalyseproceduren for EU-forslag,

1.21 **støtter** også gerne andre initiativer til at gøre SMV-politikken mere sammenhængende og forudsigelig, således at SMV'er kan foregribe følgerne og være bedre forberedte,

1.22 **bemærker**, at étsteds-ordningen har vist sig at være meget effektiv med hensyn til at støtte og stimulere udviklingen af SMV'er i flere europæiske regioner, **anerkender** deres potentiale som formidlere af information om offentlige indkøb, herunder også bistand med at forklare tildelingsprocedurerne i forbindelse med offentlige indkøb, og **kræver**, at der generelt lægges mere vægt på denne fremgangsmåde, f.eks. ved hjælp af fora og seminarer om bedste praksis, som giver mulighed for at udveksle de bedste regionale initiativer på dette område,

Forbedring af SMV'ers vækstpotentiale

1.23 **bifalder** indsatsen for at øge SMV'ernes deltagelse i fællesskabsprogrammer og -initiativer, men **mener**, at de enkelte programforpligtelser skal følges op for at sikre, at deltagelsen faktisk finder sted,

1.24 **tilslutter sig** en mere præcis redegørelse for EU-strukturfondenes rolle og støttesats til SMV'er og bidraget fra andre fællesskabsinstrumenter og ønsker en mere sammenhængende tilgang til de SMV-støttende programmer,

1.25 **anerkender**, at det er vigtigt at knytte SMV'er til forsknings- og teknologiinitiativer, og at SMV'erne støder på vanskeligheder under adgangen til og udnyttelsen af forskning, innovation og intellektuel ejendomsret, men **opfordrer til**, at der vedtages en nuanceret fremgangsmåde for mindre og ikke-teknologiske SMV'er med hensyn til at fremme en vellykket udvikling af nye ideer,

1.26 **støtter** samarbejdsinitiativerne mellem lokale og regionale myndigheder, virksomheder og disses organisationer, læreanstalter, universiteter og forskningscentre som et redskab til territorial erhvervs politik, der kan skabe netværk til støtte for SMV'erne, så de kan overvinde hindringerne for en styrket konkurrenceevne, bedre uddannelse og udnyttelsen af innovation,

1.27 **støtter** den foreslåede reform af statsstøttereglerne for at påtage sig en del af SMV'ernes risici, lette procedurerne og indtage en mere fleksibel holdning til den støtte, der tildeles SMV'er,

1.28 **anerkender** den rolle, som det syvende rammeprogram for forskning og udvikling kan have for at fremme SMV'ernes forskningsaktiviteter, men **opfordrer til** at der bliver lagt mere vægt på innovation, udvikling og teknologioverførsel af mindre SMV'er, da de fleste SMV'er kun har en begrænset forskningskapacitet,

1.29 **anbefaler** at styrke programmerne til fremme af SMV-sammenslutninger og foranstaltningerne til fremme af SMV-netværksdannelse. Nærmere bestemt vil det være meget nyttigt at tilskynde til opbygning af Business Angels Netværk for at løse problemerne med adgang til ekstern finansiering,

Styrkelse af dialogen med og høringen af de parter, der er berørt af SMV-problematikker

1.30 **anerkender** behovet for at tage højde for SMV'ers problemer på et tidligt tidspunkt i EU's lovgivningsproces og i standardiseringsprocessen, men opfordrer til en øget høring af de parter, der er berørt af SMV-problematikker, gennem mere præcise mekanismer og ordninger,

1.31 **anerkender** oprettelsen af SMV-paneler som en mekanisme til brugervenlig høring om Kommissionens forslag og til udvikling af kommunikationen mellem SMV og EU-institutionerne, men **opkaster** spørgsmålet om disse panelers repræsentative karakter,

1.32 **fremhæver** betydningen af at tage hensyn til de lokale og regionale interesser og kræver flere oplysninger om, hvordan Kommissionen har tænkt sig at realisere dette, og hvorvidt den vil tilskynde til en mere decentraliseret tilgang til støtten af SMV'er,

1.33 **understreger**, at de lokale og regionale myndigheder har en særlig position som centrale gennemførelsesorganer, men også som parter, der kommunikerer med interessegrupper og fremmer iværksætterkultur,

2. Regionsudvalgets henstillinger

2.1 **opfordrer** medlemsstaterne til at rådføre sig med de lokale og regionale myndigheder om de nationale reformprogrammer og til at sikre, at disse programmer indeholder konkrete foranstaltninger til støtte for oprettelsen og udviklingen af SMV'er og **kræver** en klar og tydelig vurdering af de fordele, som SMV'er kan drage af medlemsstaternes gennemførelse af de nationale reformprogrammer,

2.2 **foreslår**, at man som led i den igangværende analyse af gennemførelsen af Lissabon-strategien og de nationale reformprogrammer indkredser, hvilke erfaringer man har indhøstet på regionalt og lokalt plan i forbindelse med støtte til udvikling af SMV'er og specielt i relation til distriktsmodellerne og netværk af mindre virksomheder med henblik på udarbejdelse af en vejledning om bedste praksis,

2.3 **kræver**, at Kommissionen mere udtrykkeligt anerkender den støtte, som de lokale og regionale myndigheder kan yde SMV'er ved at skabe et gunstigt miljø for deres udvikling og fortsatte videreførelse og som store aftagere af SMV'ernes udbud af varer og tjenester gennem offentlige indkøb, og insisterer i den henseende på en mere effektiv høring af lokale og regionale organer om SMV-politiske initiativer,

2.4 **anbefaler**, at der fastsættes specifikke mål og frister for gennemførelsen af nye foranstaltninger i meddelelsen, så man bedre kan vurdere gennemførelsesforløbet, sprede bedste praksis og sikre, at foranstaltningerne gennemføres,

2.5 **anbefaler** større anerkendelse af mangfoldigheden blandt SMV'er, og kræver en mere skræddersyet støtte, herunder fleksible uddannelses- og efteruddannelsesinitiativer og en hensigtsmæssig lovgivning, for at opfylde SMV'ernes forskellige behov og **opfordrer til**, at der vedtages en mere nuanceret fremgangsmåde i fællesskabsprogrammerne for meget små, mindre og ikke-teknologiske SMV'er med hensyn til at fremme en vellykket udvikling af nye ideer,

Fremme af iværksætterkultur og -færdigheder

2.6 **opfordrer** Kommissionen og medlemsstaterne til at samarbejde med de lokale og regionale myndigheder, der har udformet og iværksætter innovative foranstaltninger til støtte for kvinders, unges, minoriteters, indvandreteres og ældres iværksætterpotentiale, således at der kan tages højde herfor i udformningen af kommende EU-lovgivning, og **anbefaler**, at afsættelsen af særlige foranstaltninger og midler til disse grupper tages under overvejelse,

Forbedring af SMV'ers adgang til markederne

2.7 **anbefaler**, at Kommissionens forslag om at se nærmere på Euro Info Centrene (EIC) bør omfatte en undersøgelse af, om disse centre har tilstrækkelige midler til rådighed, og også deres evne til at give SMV'erne i lokalområdet omfattende støtte og råd om internationalisering,

2.8 **anmoder** de lokale og regionale myndigheder om i højere grad at overveje, hvordan de kan yde en bedre bistand til SMV'erne i lokalområdet og gøre dem i stand til at udnytte markedsmulighederne, navnlig ved at udbyde varer og tjenester gennem offentlige indkøb,

Mindskelse af bureaukratiet

2.9 **kræver**, at der gøres en større indsats for at lette den lovgivningsmæssige byrde for EU's SMV'er og sikre at standardiseringsarbejdet ikke fører til øget bureaukrati, der vil påvirke SMV'erne negativt, og opfordrer Kommissionen til at rådføre sig med de organer, der repræsenterer SMV'er, for at sikre, at ny lovgivning ikke hindrer SMV'ernes vækst- og innovationspotentiale,

2.10 **anbefaler**, at SMV-repræsentanten får tilstrækkelige ressourcer, status og politisk gennemslagskraft til, at målene for SMV'ernes holdninger og forventninger opfyldes,

2.11 **opfordrer** til en bedre koordination af SMV-politikker og SMV-støttende programmer gennem en videreudvikling af étsteds-ordningen, såsom portaler for e-forvaltning og »one-stop-shops« for e-udbud,

2.12 **anmoder** Kommissionen og medlemsstaterne om at iværksætte initiativer, der skal gøre SMV-politikken mere sammenhængende og forudsigelig, såsom forslaget om at al ny lovgivning træder i kraft to gange om året, således at SMV'er kan foregribe følgerne og være bedre forberedte.

Bruxelles, den 15. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

Regionsudvalgets udtalelse om Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa

(2006/C 229/09)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning af 8. juni 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 4, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom;

under henvisning til præsidiets beslutning af 11. oktober 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender og Styreformer i EU;

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker i et udvidet Europa (T6-0228/2005);

under henvisning til artikel 6 i EU-traktaten og artikel 13 i EF-traktaten;

under henvisning til traktat om en forfatning for Europa, underskrevet den 29. oktober 2004, og navnlig til del II, charter om grundlæggende rettigheder;

under henvisning til direktiv 2000/43/EF om gennemførelse af princippet om ligebehandling af alle uanset race eller etnisk oprindelse og direktiv 2000/78/EF om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv;

under henvisning til sin udtalelse om meddelelsen fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »ikke-forskelsbehandling og lige muligheder for alle — en rammestrategi KOM(2005) 224 endelig og Kommissionens forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om *Det Europæiske Ar for Lige Muligheder for Alle (2007) — Mod et retfærdigt samfund*«, KOM(2005) 225 endelig — 2005/0107 (COD) (CdR 226/2005 fin);

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om homofobi i Europa (RSP/2005/2666);

under henvisning til sin udtalelse om *grønbogen om ligestilling og ikke-forskelsbehandling i den udvidede Europæiske Union*, KOM(2004) 379 endelig (CdR 241/2004 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til anbefalingerne fra EU-netværket af uafhængige eksperter vedrørende grundlæggende rettigheder, jf. Thematic Comments no. 3: The protection of Minorities in the European Union;

under henvisning til rapportererne fra Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC) om situationen for migranter, minoriteter og især romaer;

under henvisning til sit forslag til udtalelse (CdR 53/2006 rev. 1) vedtaget enstemmigt den 7. april 2006 af Underudvalget for Konstitutionelle Anliggender, Styreformer i EU og Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (ordførere Boris Sovič, borgmester i Maribor, og Eberhard Sinner, delstatsminister for Bayern, leder af delstatsregeringens kontor);

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) respekten for grundlæggende rettigheder og kulturel og sproglig mangfoldighed er en særlig europæisk ressource, der skal værnes om i alle EU's regioner, og et område, som Regionsudvalget prioriterer højt;
- 2) enhver form for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering må bekæmpes med samme intensitet, idet alle indbyggere bidrager til at gøre Europa rigt;

⁽¹⁾ EUT C 71 af 22.3.2005, s. 62.

- 3) der er forskel på beskyttelse af mindretal og ikke-diskriminationspolitikker; ligebehandling er en grundlæggende rettighed, og ikke et privilegium, for alle borgere;
- 4) enhver har ret til at være anderledes, og tolerance og respekt bør være en generel livsholdning, der bygger på gensidighed, og ikke en tjeneste, som ydes nogen og ikke andre;
- 5) lokale myndigheder har en vigtig opgave at udføre med at beskytte den grundlæggende ret til forsamlingsfrihed;
- 6) repræsentanter for lokale myndigheder har en særlig forpligtelse til at foregå som et godt eksempel og fremme god praksis;
- 7) lokale og regionale myndigheder har betydelige beføjelser på områder vedrørende offentlige registre, uddannelse, politi, sundhed, boliger og social bistand, uden hvilke det ikke ville være muligt at beskytte de grundlæggende rettigheder;
- 8) Regionsudvalget har efter anmodning fra Europa-Parlamentet iværksat udarbejdelsen af en samling af eksempler på god praksis på lokalt og regionalt plan og ønsker således at yde et væsentligt bidrag til at sikre bedre beskyttelse af mindretal og gennemførelse af ikke-diskriminationspolitikker —

på den 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 15. juni) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

1. Generelle bemærkninger

Regionsudvalget

1.1 **bifalder** Europa-Parlamentets beslutning og **er enig i**, at medlemslandenes gennemførelse af ikke-diskriminationspolitikker ikke er tilfredsstillende, men **erkender** samtidig, at EU, medlemslandene og regionale og lokale myndigheder, på trods af de forskelle der er i gennemførelsesgraden (nogle medlemslande har været mere ihærdige end andre), allerede har udarbejdet en omfattende liste over bedste praksis;

1.2 **er enig** med Europa-Parlamentet **i**, at lokale, regionale og nationale myndigheder i adskillige medlemslande kunne gøre mere for at koordinere indsatsen til bekæmpelse af alle former for forskelsbehandling på grund af køn, race eller etnisk oprindelse, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering, herunder antisemitisme og angreb på mindretalsgrupper, navnlig romaer;

1.3 **erkender**, at lokale og regionale myndigheder står over for en dobbelt udfordring: På den ene side er det de regionale og lokale myndigheders ansvar at modvirke forskelsbehandling og overholde princippet om lige adgang til individuelle, økonomiske og sociale rettigheder og på den anden side er det deres ansvar aktivt at fremme grundlæggende rettigheder, herunder respekt for mindretalsrettigheder;

1.4 **fremhæver**, at de politikker og regler, der anvendes af lokale myndigheder, ikke må være hverken retligt eller faktisk diskriminerende og skal fremme social, økonomisk og politisk integration;

1.5 **erkender**, at fattigdom, social udstødelse og ghettoisering kan føre til ekstremisme og **mener** derfor, at effektive integrationspolitikker, herunder tiltag på uddannelses- og boligområdet på regionalt og lokalt plan, indirekte kan være medvir-

kende til at forhindre voldelig ekstremisme, og at der bør gøres en særlig indsats i forhold til unge i ghettoerne i byerne;

1.6 **anfører**, at der i flere byer, kommuner og regioner er gjort en reel indsats for at sikre bedre beskyttelse af mindretal baseret på princippet om multikulturelle samfund og forståelse for EU's rigdom og mangfoldighed og **foreslår** derfor på baggrund af det bevismateriale, der er indsamlet af Regionsudvalgets medlemmer, at der først udarbejdes et ikke-udtømmende katalog af bedste praksis på lokalt og regionalt niveau som det, der er vedlagt nærværende udtalelse.

2. Synspunkter og henstillinger

2.1 *Fremme af mangfoldighed og tværkulturel dialog — foranstaltninger på lokalt niveau*

Regionsudvalget

2.1.1 **mener**, at de lokale og regionale myndigheder kan gøre en forskel i kampen mod racisme, antisemitisme, islamofobi, fremmedhad, homofobi og angreb på mindretalsgrupper, navnlig romaer og statsborgere fra tredjelande, ved at fremme mangfoldighed i nærmiljøet og leve op til princippet om, at mangfoldighed gør samfundet rigere;

2.1.2 **foreslår**, at de lokale og regionale myndigheder på lokalt plan iværksætter passende foranstaltninger til at forbedre beskyttelsen af mindretals rettigheder og løse problemerne med racisme og fremmedhad i europæiske byer og regioner, for eksempel ved at

— oprette regionale og lokale ikke-diskriminationskontorer, der skal overvåge og registrere klager fra personer i grupper, der er eller har været udsat for forskelsbehandling;

— uddele basale oplysninger om mindretalenes situation og ikke-diskriminationspolitikker til den brede offentlighed;

- der gennem officielle repræsentanter for byer, kommuner og regioner formidles god praksis til offentligheden;
- inddrage EuropeDirect kontaktcentrene i indsatsen for at fremme mindretals rettigheder og ikke-diskriminationsforanstaltninger;
- stable arrangementer og festlige begivenheder på benene, således at de forskellige kulturer, traditioner og sproggrupper i området får mulighed for at mødes;
- oprette uddannelsesprogrammer for lokale og regionale forvaltninger, lærere og journalister med det formål at sætte fokus på ikke-diskrimination og lige behandling af alle borgere;
- oprette nem og direkte adgang for medlemmer af mindretal til de forvaltningstjenester, hvor der er størst sandsynlighed for at støde på forskelsbehandling;

2.1.3 **er enig med** Parlamentet i, at romaernes situation vækker særlig bekymring og **mener** derfor, at Roma-samfundet har brug for særlig beskyttelse, ikke mindst i betragtning af dets størrelse og særegenhed;

2.1.4 **anser** integreringen af romaer for at være en stor udfordring for regionale og lokale myndigheder og **opfordrer** EU-institutionerne, de nationale regeringer og lokale og regionale myndigheder til at fastlægge en fælles integreret strategi, der på lokalt plan vil lette den politiske, sociale og økonomiske integration og samtidig fremme respekten for mangfoldighed og tolerance. Til det formål **foreslår** Regionsudvalget, at følgende foranstaltninger iværksættes på lokalt og regionalt niveau:

- udarbejdelse af fleksible uddannelsesstrategier, således at chancerne for integration gøres så gode som muligt;
- udveksling af bedste praksis mellem de byer og regioner, hvor der bor medlemmer af Roma-samfundet;
- finansiering af kulturelle begivenheder, der har til formål at udbrede viden om romaernes kulturarv og traditioner;

2.1.5 **fastholder**, at det for at undgå ekstremisme og segregation er vigtigt, at der på regionalt og lokalt niveau er en dialog mellem de religiøse og etniske grupper, hvilket også kunne føre til en fælles forståelse af de europæiske samfundsligheder og forskelligheder.

2.1.6 **støtter** Parlamentets fremhævnelse af, at homofobi i Europa giver anledning til særlig bekymring især under henvisning »til en række foruroligende tildragelser, der har fundet sted i nogle af EU's medlemsstater ...«

2.2 Anvendelse og fremme af ligestillingsstandarder og -planer

Regionsudvalget

2.2.1 **mener**, at ligestillingsstandarder for leveringen af tjenesteydelser kun kan opnås, hvis lokale og regionale myndigheder fastlægger politiske mål og indikatorer, der kan være til hjælp ved vurderingen af, i hvilken udstrækning politikkerne er blevet gennemført, og Regionsudvalget **ønsker** at medvirke ved fastlæggelsen af disse indikatorer;

2.2.2 **erkender**, at ligestillingsstandarder og -planer, der har til formål at skabe strategier for ligestilling, der går på tværs af samfundsgrupperne, og for lige muligheder uanset race, køn, handicap og seksuel orientering, i højere grad anerkender betydningen af retfærdig behandling og lige adgang til de lokale og regionale myndigheders tjenester og til beskæftigelse, der er udviklet som et redskab, der skal sætte de lokale og regionale myndigheder i stand til at integrere køn, race eller handicap i kommunalpolitik og i praksis på alle niveauer;

2.2.3 **mener**, at lokale og regionale myndigheder bør levere lokale tjenester af høj kvalitet, som er tilgængelige for alle og opfylder behovene i de enkelte kvarterer og blandt de enkelte samfundsgrupper i byerne, og etablere en ramme, inden for hvilken samhørighed og bæredygtighed kan blomstre ved at vende tilbage til allerede fastlagt bedste praksis som for eksempel:

- retshjælp i form af rådgivning vedrørende den enkeltes personlige situation;
- finansiering af lokale modtagelsescentre;
- afholdelse af integrationsfora med offentlige debatter for at styrke kontakten mellem borgerne/de fastboende og de nyankomne;
- oprettelse af rådgivende organer mod diskrimination og særlige rådgivere med ansvar for sager om race- og kønsdiskrimination.

2.3 Adgang til sprogundervisning, uddannelse og arbejdsmarkedet

Regionsudvalget

2.3.1 **gør opmærksom på**, at uddannelse er et hovedredskab for mindretals integration i det sociale og politiske liv i det land, hvor de bor, og for at skabe tolerance og respekt for forskellighed, og at lokale og regionale myndigheder spiller en vigtig rolle i den henseende;

2.3.2 **opfordrer** ligesom Europa-Parlamentet **indtrængende** medlemslandene til at gøre deres yderste for at sikre, at børn af flygtninge, asylansøgere og indvandrere integreres effektivt i uddannelsessystemerne. Offentlige myndigheder bør endvidere medvirke til at sikre, at medlemmer af mindretal får alle muligheder for at erhverve de sproglige færdigheder, som er nødvendige for en vellykket integration;

2.3.3 **understreger**, at erhvervelse af tilstrækkelige sproglige færdigheder i det officielle EU-sprog, hvor mindretallet bor, øger mulighederne for effektiv integration og **anfører**, at de lokale og regionale myndigheder inden for rammerne af deres beføjelser, i det omfang det er hensigtsmæssigt, bør sørge for, at der selv i børnehaver er gratis adgang til integrationsprogrammer med bl.a. frivillige sprogkurser i det officielle sprog;

2.3.4 **er bekymret** over den demotiverende effekt af høj ungdomsarbejdsløshed og **anbefaler** anvendelse af positive foranstaltninger særligt i forbindelse med dårligt stillede gruppers adgang til arbejdsmarkedet;

2.3.5 **foreslår**, at RU-medlemmerne inddrager deres netværk til at slå til lyd for:

- praktikophold ved kommuner for medlemmer af mindretalsgrupper;
- legatordninger for de bedste studerende fra etniske minoriteter og dårligt stillede grupper;
- særlige sproguddannelsesprogrammer for børn af migranter;

2.3.6 **har noteret sig** eksisterende bedste praksis på regionalt og lokalt plan inden for uddannelse og adgang til arbejdsmarkedet, herunder

- adgang til offentlige skoler for børn af alle nationaliteter;
- fri adgang for alle til sprogundervisning garanteret af kommunerne;
- samme adgang til uddannelse for handicappede, ikke-EU-borgere og den ældre del af befolkningen i overensstemmelse med princippet om livslang læring;
- oplysningsprojekter rettet mod at bekæmpe diskrimination;
- kurser udbudt på mindretalsgruppens sprog;
- egentlige kontorer for integrationspolitik;
- foranstaltninger til bekæmpelse af forskelsbehandling i forbindelse med jobsøgning iværksat af den lokale arbejdsformidling, for eksempel ved at arbejdsgiverne modtager anonymiserede oplysninger om de jobsøgende, hvori kandidaternes efternavne er udeladt.

2.4 Adgang til sociale boliger og offentlige tjenester

Regionsudvalget

2.4.1 **opfordrer** medlemslandene til at oprette en national database eller nationale retningslinier for myndigheder med ansvar for boligområdet for systematisk og omhyggelig indsamling af oplysninger om migranter og etniske mindretals boligforhold;

2.4.2 **opfordrer** de lokale og regionale myndigheder til at intensivere indsatsen til sikring af, at de iværksatte ikke-diskriminationsforanstaltninger overholdes, og især at

- alle familier uanset nationalitet får tildelt kommunale boliger;
- undgå ghettodannelse og om nødvendigt ty til positiv særbehandling;
- udarbejde handlingsplaner på lokalt og regionalt niveau, der skal garantere lige adgang til boliger;

2.4.3 **fremhæver** lokale og regionale myndigheders bedste praksis til sikring af lige adgang til boliger og offentlige tjenester for alle borgere, for eksempel ved at

- sørge for, at faglige og retlige garantier og forsikringspolitikker omfatter alle befolkningsgrupper;
- tildele kommunale lejligheder til migranter og statsborgere fra tredjelande;

— nedsætte rådgivende organer, der skal forbedre flygtninges og migranternes adgang til boliger;

- iværksætte programmer for udlejning af almennyttige boliger;
- sikre migranternes deltagelse i offentlige debatter om boligpolitikken;
- sikre, at alle medlemmer af lokalsamfundet har lige adgang til offentlige tjenester af samme kvalitet.

2.5 Aktiv deltagelse i det politiske og civile liv

Regionsudvalget

2.5.1 **støtter på det kraftigste**, at medlemmer af mindretalsgrupper deltager i det politiske liv på alle myndighedsniveauer (lokalt, regionalt, nationalt og europæisk), og især at de i højere grad tager del i lokalpolitik; med dette for øje kunne de lokale og regionale myndigheders strukturer og beslutningstagingsprocedurer gøres klarere og lettere tilgængelige for at tilskynde mindretallene til at deltage og for at fremme ubegrænset forenings- og udtryksfrihed;

2.5.2 **opfordrer** de lokale og regionale myndigheder til at tilskynde repræsentanter for de forskellige etniske indvandrergrupper til at tage et større samfundsmæssigt ansvar i de enkelte medlemslande og på regionalt og lokalt plan;

2.5.3 **bifalder** de initiativer, som en række byer og regioner har iværksat med henblik på at fremme udøvelsen af politiske rettigheder, eksempelvis

- oprettelsen af rådgivende organer;
- mindretalsrepræsentation ved mindst én person i byråd;
- fuld deltagelse af medlemmer af mindretal i lokal- og kommunalvalg;
- oprettelse af hjemmesider over kommunale aktiviteter mellem borgerne/de fastboende, migranter og dårligt stillede grupper;

2.5.4 **opfordrer til**, at der iværksættes konkrete foranstaltninger, herunder at der skabes de rette betingelser for, at organisationer, der er repræsentative for de nationale mindretal, rent faktisk har mulighed for at deltage i udarbejdelsen og gennemførelsen af politikker og programmer vedrørende den uddannelses- og erhvervsmæssige integration af mindretal;

2.5.5 **fremhæver** det ansvar, som lokale og regionale medier har for at fremme tolerance og respekt for forskellighed og deres rolle i at sikre en effektiv kommunikation og medvirke til at øge medlemmer af mindretals aktive deltagelse i det lokale politiske og civile liv.

2.6 Indsats til fremme af dataindsamling på regionalt og lokalt niveau

Regionsudvalget

2.6.1 **Finder** det afgørende for vurderingen af gennemførelsen af ikke-diskriminationspolitikker, at data, der indsamles, opdeles efter etnisk oprindelse;

2.6.2 **gentager** sin opfordring til Kommissionen om at offentliggøre et vademecum om bedste praksis inden for ikke-forskelsbehandling for lokale myndigheder i deres egenskab af arbejdsgivere, leverandører og aftagere af varer og tjenesteydelser og som bannerførere for lokal samhørighed og ikke-forskelsbehandling. Vademecumet skal fastlægge de forpligtelser, der påhviler lokale myndigheder med hensyn til beskyttelse af grundlæggende rettigheder, herunder forsamlingsfriheden, og de lokale myndigheders særlige forpligtelse til at foregå med et godt eksempel i bekæmpelsen af hadefulde tale eller tale, der vil kunne føre til legitimation, udbredelse eller fremme af racehad, fremmedhad, antisemitisme, homofobi eller andre former for diskrimination eller had baseret på intolerance. Regionsudvalget **tilbyder** i den forbindelse Kommissionen sin hjælp til indsamling af data på regionalt og lokalt niveau;

2.6.3 **finder** det væsentligt for effektiviteten af de politikker, der er iværksat til fremme af ligebehandling og løsning af alle former for diskrimination, at indsamlingen, overvågningen og vurderingen af data forbedres og **gentager**, at de lokale og regionale myndigheder på lige fod med Kommissionen må inddrages i arbejdet med at udarbejde sammenlignelige kvantitative data med henblik på at identificere og bringe eksisterende uligheder frem i lyset.

Bruxelles, den 15. juni 2006

3. Afsluttende bemærkninger

Regionsudvalget

3.1 **fremhæver** betydningen af at forbedre det interinstitutionelle samarbejde mellem EU-institutionerne, Europarådet, FN og OSCE om effektiv beskyttelse af mindretal og lægger vægt på den rolle, som ngo'er og nationale, tværnationale og europæiske sammenslutninger af regionale og lokale myndigheder har i denne proces;

3.2 **ønsker**, at den regionale dimension i højere grad inddrages i rapporterne fra Det Europæiske Observationscenter for Racisme og Fremmedhad (EUMC) og EU-netværket af uafhængige eksperter vedrørende grundlæggende rettigheder;

3.3 **mener**, at EU kunne støtte medlemslandenes foranstaltninger på lokalt, regionalt og nationalt plan med tilstrækkelig finansiering, og at medlemslandene kunne lægge nogle af deres beslutningsbeføjelser med hensyn til strukturfondene ud til de regionale og lokale myndigheder i overensstemmelse med EU's decentraliseringspolitik;

3.4 **henstiller til**, at der ydes tilstrækkelig finansiering til foranstaltninger på lokalt og regionalt niveau til bekæmpelse af forskelsbehandling og beskyttelse af alle borgeres rettigheder.

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget

BILAG

BESKYTTELSE AF MINDRETAL PÅ REGIONALT OG LOKALT PLAN: GOD PRAKSIS ⁽¹⁾

En stor del af den gode regionale og lokale praksis, som har til formål af forbedre mindretalenes situation og fremme politikker til bekæmpelse af forskelsbehandling, er kortlagt ved undersøgelser gennemført af medlemmer af Regionsudvalget samt af regionale og lokale myndigheder, organisationer og foreninger. Regionsudvalget ønsker at udbygge denne begrænsede oversigt og anvende den i EU-initiativer til fremme af standarder for lige behandling af alle.

1. Fremme af mangfoldighed og interkulturel dialog

- I Tyskland har det bayerske integrationsforum udviklet en række aktiviteter under mottoet »Integration gennem dialog« (dvs. offentlige debatter). Målet med disse aktiviteter er at øge kontakten mellem den oprindelige befolkning og udlændinge og dermed undgå, at der opstår kulturelle og sproglige ghettoer — såkaldte »parallele samfund«.
- I byen Corps-Nuds i Frankrig anerkendes nyankomne som en del af lokalsamfundet og opfordres til at deltage i alle lokale sociale aktiviteter. Hertil kommer, at børn af alle nationaliteter har adgang til offentlige skoler. Handicappede og arbejdssøgende voksne er ligeledes sikret adgang til offentlig uddannelse i overensstemmelse med princippet om livslang læring.
- I Bremen er der iværksat en lang række integrationspolitiske foranstaltninger. Fælles for dem alle er, at de fremmer den interkulturelle og interreligiøse dialog for på den ene side at komme fremmedfjendtligheden til livs og på den anden side forebygge radikaliserings- og segregationstendenser.
 - »die Nacht der Jugend« (Ungdommens Aften) afholdes én gang om året i Bremens rådhus til minde om ofrene for nazismen. Det overordnede mål for alle disse aftener er, at blikket tilbage i tiden kombineres med et engagement i en menneskevenlig nutid. Der deltager gennemsnitligt 3.000 personer i Ungdommens Aften, heraf en tredjedel unge. Hvert år afholdes arrangementet under sit eget motto. Blandt de seneste års temaer for Ungdommens Aften kan nævnes »Møde med sinti og romaer«. Ud over foredrag af samtidsvidner, udstillinger og diskussionsfora er der også teaterforestillinger, idrætsopvisninger og koncerter af alle genrer, lige fra klassisk til hiphop — noget for enhver smag og aldersklasse.
 - Religionsbykort. Et succesfuldt »Nacht der Jugend«-projekt er religionsbykortet, som forvaltes af unge og henvender sig til unge. Dette projekt har aktiveret unge i Bremen fra forskellige religioner i et forsøg på en udveksling mellem religionerne og på at nå frem til en bedre forståelse af ens egen trosretning. Der er tale om et forum, hvor unge fra alle religiøse grupper i Bremen kan lære hinanden at kende, udveksle synspunkter og nyde hinandens selskab, mens de arbejder på deres bykort. De unge har oprettet en interaktiv internetportal med et bykort, der viser placeringen af alle kirker, moskéer og menighedshuse i hver bydel. På webstedet er der endvidere et debatforum, hvor de unge bogstaveligt talt kan udveksle synspunkter om Gud og verden. Religionsbykortet har vist, at der blandt de unge findes et ønske om interreligiøs dialog. Denne mulighed tilbydes ikke i tilstrækkelig grad i religionsundervisningen, der er opdelt i forskellige trosretninger. De unge ønsker at lære andre religiøse unges tro og liv at kende direkte fra disse unge og vil have en dialog »i øjenhøjde« uden hierarki og autoritet.
 - Bremens islam-uge: der lægges i Bremen særlig vægt på integrationen af de islamiske medborgere. Under islam-ugen får muslimerne mulighed for offentligt at præsentere deres tro og kultur. Enhver kan i denne uge lære islam, som den dyrkes og praktiseres i Bremen, at kende. Gennem en lang række foredrag, debatter og udstillinger indbydes man til at lære noget om, tale med og mødes med muslimer under uformelle former. Det drejer sig ikke om at tale om muslimerne, men at tale med dem. En kritisk udveksling af synspunkter er ikke kun tilladt, men anbefales ligefrem.
 - Reception på Bremens rådhus i anledning af fastens afslutning. Ved udløbet af fastemåned, Ramadan, indbydes de muslimske medborgere af Den Frie Hansestad Bremens senat til sammen med medlemmer af andre trossamfund at fejre afslutningen af fasten. Muslimerne tager altid gerne imod indbydelsen, som viser at muslimerne, deres kulturelle arv og deres tro respekteres.
- »Oporto uden grænser«-projektet (Portugal) er en strategi til analyse af, overvejelser om og behandling af immigrationsituationen i byen. Denne indsats inddrager 33 indvandrerforeninger, der repræsenterer de forskellige indvandrer-samfund i Oporto. Projektaktiviteterne har en række forskellige mål. Der tilstræbes en integreret og deltagelsesorienteret social udvikling af alle aktører med henblik på at opretholde og fremme den sociale samhørighed. Her skal

⁽¹⁾ Kilder: oplysninger indsamlet af Regionsudvalgets medlemmer; »Thematic Comments no. 3: The protection of Minorities in the European Union« udgivet af EU-netværket af uafhængige eksperter vedrørende grundlæggende rettigheder (2005); EUMC's årsberetning, Del II »Racisme og fremmedhad, udviklingstendenser og god praksis« (2005).

omtales to af disse aktiviteter, som udmærker sig ved deres regelmæssige karakter og inddragelse af indvandrere for- eninger i planlægnings-, udviklings- og evalueringsfaserne:

- **»En historie at fortælle«:** Formålet med denne aktivitet er at identificere og samle betydningsfulde historier fra disse samfunds kulturelle arv og videreformidle dem til en bredere offentlighed ved regelmæssigt at arrangere rekreative og præstationsbaserede aftener, der afholdes på ansete steder i byen.
- **Kultursamfundsmøde:** Hovedmålet med denne aktivitet er at bidrage til at opbygge relationer mellem de forskellige samfund samt at fejre og fremme den kulturelle mangfoldighed i Oporto. Der afholdes sociokulturelle arrangementer og informationsmøder med deltagelse af både de oprindelige og udenlandske beboere i udstillinger samt salg af kulturelle og gastronomiske produkter. Der deltager flere hundrede mennesker i denne årlige begivenhed, som afholdes i en kendt bygning i byen.
- **»Inter-Nation«-programmet i Vallonien (Belgien)** tager sigte på interkulturalitet og erhvervelse af specifikke faglige færdigheder. Formålet er at få de personer i arbejde, som der stadig gøres for lidt brug af på arbejdsmarkedet. Det drejer sig navnlig om at fremme de interkulturelle aktiver, som personer af udenlandsk oprindelse ligger inde med, i forbindelse med job, der har et internationalt islæt. Samtidig forsyner Inter-Nation-programmet virksomheder med kompetent arbejdskraft, som er i stand til at støtte dem i deres forehavender.
- München har udviklet et projekt med betegnelsen **»aktive sammen i Neuperlach«**. Som led i projektet gøres beboernes haver til fælles aktivitetsområder for tyskere og indvandrere, der bor i samme kvarter. Dette projekt fremmer kommunikationen og integrationen mellem folk med forskellig kulturel, etnisk og racemæssig baggrund.
- I Amsterdam har man iværksat projektet **»Anden Verdenskrig i perspektiv«** med det formål at bekæmpe forskelsbehandling og antisemitisme og øge tolerancen og den gensidige respekt.

2. Anvendelse og fremme af standarder og planer for ligebehandling

- Den selvstyrende region Madrid er i færd med at gennemføre sin regionale integrationsplan for 2006-2008, som er udarbejdet med støtte fra samtlige sociale grupper i regionen og med deltagelse af over 1.000 repræsentanter og eksperter med henblik på at sikre, at indvandrerne integreres i samfundet. Det er første gang, at en spansk region har øremærket over 4,4 mia. EUR til fremme af indvandrernes integration. Samtlige indvandrere, uanset deres administrative status, har gratis adgang til Madriids uddannelsessystem og sundhedsvæsen på lige fod med alle andre borgere i Madrid. Hertil kommer, at regionalstyret i Madrid har oprettet centre, der yder social bistand til indvandrere (CASI) med henblik på at styrke det netværk af grundlæggende hjælp, der står til rådighed for særligt sårbare indvandrere, samt etableret centre til fremme af indvandreres integration og deltagelse (CEPIS) for at befordre, styrke og demonstrere indvandrersamfundenes kulturrigdom.
- I Wien er der oprettet egentlige kontorer for integrationspolitik. Der er endvidere etableret en særlig enhed for **»Integration og mangfoldighed«** med henblik på at nå frem til en egentlig mangfoldighedsforvaltning og udvide rådgivningstjenester til at omfatte nye migranter, som har bosat sig i byen. Denne enhed samarbejder med migrantorganisationer og fremmer integrationsrelevante tiltag og projekter som f.eks. sprogindlæringsforanstaltninger.
- I Emilia Romagna-regionen i Italien er der oprettet rådgivende antidiskriminationsorganer, og de lokale myndigheder har ansat særlige rådgivere, der skal kunne gribe ind i tilfælde af race- eller kønsdiskrimination.

3. Adgang til sprogindlæring, uddannelse og jobmarkedet

- I Rennes i Frankrig tilbydes en række forskellige aktiviteter og uddannelsesmuligheder for at sikre nyankomnes integration i lokalsamfundet. Endvidere er der et særligt budget for oprettelse af modtagecentre i lokalsamfundet.
- Bystyret i Wien tilbyder nye migranter alfabetiseringskurser og grundlæggende undervisning i tysk, navnlig for kvinder med børnepasningstilbud i dagtimerne.
- I Škocjan i Slovenien er der indført en integrationspolitik via et program, der tager sigte på at lære lokalbefolkningen om fremmedhad.
- Med henblik på at bekæmpe jobdiskrimination har Rhône-Alpes-regionen i Frankrig opfordret den lokale arbejdsformidling til at sende arbejdsgiverne anonymiserede oplysninger om de arbejdssøgende, hvori kandidaternes efternavne er udeladt.

4. Adgang til boliger og offentlige tjenester

- I Wien er der lige adgang til byens offentlige tjenester for alle medlemmer af samfundet, uanset nationalitet, køn, race og religion, og tjenesterne er af samme kvalitet for alle. Endvidere har kommunerne støttet og finansieret projekter, der fremmer og videreudvikler pluralistiske politikker. Byen fremmer kulturel, sproglig og tilhørmæssig mangfoldighed, og samtlige borgere har adgang til retshjælp i form af rådgivning om den enkeltes personlige situation.

- I Barcelona er offentlige tjenester tilgængelige for alle registrerede personer, også hvis de ikke er i besiddelse af opholdspapirer. De lokale catalanske myndigheder forsøger at tilpasse de eksisterende lokale tjenester til migranternes behov og mål, navnlig gennem teknisk støtte i forbindelse med modtagelse og boligøgning, finansiel støtte til mangfoldighedsfremme, statsborgerskabspolitikker samt videntjenester i beslutningstagningen.
- I Frankrig tildeles der inden for rammerne af boligpolitikken for det storbyfællesskab, som byen Corps-Nuds indgår i, uden hensyntagen til nationalitet, kommunale boliger til bestemte befolkningsgrupper, herunder romaer.
- Den catalanske regering har skabt »La Red de Bolsa de Vivienda Social« med det sigte at forbedre adgangen til ordentlige boliger for alle samfundsgrupper ved at yde tekniske og juridiske garantier, en forsikring og en garanti på mindst seks måneder.
- I Østrig har byerne Salzburg, Krems og Guntramsdorf tildelt indvandrere og tredjelandsstatsborgere kommunale lejligheder. Den rådgivende organisation »Wohndrehscheibe«, der arbejder for at forbedre flygtninges og indvandreres adgang til boliger, blev i 2004 udpeget som en af de 107 eksempler på »bedste praksis«, der kunne komme i betragtning til prisen »Dubai International Award«.
- I Tjekkiet er kommunerne under »Programmet for opførelse af boliger med særlig boligbistand« forpligtede til at støtte opførelsen af nye huse og forsyne dem med sociale tjenester for derved at hjælpe grupper, der er i fare for social udstødelse.
- Siden 1994 har der i Madrid-regionen været iværksat et særligt boligformidlingsprogram for at imødekomme indvandrerbefolkningens boligbehov. Det sikrer indvandrerne anstændige boliger, opretter en række forskellige formidlings-systemer og garantier for indvandrerbefolkningen til erhvervelse af boliger fra ejendomsmarkedet. Programmet omfatter også adgang til bofællesskaber og fremmer dannelsen af andelsforeninger med henblik på leje eller sameje af boliger.
- I Slovenien opfordrer »Programmet til fremme af kommunale garantier for almennyttige udlejningsboliger i 2005« kommunerne til at opføre og renovere almennyttige udlejningsboliger.
- I Gent, Belgien, har de offentlige og private parter underskrevet en erklæring om ikke-diskrimination på boligområdet for at udelukke og forebygge enhver form for forskelsbehandling inden for boligsektoren.
- I Verona, Italien, tilbyder andelsforeningen »La casa per gli Extracomunitari« boliger til indvandrere og sørger for, at de deltager i offentlige fora, hvor boligpolitikker debatteres.

5. Aktiv adgang til det politiske og civile liv

- I Torino i Italien har alle udlændinge, der har boet i byen i de sidste 6 år, stemmeret ved byrådsvalgene.
- I Danmark har kommunerne i henhold til integrationsloven mulighed for at etablere integrationsråd, som har bemyndigelse til at afgive vejledende udtalelser om den almindelige integrationsindsats i kommunen og om de integrationsprogrammer, der tilbydes af kommunalbestyrelsen. Rådene består af mindst 7 medlemmer, som har bopæl i kommunen, og som udpeges af kommunalbestyrelsen. Udpegningen sker blandt medlemmer af lokale flygtninge- og indvandrerforeninger. Endvidere udpeges personer med tilknytning til skolebestyrelser og andre lokale foreninger i kommunen. Oprettelsen af integrationsråd ses som et første skridt i inddragelsen af indvandrere og flygtninge i den politiske beslutningsproces. Erfaringen viser, at mange indvandrere og flygtninge, som er medlemmer af integrationsrådene, senere involveres i den mere formelle politiske beslutningsproces, f.eks. som kommunalbestyrelsesmedlemmer. Ca. 60 danske kommuner har valgt at oprette integrationsråd.
- Byudvalget for Oportos samfundsgrupper (Portugal) er et rådgivende organ, der rapporterer til byrådet. Dets rolle er at tilbyde en interaktiv platform for information og debat mellem udenlandske grupper, som er bosiddende i Oporto, samt mellem disse grupper og den lokale myndighed. Gennem sådanne møder får den lokale myndighed kendskab til disse foreningers holdninger og ideer til projekter, som det overvejer at lancere med henblik på at fremme integrationen af de pågældende grupper. Deltagerne drøfter endvidere nogle af de vigtigste hindringer, som foreningerne står over for, når de skal gennemføre deres egne projekter. De foreninger, som repræsenterer Oportos udenlandske befolkningsgrupper, har lige fra starten vist stærk interesse i byudvalget. I alt 13 foreninger er i øjeblikket repræsenteret i udvalget. Det kan derfor med rimelighed påstås, at de lokale myndigheder samarbejder aktivt med et repræsentativt udsnit af Oportos udenlandske befolkningsgrupper. Indvandrerne og etniske mindretal har observatørstatus i bystyret. Det udgør således et solidt grundlag, som der kan bygges videre på i fremtiden. Det rådgivende organ er en central del af bystyrets strategi for tilnærmelse til borgerne, og viser, hvor stor vægt det lægger på at fremme et aktivt borgerskab og deltagelsesdemokrati. Dets mål er at gøre udvalget så repræsentativt som muligt i relation til de forskellige udenlandske befolkningsgrupper, som bor i byen, og flere foreninger opfordres til at deltage: de, der ønsker det, skal sende deres ansøgning til byrådsformanden.

- I Spanien sørger el Gobierno del Principado de Asturias for, at alle, der bor inden for området, har adgang til sociale ydelser. Myndighederne sikrer endvidere faglig og økonomisk støtte til udvikling af menneskelige ressourcer og har indført forebyggende foranstaltninger, der skal gøre det lettere for forskellige grupper, der udsættes for eller risikerer forskelsbehandling, at deltage i samfundslivet. Der er udarbejdet en plan for social integration, som omfatter konkrete foranstaltninger til fremme af integrationen af mindretal på bolig-, uddannelses- og sundhedsområdet samt i forbindelse med sociale tjenester.
- I Italien har mindretalsrepræsentanter (lederen af det senegalesiske mindretal i Toscana) en plads i Firenzes byråd.
- I Berlin er der med henblik på at lette integrationen indført en ordning med regelmæssig overvågning af mindretalenes situation. Bystyret i Berlin har lanceret en »Nabolagsfond«, som er et succesfuldt eksempel på forbedret deltagelse og integration af borgerne.

6. Beskyttelse af romamindretallet

Belgien

- I Belgien tildeles der i kraft af Det Flamske Råds dekret om lige muligheder inden for uddannelse ekstra midler til bestemte skoler på basis af antallet af studerende fra dårligt stillede grupper, herunder romaer.
- I Belgien nedsatte den flamske regering i 1997 et udvalg for mobile boliger med henblik på at udarbejde konkrete forslag til løsning af boligproblemer og oprettelse af boligområder for romaer og andre omreisende.
- I Flandern er der i overensstemmelse med et dekret om den flamske politik over for etniske og kulturelle mindretal oprettet fem »romaenheder« i regionale integrationscentre. Disse enheder har til formål at evaluere og gennemføre mindretalspolitikken. I Vallonien blev der i 2001 oprettet et mæglingcenter for romaer og omreisende folk med henblik på at føre tilsyn med projekter til fordel for disse befolkningsgrupper og for at mægle mellem dem og de offentlige myndigheder.

Tjekkiet

- I Tjekkiet er der roma-koordinatorer både på regionalt plan og i hovedstaden Prag, mens romaerne på lokalt plan betragtes som et nationalt mindretal.
- I Tjekkiet organiserede en ngo ved navn »Gensidig Sameksistens« og Ostrava-regionens politistyrke en sommerlejr for romabørn i 2004. Formålet var at forbedre kommunikationen og samarbejdet mellem politi og romaer.

Frankrig

- I nogle få skoler i Frankrig er der en lærer med den særlige opgave at fremme integrationen af romabørn. Der er afsat et antal skolebusser til transport af romastuderende, hvis konkrete deltagelse i skoleundervisningen overvåges.

Tyskland

- I Tyskland er det centrale råd for tyske sinti og romaer en paraplyorganisation, der omfatter ni foreninger på delstatsniveau og adskillige andre på regionalt og lokalt niveau. Det repræsenterer og forsvare de forskellige mindretalsudvalgs interesser.

Grækenland

- I byen Patros, Grækenland, er der iværksat omfattende foranstaltninger til beskyttelse af romamindretallet, herunder regelmæssige lægebesøg og vaccinationer, programmer for forbedret adgang til arbejdsmarkedet for den lokale romabefolkning og fastlæggelse af en aktiv boligpolitik, der omfatter boligstøtte fra staten.

Ungarn

- I Ungarn har lokalforvaltningen og den lokale mindretalsregering i Ozd iværksat et program, der går ud på at sanere et område præget af alvorlig nedslidning og social udstødelse.

Slovenien

- Den slovenske forfatning sikrer mindretal retten til at bruge deres eget sprog som officielt sprog i det område, hvor de bor. Dette gælder de ungarske og italienske mindretal. Disse to mindretal har deres egne repræsentanter i det nationale parlament.

- Gennem kontoret for nationale mindretal forbereder regeringen lovgivning vedrørende det slovenske romasamfunds særlige status, rettigheder og beskyttelse. Det er sandsynligvis det første EU-land, der tager sådanne skridt. Siden den siddende regerings tiltrædelse har romaer i Slovenien i henhold til loven om lokalt selvstyre og loven om lokalvalg kunnet vælge kommunalrådsmedlemmer, som kan repræsentere romasamfundet i de kommuner, hvor romaerne er en del af den oprindelige befolkning. Inden for rammerne af regeringens program af støtteforanstaltninger for romaer vil de lokale myndigheder i Rogašovci gennemføre et program af offentlige initiativer »om romaer for romaer«, herunder offentlig finansiering af projekter til afhjælpning af infrastrukturproblemer i forbindelse med forsyningspligtigheder, til løsning af uddannelsesmæssige, sociale og kulturelle spørgsmål og til ydelse af retshjælp til romaerne.
- Ljubljanas institut for uddannelsesforskning oprettet et projekt under navnet »Integration af romabørn i det almindelige uddannelsessystem i Slovenien«. Det er projektets mål at forbedre romabørnenes uddannelsesmuligheder på førskole- og grundskoleniveau i Dolenjska-regionen.

Spanien

- Programmet »Prologuer«, der er lanceret af den catalanske regering, skal støtte romaer og andre grupper, der udsættes for forskelsbehandling. Logikken bag programmet er ganske enkel: tomme lejligheder opkøbes, renoveres og udlejes til indvandrere og andre dårligt stillede samfundsgrupper.
- Den selvstyrende region Madrid lancerede i 1999 APOI-projektet til fremme af den samfundsmæssige integration af etniske mindretal fra Østeuropa. Integrationsprocessen består af tre faser: velkomstfasen, bosættelsesfasen (herunder job- og boligsøgning) og opfølgingsfasen. APOI er virksom på fire niveauer: enkeltindivid, familien, gruppen og samfundet. Der er tale om en aktiv deltagelsesstrategi, hvor indvandrere involveres i deres egen integration, og eventuelle problemer tackles på individuelt plan under hensyntagen til den samlede kontekst.
- Byrådet i Barcelona oprettet et kommunalråd for Barcelonas sigøjnersamfund, som er et rådgivende organ, der skal forbedre velfærden og livskvaliteten for byens romaer.

Storbritannien

- I Storbritannien er der iværksat et såkaldt »Gypsy/Traveller Achievement Project« med inddragelse af forældre og interviews med børn. Som led i projektet skal akademiske programmer tilpasses med henblik på at tiltrække flere studerende blandt romaerne. De fleste lokale myndigheder har en »Traveller Education Service«, en ordning til fremme af romafamiliernes uddannelse. Én skole har lanceret et fleksibelt program, som foregår uden for skolen og omfatter læse- og skrivefærdighed, matematik og udendørs aktiviteter, og én lokal myndighed har udarbejdet pakker, der skal lette overgangen fra primærtrinnet til sekundærtrinnet.
-

Regionsudvalgets udtalelse om Meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat og Hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik

(2006/C 229/10)

REGIONSUDVALGET HAR —

under henvisning til Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat KOM(2005) 494 endelig og hvidbog om en europæisk kommunikationspolitik KOM(2006) 35 endelig,

under henvisning til Kommissionens beslutning af 13. oktober 2005 om i henhold til EF-traktatens artikel 265, stk. 1, at anmode om Regionsudvalgets udtalelse herom,

under henvisning til præsidiets beslutning af 15. november 2005 om at henvise det forberedende arbejde til Underudvalget for Styreformer i EU og Området med Frihed og Retfærdighed,

under henvisning til Nice-traktaten (2001/C 80/01),

under henvisning til traktat om en forfatning for Europa, underskrevet af stats- og regeringscheferne den 29. oktober 2004 (CIG 87/04 rev. 1, CIG 87/04 add. 1 rev. 1, CIG 87/04 add. 2 rev. 1),

under henvisning til erklæring fra EU-medlemslandenes stats- og regeringschefer om ratifikation af traktat om en forfatning for Europa (Det Europæiske Råds møde den 16./17. juni 2005),

under henvisning til samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Europa-Kommissionen (CdR 197/2005, punkt 11), underskrevet den 17. november 2005,

under henvisning til Europa-Parlamentets beslutning om tænkepausen: struktur, temaer og ramme for en evaluering af debatten om Den Europæiske Union A6-0414/2005,

under henvisning til Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs udtalelse om meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Kommissionens bidrag til tænkepausen og tiden derefter: Plan D for demokrati, dialog og debat (CESE 1390/2005 fin) ⁽¹⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 13. oktober 2005 om Tænkepause: Struktur, temaer og ramme for en evaluering af debatten om Den Europæiske Union (CdR 250/2005 fin) ⁽²⁾,

under henvisning til sin udtalelse af 17. december 2002 om meddelelse fra Kommissionen til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om En informations- og kommunikationsstrategi for Den Europæiske Union (CdR 124/2002 fin) ⁽³⁾,

under henvisning til sin udtalelse (CdR 52/2006 rev. 1), som blev vedtaget af Underudvalget for Styreformer i EU og Området med Frihed og Retfærdighed den 7. april 2006 med **Mercedes Bresso**, formand for regionalrådet i Piemonte (IT/PSE), som ordfører,

og ud fra følgende betragtninger:

- 1) Den dårlige kommunikation mellem EU og borgerne viser, at der er et demokratisk underskud i EU. De store beslutninger, som påvirker dagligdagen for folk i EU, bliver taget efter komplekse mellemstatslige og interinstitutionelle forhandlinger, hvortil borgerne i det store og hele kun lejligvis er passive tilskuere.

⁽¹⁾ EUT C 65 af 17.3.2006, s. 92-93.

⁽²⁾ EUT C 81 af 4.4.2006, s. 32-36.

⁽³⁾ EUT C 73 af 26.3.2003, s. 46-52.

- 2) Indtil det på den ene side lykkes at reducere det demokratiske underskud gennem institutionelle reformer, hvilket arbejde for øvrigt blev indledt med forfatningstraktaten, og der på den anden side opnås anerkendelse af den rolle og det arbejde, som udføres af EU's allerede eksisterende demokratiske organer, er det de europæiske institutioners hovedopgave at medvirke til på anden vis at afhjælpe konsekvenserne af det demokratiske underskud, således at borgerne får mulighed for at tilkendegive deres mening om den fremtidige politik for Europa.
- 3) Det haster med ikke kun at få etableret effektive kommunikationsmidler, men først og fremmest med at få fastlagt målene med indsatsen og få dem offentliggjort. Lige så vigtigt er det at give mere plads for borgernes deltagelse og indarbejde baggrunden for det europæiske projekt i undervisningen. Målet er at afhjælpe konsekvenserne af det demokratiske underskud, at give borgerne mulighed for at komme til orde om den fremtidige politik for Europa, navnlig om EU's institutionelle og politiske fremtid: Hvorvidt vi ønsker at udvide eller begrænse de fælles politikområder, eller vi ønsker, at den økonomiske og politiske integration fortsættes, forbliver som den er eller bremses.
- 4) EU's kommunikationspolitik bør tage sigte på at udvikle en bredere europæisk bevidsthed. Denne bevidsthed kan kun tilvejebringes, hvis der blandt borgerne skabes opbakning om det europæiske samarbejde. Her bør man tage udgangspunkt i de emner og sager, som øver indflydelse på borgernes dagligdag og hvor det europæiske samarbejde tilfører en klar merværdi. Alle må være klar over, at det kræver en langsigtet indsats.
- 5) I debatten om Unionens fremtid har de regionale og lokale myndigheder en væsentlig opgave at udføre med at gøre borgerne interesserede i de emner, der vedrører dem, og arrangere strukturerede debatter mellem borgerne, de lokale og regionale politikere og Europa-parlamentarikerne. Regionsudvalget håber, at det som repræsentant for de lokale og regionale myndigheder og Europa-Parlamentet som symbol på det supranationale medborgerskab vil blive inddraget som en integreret del af denne proces som udtryk for ægte kommunikation på flere niveauer.

på sin 65. plenarforsamling den 14.-15. juni 2006 (mødet den 15. juni) enstemmigt vedtaget følgende udtalelse:

Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger

1. Regionsudvalget om tænkepausen og plan D

Regionsudvalget

1.1 **anerkender**, at tænkepausen er en mulighed for at sætte nyt liv i EU, og at den aktuelle krise vedrørende EU's styringsformer ikke bør stille spørgsmålstegn ved den europæiske integrations berettigelse. Enhver kommunikationspolitik vil være forgæves, hvis den ikke er baseret på en ny demokratisk udformning af det europæiske projekt;

1.2 **bemærker**, at Unionen som et samfund med et fælles mål kun vil blive en realitet, hvis det lykkes at formidle en opfattelse af en fælles identitet trods forskelligheden og få denne opfattelse til at slå rod i befolkningerne, hvis det lykkes at videregive de grundlæggende værdier til kommende generationer, hvis det lykkes at formidle disse værdier og fremme dem i relationerne med resten af verden, hvis det lykkes at få borgerne til at forstå de væsentligste kanaler til dialog og interaktion med institutionerne og at formidle en grundlæggende viden om de vigtigste aspekter af den europæiske økonomiske, politiske, historiske og sociale integration og frem for alt få borgerne til at deltage aktivt i opbygningen af Europa og beslutningsprocessen;

1.3 **gentager**, at en fortsættelse af forfatningsprocessen stadig er en af målsætningerne, og **er** derfor **imod** såvel at opgive forfatningstraktaten til fordel for Nice-traktaten som selektiv gennemførelse deraf (»cherry picking«); **slår til lyd** for vedtagelsen af en forfatningstraktat, der kan konsolidere EU som en stærk, fremgangsrig og borgernær politisk enhed, og **opfordrer** til ratifikation af forfatningstraktaten senest i 2009 under hensyntagen til både de vanskeligheder, den er stødt på i visse medlemslande, og holdningen i de lande, som allerede har ratificeret traktaten. Det er derfor nødvendigt at forlænge tænkepausen, hvor man ikke må forspilde nogen mulighed for fremskridt i den europæiske opbygning, som kan give borgerne et bedre billede af EU, uanset om det sker på grundlag af del- eller globale aftaler.

1.4 **henviser** i den forbindelse til den tilbøjelighed til nationalisme og protektionisme, som er dukket op i Den Europæiske Union. Denne tendens udgør en fare for EU's videre udvikling;

1.5 **understreger**, at tænkepausen giver mulighed for at koncentrere den europæiske debat om fordelene ved myndighedsopdeling i flere niveauer til opfyldelse af det europæiske ideal som sammenfattet i forfatningstraktatens motto »enhed i mangfoldigheden«;

1.6 **finder**, at det af hensyn til den europæiske models effektivitet og berettigelse er nødvendigt at integrere nærhedsprincippet fuldt ud, vel vidende at det i denne fase er af afgørende betydning for at bringe borgerne tættere på EU;

1.7 **erkender**, at et offentligt europæisk rum kun kan opstå, hvis Europa relancerer den politiske integration, hvor borgerne får mulighed for at vælge klare politiske retningslinier for Europas fremtid;

1.8 **bekræfter**, at der bør gøres, hvad der er muligt for at skabe en europæisk ånd, der fremmer borgernes fulde og oplyste deltagelse i skabelsen af det europæiske projekt;

1.9 **bekræfter**, at alle de folkevalgte har et ansvar for at opfylde disse uopsættelige krav og **opfordrer** lokale, regionale, nationale og EU-parlamentarikere til sammen at arbejde for, at der knyttes en demokratisk forbindelse med borgerne; i den forbindelse **er det** Regionsudvalgets **håb**, at det interinstitutionelle samarbejde med Europa-Parlamentet og de øvrige institutioner kan intensiveres med det formål at styrke den regionale høring inden for EU væsentligt;

1.10 **er overbevist om**, at dialogen med borgerne, de politiske organisationer, fagforeninger og sammenslutninger med udgangspunkt i en tillidsagt skal gøres permanent og finder i den forbindelse, at man bør anvende tænkepausen til at lytte til borgernes ønsker. Det forudsætter, at EU-institutionerne gøres mere åbne og tilgængelige, så det bliver lettere for borgerne at deltage i debatter og diskussioner. Til det formål er det nødvendigt at etablere et permanent og struktureret samarbejde mellem de institutioner, der skal tilrettelægge dette høringsarbejde;

1.11 **anser det for nødvendigt**, at alle EU-institutioner og -organer systematisk understreger den vigtige rolle, som medlemsstaternes markante regionale og lokale dimension har spillet for den europæiske integration. Denne territoriale dimension er et særligt kendetræk ved vor integrationsproces, som giver hele EU's beslutningstagning større demokratisk legitimitet. Således bør der tages meget større hensyn til Regionsudvalgets udtalelser, hvis man vil styrke EU's demokratiske legitimitet;

1.12 **understreger**, at ifølge Kommissionens egen hvidbog om styreformer og udkastet til forfatningstraktaten bør Regionsudvalget udstyres med instrumenter, som gør det muligt — i det mindste på de områder, hvor udvalget skal høres — at foretage en opfølgning på Kommissionens gennemførelse af de foranstaltninger, som godkendes i dens udtalelse;

1.13 **finder**, at Regionsudvalgets medlemmers demokratiske potentiale og deres europæiske mandat bør udnyttes i kommunikationen på lokalt niveau. Dette indebærer, at de skal inddrages i de i Plan D omtalte nationale planer, hvoraf nogle

allerede er ved at blive iværksat, at de anerkendes som partnere af Kommissionens repræsentationskontorer i medlemslandene, og at de deltager i de i Plan D foreslåede fællesskabsinitiativer og de aktioner, der iværksættes af Europa-Parlamentet. EU bør stille finansielle midler nok til rådighed; ellers risikerer man, at planen kun forbliver gode hensigter;

1.14 **finder**, at det er nødvendigt at gå videre end tænkepausen, og at de europæiske institutioner og politikere må engagere sig i en struktureret debat med borgerne og deres organisationer ved brug af den form, der anvendes i forbindelse med forfatningskonventet. Debatten bør tage udgangspunkt i at definere de konkrete problemer, som de europæiske borgere står over for i hverdagen f.eks. levestandard, beskæftigelse, miljøbeskyttelse og energi, og som foreslået af Europa-Parlamentet fokusere på et begrænset antal prioriterede emner vedrørende Europas fremtid, for eksempel:

- (i) Hvad er målet med den europæiske integration?
- (ii) Hvilken rolle skal Europa spille på verdensplan?
- (iii) Hvad er fremtiden for den europæiske økonomiske og sociale model i lyset af globalisering?
- (iv) Hvordan definerer man Den Europæiske Unions grænser?
- (v) Hvordan fremmes frihed, sikkerhed og retfærdighed?
- (vi) Hvordan skal Unionen finansieres?

1.15 **mener**, at der bør gøres mere for at vinde borgernes tillid end blot føre en dialog og gøre status over, hvad borgerne ønsker. Borgerne i EU bør vide, at det i sidste instans er dem selv, der via deres valgte repræsentanter træffer afgørelserne om EU's fremtid. De spørgsmål, som stilles i det foregående punkt, bør derfor så vidt muligt besvares i form af fælles politiske standpunkter fra alle lokale, regionale og nationale myndigheder;

1.16 **mener**, at de folkevalgte på lokalt, regionalt og nationalt plan — ud over de informations- og kommunikationskampagner, som de selv kan medvirke til — også bør arbejde for, at deres respektive institutioner, forvaltninger eller organer som led i deres daglige virksomhed informerer om den europæiske dimension af deres aktivitetsområde. I den sammenhæng skal det **fremhæves**, at en publikation om god praksis med eksempler på konkrete foranstaltninger, der er gennemført på lokalt og regionalt plan i forbindelse med iværksættelsen af Plan D (demokrati, dialog og debat), er under udarbejdelse i forlængelse af nærværende udtalelse;

1.17 **mener**, at der er behov for at inkludere en fjerde målsætning om decentralisering i Plan D ved siden af demokrati, dialog og debat gennem anvendelse af eksterne kommunikationsformidlere som de lokale og regionale myndigheder, der

via deres kompetencer har en afgørende rolle at spille gennem fora, initiativer og debatter. Debatten bør starte i disse lokale og regionale fora med deltagelse af politikere (fra lokalt og regionalt niveau til nationalt og europæisk niveau) og repræsentanter for det organiserede civilsamfund og borgerorganisationer. Det vil herefter være muligt at forelægge resultaterne fra debatterne i disse fora for de nationale parlamenter og parlamentet i Strasbourg.

2. Regionsudvalget og den europæiske kommunikationspolitik

Regionsudvalget

2.1 **opfordrer til**, at der sker en koordinering med det lokale og regionale niveau, da den af EU og regionerne formulerede *myndighedsopdeling i flere niveauer* også muliggør *kommunikation på flere niveauer* i form af tiltag, der sigter mod gensidig anerkendelse, i overensstemmelse med nærhedsprincippet; **går ud fra**, at de lokale og regionale myndigheder vil blive aktivt inddraget i EU's kommunikationspolitik. På baggrund af diversiteten inden for EU og med henvisning til nærhedsprincippet er de offentlige myndighedsorganer, der befinder sig tættest på borgerne, selvskrevne aktører til at videreformidle det europæiske projekt ud til borgerne;

2.2 **bifalder** i den forbindelse offentliggørelsen af hvidbogen om en europæisk kommunikationspolitik baseret på en udvidet dialog, mindre afstand til borgerne og decentralisering, men **beklager**, at dokumentet ikke indeholder en politisk vision og derfor ikke er mere end et redskab i bestræbelserne; **bemærker** især manglen på en strategisk vision for EU's karakter og rolle i forbindelse med beskyttelsen og fremme af de europæiske borgers interesser og behov i de kommende år;

2.3 **glæder sig over**, at hvidbogen anerkender den rolle, de lokale og regionale myndigheder, især de lokale og regionale medier, spiller for etableringen af en dialog med borgerne og for at få lokalsamfundene til aktivt at deltage i debatten om EU-spørgsmål; Regionsudvalget **opfordrer** derfor til, at der gennem egnede foranstaltninger (workshops, journalistbesøg i Bruxelles) skabes bedre kontakt mellem det omfangsrige net af korrespondenter i Bruxelles og lokalredaktionerne, og **gør** i denne forbindelse **opmærksom på**, at de lokale og regionale myndigheder kun kan virke effektivt, såfremt de har de nødvendige ressourcer dertil;

2.4 **understreger**, at EU takket være sine egne anstrengelser og den indsats, der er gjort af de lokale og regionale politikere, har de demokratiske rammer, der skal til for at genetablere dialogen med borgerne, fremhjelpe et europæisk samfundssind og i højere grad fokusere indsatsen på lokalt plan og **minder om**, at den lokale og regionale presse har en vigtig rolle som formidler af kommunikation til befolkningen;

2.5 **beklager** den sekundære rolle, som de lokale og regionale myndigheder er blevet tildelt i hvidbogen, men er villig til at påtage sig ansvaret for at sætte skub i og stå for koordinati-

onen mellem de lokale og regionale myndigheder og den lokale og regionale presse og som følge af, inden for rammerne af et samarbejde med de andre institutioner, at være en meget aktiv deltager i tænkepausen og **understreger** i denne sammenhæng behovet for at sikre en forhøjelse af budgetbevillingerne, og at de tildeles et budget, der gør det muligt at føre en moderniseret informations- og kommunikationspolitik;

2.6 **hilser det** i denne sammenhæng **velkommen**, at der indledes forhandlinger med de relevante tjenestegrene i Europa-Kommissionen med henblik på at udarbejde et addendum om informations- og kommunikationspolitik til samarbejdsaftalen mellem Regionsudvalget og Kommissionen, som blev fornyet i 2005;

2.7 **ønsker** at yde et bidrag til det europæiske charter om en europæisk adfærdskodeks om kommunikation og beder Kommissionen om at præcisere konceptet, målene og merværdien ved dette dokument;

2.8 **finder**, at det er helt afgørende at sammenkæde kommunikationspolitikken med aktivt medborgerskab gennem foranstaltninger til fremme af højtprofilerede begivenheder, studier og informationsværktøjer og en platform for dialog og overvejelse, som henvender sig så bredt som muligt til offentligheden på tværs af landegrænserne, og hvor der tages emner op, som borgerne har tæt inde på livet som f.eks. beskæftigelse, udvikling af byer og landområder, sikkerhed og indvandring, miljøbeskyttelse og energi, som er områder, hvor en EU-indsats tilfører en absolut merværdi. Disse emner øver også stor indflydelse på de lokale og regionale myndigheders politik; herigennem vil Europa komme til at fremstå mere konkret for borgerne;

2.9 **anerkender**, at en af målsætningerne i hvidbogen er at opnå en bedre forståelse af den offentlige mening gennem Eurobarometers opinionsmålinger og foreslår, at målingerne i højere grad tilpasses det lokale og regionale niveau, og at Eurobarometer-redskabet knyttes tættere til Regionsudvalget og dets medlemmer; de lokale og regionale aktører i offentlige organer er dem, der er bedst placeret til at aflæse den offentlige mening;

2.10 **opfordrer** til, at europæisk medborgerskab gøres til et skolefag, hvor der undervises i det europæiske projekt, dets grundlæggende værdier, historie, oprindelige mål og fremtidige udfordringer, og at der i såvel skolernes som universiteternes læseplaner afsættes timer og lærerkræfter til undervisning i dette stof;

2.11 **foreslår** en europæisk kommunikationspolitik, der gør det muligt for EU at benytte sig af uafhængige medieværktøjer, og håber navnlig, at de regionale pressebureauer internt udvikler værktøjer til at formidle EU-kommunikation, at der iværksættes kommunikationskurser for offentligt ansatte, og at Europe by Satellite (EbS) fra at være et audiovisuelt redskab bliver et egentligt europæisk pressecenter;

2.12 **foreslår** at tage enkle decentrale finansieringsinstrumenter for små ngo'er i anvendelse med henblik på at støtte disses EU-informationsformidling direkte til borgerne f.eks. i form af debatter, kurser, brochurer, der er tilpasset regionale behov, eller organisering af besøg i Bruxelles;

2.13 **henstiller**, at disse oplysninger indsamles og derefter viderebringes af de regionale og lokale institutioner, og **håber**, at de øvrige europæiske institutioner indgår i et fast samarbejde

med Regionsudvalget med henblik på i fællesskab at udarbejde de planlagte kommunikations- og informationsstrategier;

2.14 **håber**, at information og kommunikation om EU endelig vil blive opfattet som et logisk afsæt, som de lokale, regionale og nationale institutioner, forvaltninger og organer såvel som medierne bør tage udgangspunkt i for at kunne give korrekt og komplet information.

Bruxelles, den 15. juni 2006

Michel DELEBARRE
Formand for
Regionsudvalget
